

Sfârșit de „stagiune estivală” pentru
Constanța-Rostock și retur (III)

N.S.MIRCEA

www.navy.ro

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

septembrie-octombrie

Ochiul Flotei

▲ 19 septembrie 2008, N.S.Mircea, Portul militar Constanța.
Salutul cadeților pe vergi la sosirea N.S.Mircea din marșul de instrucție din acest an.

Foto: Ștefan CIOCAN

September 19 2008, School ship Mircea, Military port Constanța.
The cadets salute on the main yard at the arrival of School ship Mircea from the instruction march this year.

◀ 9 septembrie 2008, Batalionul Infanterie Marină, Babadag.

Ceremonialul de sosire al detașamentului ROFND XVI din Kosovo.

Foto: Ștefan CIOCAN

September 9 2008, The Marine Infantry Battalion from Babadag.
The arrival ceremonial for the ROFND XVI brigade from Kosovo.

▲ 19 septembrie 2008, Agigea, Constanța.
Instantaneu din timpul Zilei Distinșilor Vizitatori de la exercițiul JACKAL STONE 08.

Foto: Ștefan CIOCAN

September 19 2008, Agigea, Constanța.
A moment taken during the Illustrious Visitors Day which took place at the exercise JACKAL STONE 08.

▶ 9 octombrie 2008, Școala de Aplicație a Forțelor Navale, Mangalia.

Instantaneu din timpul stagiului de practică la comanda plutoanelor al aspiranților din anul cinci de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”.

Foto: Ștefan CIOCAN

October 9 2008, the Navy Application School, Mangalia.
Picture taken during the practice session of the 5th year „Mircea cel Bătrân” Naval Academy cadets when leading the platoons.

▶ 19 septembrie 2008, N.S.Mircea, Portul militar Constanța.

Bucuria revederii familiei și a celor dragi pentru cadeții de pe N.S.Mircea după un marș de 116 zile.

Foto: Ștefan CIOCAN

September 19 2008, School ship Mircea, Military port Constanța.
The happiness of rejoining families and the dear ones for the cadets on board School ship Mircea.

Coperta 1: Militari ai detașamentului
ROFND XVII în patrulare în Kosovo.
(Foto: Claudiu VIȘAN)

Coperta 4: Mm IV Florin Ciucu, comandant
grup timonerie pe N.S.Mircea, își
îmbrățișează soția la revenirea din marșul
de instrucție care a totalizat 116 zile.
(Foto: Bogdan DINU)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO Testul maturității 6

COOPERARE REGIONALĂ JACKAL STONE 08 13

Infanteriștii marini în Kosovo 14

Misiunea ROFND XVII 18

INSTRUCȚIE LITORAL 08 26

PSIHLOGIE NAVALĂ 34

BSDA 2008 36

ALMA MATER Marșul N.S. Mircea (III) 38

SECURITATE MARITIMĂ Rolul Forțelor Navale Române în zona Mării Negre 47

ANIVERSĂRILE MARINEI Ziua Scafandruului Român 52

SIAJUL ISTORIEI Crucișătoare românești 54

Comandor dr. Ion CUSTURĂ
Locțiitorul șefului Instrucției și Doctrinei
din Statul Major al Forțelor Navale

Se poate valorifica experiența ofițerilor NATO întorși de la post în structurile naționale? Desigur că întrebarea este una retorică și necesită un răspuns care nu este tocmai simplu de formulat. Un răspuns răspicat ar putea suna așa: da, dar ... mai greu. În aceeași idee se poate răspunde cu o altă întrebare care poate fi concomitent un răspuns, dar și un alt punct de pornire al acestei discuții pe care aș dori să o abordez în continuare: e binevenită experiența NATO adusă de cei întorși de la post pentru cei care au rămas „acasă” să ducă mai departe sistemul?

A trecut aproape un an de la revenirea și reintegrarea în structurile naționale a „primului val NATO” sosit de la post. Eu cel puțin m-am confruntat de la început cu o mulțime de reacții, opinii și atitudini uneori admirative, alteori compătimitoare din partea celor care abia așteptau să vadă cum ne descurcăm aici, unde cei mai mulți au „rămas să continue să muncească” în timp ce noi ... nu prea ne-am confruntat cu greutățile. Frecvent am fost asaltat cu seturi de întrebări de genul: *Cum vi se pare? Nu-i așa că-i mult mai greu acasă? Nu-s computere suficiente, nu-i destulă hârtie de printat/xeroxat? Și încă asta nu-i nimic! În structurile de acasă nu mai ai parte de „tratament cu mânuși”, fiindcă aici numai cu tonul ridicat, amenințatul și interzisul se poate face față sarcinilor de serviciu. Desigur, condițiile nu sunt aceleași, dar asta nu înseamnă că nu se poate face nimic și nu trebuie încercat să se aplice experiența pozitivă dobândită*

Necesitatea valorificării unor experiențe

în comandamentele NATO, care se poate aplica, bineînțeles în condițiile existente. De aceea, pot spune că de la sosirea la post, eu cel puțin, am cerut „o perioadă de grație” de șase luni, ca să pot înțelege care este diferența între modul de funcționare a unei structuri de nivel operativ cum este SMFN-ul, în comparație cu o structură de același nivel cum este JFC Napoli. Am realizat că după trei-patru ani de la intrarea în NATO încă mai există diferențe mari în ceea ce privește corespondența între structuri, iar structurile nu sunt tocmai compatibile. Bineînțeles că nu trebuie să fie identice, dar nu poți să nu observi că funcțiile de planificare și politici în domeniul forțe navale, care ar trebui să se ocupe cu planificarea pe termen mediu și lung (N5/„Plans and Policies”), sunt repartizate la trei-patru structuri cu subordonare diferită. Nu există grupe de coordonare între grupul de comandă și structurile mari ale comandamentului și nici secretariate pentru funcțiile cheie sau staff personal pentru funcțiile de amiral. Pe lângă toate acestea, ultracentralizarea printerelor, faxurilor și obținerea de avize de la mai multe structuri pentru toate documentele, fie că sunt ele importante sau nu, conduc la o pierdere de timp inutilă, care ar putea fi compensată prin folosirea intensă a rețelei de computere.

Recunosc faptul că toți cei care ne-am întors am fost primiți cu înțelegere de către superiorii și subordonații noștri și chiar încurajați să aplicăm ce-am învățat și practicat în comandamentele Alianței în care am lucrat. Din păcate, nu toți cei întorși de „la post” s-au readaptat condițiilor găsite în cadrul structurilor unde au fost încadrați; o parte din colegii care au activat în diferite comandamente multinaționale s-au declarat dezamăgiți de sistem, de problemele curente întâlnite și au preferat să nu mai continue și să-l părăsească.

La început mi s-a părut destul de dificilă trecerea de la modul de lucru al JFC Napoli, așa că am așteptat să „mă dumiresc” și, după ce am studiat rapoartele a doi colegi mai tineri decât mine și le-am coroborat cu al meu, adică după aproape șase luni de la reluarea activității în structurile naționale, am elaborat un plan de implementare a experienței dobândite pe parcursul celor trei ani de detașare în structurile NATO, care a fost aprobat și cu care am început să aplicăm încet-încet ceea ce am considerat că ar putea să însemne „progres” în activitatea de comandament. Astfel am început cu folosirea schimbului de email-uri,

pe „OUTLOOK”, un produs electronic utilizat cu precădere în structurile NATO, în rețeaua CRONOS. Am fost surprins când am aflat că programul era în LAN-ul local al SMFN încă de acum trei ani și nimeni nu se folosea de el, fiindcă ... stupoare ..., nu exista „semnătura electronică”. Cum așa, am întrebat? Dar există data, ora, minutul, secunda și adresa inconfundabilă a celui care l-a trimis! „Ei, nu se poate, mai trebuie și altceva”, pe care eu m-am străduit să-l înțeleg, dar n-am reușit. Nici acum nu îmi explic ce-ar mai trebui la un aviz, o corectură sau un O.K. dat unui document electronic pe „OUTLOOK”. Oricum, cred că am realizat un oarecare progres, fiindcă în momentul de față mai mult de 33% dintre cei care au posibilitatea (computere și conexiunea la LAN) folosesc poșta electronică, schimbând idei, obținând avize și promovând documente pentru aprobat. De asemenea, toate materialele pentru ședințele largite ale SMFN sunt transmise electronic. Desigur că trebuie să lucrăm mai mult la descentralizarea elaborării, evidenței și păstrării documentelor. Cred că regulile stabilite pentru protecția documentelor clasificate sunt cam exagerate și complică fluxul informațional normal, crescând inutil timpii de elaborare a documentelor.

Am reușit să instaurăm, pe un anumit segment, serviciul de coordonare și secretariat, astfel încât să putem colabora eficient cu celelalte structuri ale comandamentului. Pare un pas important și, coroborat cu informatizarea fluxului informațional și a elaborării documentelor, cred că acesta poate conduce către o eficientizare reală a activităților interne.

Desigur că sunt încă multe domenii în care am putea să aplicăm ceea ce am câștigat prin activitatea noastră la post, cum ar fi organizarea structurilor, a activității punctelor de comandă folosind conceptele de „reach-back”, trecerea efectivă la concepțiile de folosire a operațiilor „soft” (INFOOPS, PSYOPS), și a celor bazate pe efecte, prioritizarea obiectivelor și activităților și sunt convins că în curând și acestea se vor regăsi în planurile și documentele pe care le elaborăm.

Oricum vom continua ceea ce am demarat și a început deja să dea ceva roade și sper că în timp să se observe unele efecte ale aplicării acestei experiențe deosebite, câștigată pe timpul cât am lucrat într-un mediu internațional în comandamentele Alianței. ■

Șeful Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, s-a întâlnit miercuri, 17 septembrie, la sediul Ministerului Apărării, cu amiralul Mark P. Fitzgerald, comandant al Comandamentului Forțelor Aliate Întrunite de la Napoli și comandant al Forțelor Navale ale SUA din Europa, care a efectuat o vizită oficială în România. În cadrul discuțiilor oficiale, amiralul dr. Gheorghe Marin a prezentat aspecte ale transformării Armatei României în contextul general al transformării Alianței Nord-Atlantice și elemente privind participarea militarilor români la operațiile internaționale sub comandă NATO din Balcani, Irak și Marea Mediterană. Totodată, au fost discutate probleme privind întărirea cooperării dintre forțele navale ale României și SUA. Amiralul Mark P. Fitzgerald a fost primit de ministrul apărării, Teodor Meleșcanu. Acesta a prezentat preocupările României pentru asigurarea unui climat de securitate și stabilitate în regiune și l-a asigurat pe oficialul NATO de deschidere și flexibilitate din partea conducerii Armatei României în relațiile cu Alianța Nord-Atlantică. În cadrul vizitei, amiralul Mark P. Fitzgerald s-a întâlnit și cu contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale. (L.M.)

Foto: Valentin Ciobârca

Wednesday September 17, Chief of the General Staff, admiral doctor Gheorghe Marin met with admiral Mark P. Fitzgerald, commander of the Allied Joint Forces of Napoli and commander of the US Navy in Europe, who paid an official visit to Romania. The meeting took place at the Ministry of Defence. Gheorghe Marin presented aspects of Romanian Army's transformations within the general context of North Atlantic Alliance, as well as elements referring to the Romanian military men's participation to the international operations taking place in the Balkans, Iraq and the Mediterranean Sea, under NATO command. During his visit admiral Mark P. Fitzgerald met rear admiral Dorin Danila, chief of the Navy General Staff.

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 4-5 septembrie nava militară USCGC Dallas, aparținând Gărzii de Coastă a Statelor Unite ale Americii, a efectuat o vizită în Portul Constanța. Acționând sub controlul tactic al Forței Specializate Întrunite Inter-agentii, Dallas, împreună cu numeroase forțe ale Gărzii de Coastă, Marinei SUA, precum și Forțe Navale și Aeriene aparținând altor state, desfășoară o luptă constantă împotriva cartelurilor drogurilor din zona maritimă estică și vestică a SUA. Pe timpul staționării s-au desfășurat întâlniri oficiale la Comandamentul Flotei, la autoritățile civile locale și vizitarea orașului Constanța. La Comandamentul Flotei, discuțiile au fost axate pe identificarea unor noi domenii de cooperare și modalitățile de creștere a nivelului de interoperabilitate dintre navele românești și cele americane. (M.E.)

On September 4th and 5th the USCGC Dallas military ship belonging to the USA Coast Guard paid a visit in Constanța port.

Vineri 5 septembrie Academia Navală „Mircea cel Bătrân” a fost încă o dată o gazdă primitoare pentru cei care au părăsit băncile acestei instituții cu ani în urmă. De această dată și-au dat întâlnire în aula academiei, absolvenții promoțiilor 1968 și 1978 ai Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân”, Facultățile de Marină Militară și Civilă. Chiar dacă au trecut 40 și respectiv 30 de ani de la absolvire, foștii studenți, ajunși acum în posturi importante în domeniul militar și civil au depănat amintiri din anii studenției, evoluția în carieră cu sușurile și coborășurile ei, dar și aspectele importante petrecute de la ultima întâlnire. În memoria colegilor trecuți parcă prea devreme în neființă, s-a ținut un moment de reculegere. (M.E.)

On September 5th the „Mircea cel Batran” Naval Academy was once again a hospitable host for those who graduated from this institution years ago. The graduates of the 1968 and 1978 „Mircea cel Batran” Naval Academy series of students of the Faculty of Merchant Marine and Navy met in the festivity hall of the academy on this occasion.

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 28 octombrie-10 noiembrie, dragorul maritim Dimitrie Nicolescu a participat la exercițiul internațional NUSRET 2008, care s-a desfășurat în apele teritoriale turcești și în apele internaționale din Mările Marmara și Egee. Exercițiul a fost organizat de Forțele Navale ale Turciei și a avut ca scop antrenarea echipajului în vederea participării la activități în comun cu forțe ale statelor membre NATO. În cadrul exercițiului nava românească a desfășurat împreună cu navele țării gazdă și ale Greciei misiuni specifice de dragaj mecanic, iar împreună cu Gruparea Navală Permanentă de Luptă împotriva Minelor din Mediterana, SNMCMG-2, a executat manevre și evoluții pe mare, exerciții de apărare antiaeriană și împotriva navelor de suprafață, precum și exerciții de comunicații. Obiectivele principale ale exercițiului NUSRET 2008 au fost creșterea interoperabilității operaționale și tactice cu Gruparea Navală SNMCMG-2, obținerea performanțelor conform procedurilor și documentelor NATO și utilizarea unui limbaj comun pe mare în executarea exercițiilor de comunicații. (O.B.)

Between 28 October – 10 November, the maritime dredger Dimitrie Nicolescu took part in the NUSRET 2008 international drill, which deployed in the Turkish territorial waters and in the international waters of Marmaris and Aegean Seas.

Foto: Ștefan Ciocan

În perioada 14-17 octombrie, o delegație condusă de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, a participat, la Simpozionul anual al comandanților marinelor militare din țările Mării Mediterane și ale Mării Negre, organizat la Veneția. Tema acestui simpozion a fost „Dialogul și cooperarea, două aspecte complementare ale securității maritime”. Pe parcursul celor trei sesiuni ale simpozionului, organizat de Marina Militară Italiană, alături de delegația română au participat 27 de țări, printre care Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Germania, Franța, Japonia, Belgia, Olanda, Portugalia, Spania, India, Turcia, Bulgaria. (N.C.)

From 14th to 17th October, a delegation led by the Chief of Navy Staff, the fleet rear admiral Dorin Dănilă, participated in the annual Symposium of navy commanders “SEAPOW 2008”, organized at Venice. The topic of this Symposium was “The dialogue and co-operation, two complementary aspects of maritime safety”. The three sessions of the symposium, organized by the Italian Navy were attended, besides the Romanian delegation, by other 27 countries.

Miercuri 8 octombrie la sediul Statului Major al Forțelor Navale a avut loc întâlnirea de lucru dintre delegațiile forțelor navale române și turce, conduse de contraamiralul de flotilă dr. Niculae Vălsan, șeful Instrucției și Doctrinei din SMFN, respectiv de contraamiralul de flotilă Serdar Okan Kirçiçek, șeful departamentului de politici și planificare a Forțelor Navale Turce. În cadrul discuțiilor au fost abordate subiecte privind procesul de reorganizare a forțelor navale din cele două țări, aspecte privind operația BLACK SEA HARMONY, posibilități de pregătire ale ofițerilor în cadrul marinei turce, exerciții bilaterale și multilaterale ce se vor desfășura în anul 2009, precum și aspecte privind schimburile de personal pe timpul diferitelor exerciții, stagiile la bordul navelor și asigurarea logistică pe timpul desfășurării anumitor exerciții comune. Contraamiralul de flotilă Serdar Okan Kirçiçek a fost primit și de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă. (M.E.)

Wednesday 8 October, at the Naval Headquarters, a working meeting took place between the Romanian and Turkish naval forces, led by the rear admiral PhD Niculae Valsan, the Instruction and Doctrine chief of the Naval Headquarters, respectively by the fleet admiral Serdar Okan Kircicek, the chief of the politics and planning department of the Turkish Naval Forces. The rear admiral Serdar Okan Kircicek was received by the chief of the Navy Staff, the rear admiral Dorin Danila.

Foto: Ștefan Ciocan

„V-ați pregătit mult timp, pentru ca această misiune să fie încununată cu succes. Știți că obiectivul pe care îl aveți de atingere a nivelului II de interoperabilitate NATO este foarte important pentru Forțele Navale. Vă rog și vă cer în același timp să depuneți tot efortul de care sunteți capabili în așa fel încât să dovediți că munca dumneavoastră nu a fost zadarnică. Vă cer de asemenea să aveți grijă de dumneavoastră, să aveți grijă de nava pe care vă aflați, să dovediți acolo unde veți ajunge că sunteți demni reprezentanți ai Forțelor Navale Române și ai Armatei României, să faceți cinste drapelului arborat la pupa navei. Legătura cu țara o veți avea în permanență. Vă doresc succes și vă așteptăm pe 26 noiembrie, sănătoși și toți înapoi.”

Acesta a fost mesajul pe care contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN I-a adresat echipajului fregatei *Regele Ferdinand*, vineri, 19 septembrie, la plecarea în misiune. În misiuni ar fi mai corect spus, pentru că în intervalul de mai mult de două luni în care fregata se va afla pe mare, va participa la exercițiul NOBLE MIDAS 08 și la operația ACTIVE ENDEAVOUR. Și dacă la operația ACTIVE ENDEAVOUR, singura operație care se desfășoară în conformitate cu prevederile articolului 5 din Carta NATO, fregata *Regele Ferdinand* participă deja pentru a treia oară de la intrarea în serviciul Forțelor Navale Române, iar procedurile și modul de operare sunt cunoscute și emoțiile sunt mai mici, provocarea pentru acest echipaj – deopotrivă al fregatei *Regele Ferdinand* dar și al *Reginei Maria*, este examenul pentru afirmarea NATO nivel II.

Acest examen a fost susținut de echipajul fregatelor T22 în timpul desfășurării exercițiului NOBLE MIDAS 08, în Marea Mediterană între Sicilia și Creta. Trebuie să precizăm că în echipajul fregatei *Regele Ferdinand*, aflat sub comanda comandorului Marian Săvulescu, se regăsește și personal de la fregata *Regina Maria*, iar după promovarea acestui examen, sunt afirmate nivel II NATO, ambele fregate românești T22. Despre importanța acestui examen am scris și în numărul anterior al revistei. Ce misiuni a executat până acum echipajul fregatei *Regele Ferdinand*, cum s-a desfășurat evaluarea pentru afirmarea NATO nivel II - rezultatul final va fi transmis la SMFN, în următoarea perioadă - vă invit să citiți în continuare, din filele de jurnal „de bord” primit de la bordul fregatei *Regele Ferdinand*. (M.E.)

“You have prepared for a long time for this mission to be successful. You know that your objective of attaining level II of NATO interoperability is very important for the Navy Forces. I ask you and at the same time I demand you to do your best to prove that your work was not in vain. I also demand you to take care of you and of the vessel you are on, to prove wherever you may go that you are brave representatives of the Romanian Navy Forces and Army, to honour the colours hoisted aft of the vessel. You will preserve permanently the contact with your country. I wish you full success in your mission and we are waiting for you on the 26th of November all safe and sound.”

This was the message addressed by the flotilla rear admiral Dorin Dănilă, Chief of Navy Staff to the crew of *Regele Ferdinand* frigate, on Friday, 19th September before setting sail for the mission. Missions, better said, because during the two months the frigate will be at sea, she will participate in

the NOBLE MIDAS 08 drill and in the ACTIVE ENDEAVOUR operation. And if at the operation ACTIVE ENDEAVOUR, the only operation carried out in compliance with the requirements of art.5 from the NATO Charter, *Regele Ferdinand* frigate has participated for the third time since commissioned for the Navy Forces, and the procedures and the way of operation are known and the emotions are diminished, the challenge for the crew of both frigates *Regele Ferdinand* and *Regina Maria*, is the exam for NATO level II affirmation.

This exam was passed by the crew of frigates T22 during the NOBLE MIDAS 08 drill in the Mediterranean Sea between Sicily and Crete. We must mention, because among the crew of *Regele Ferdinand*, under the command of commander Marian Savulescu, the fact that there have been personnel from *Regina Maria* frigate, and after the passing of this exam, both T22 Romanian frigates are confirmed as level II NATO. About the importance of this exam we wrote in the previous issue of this magazine. What missions has accomplished until now the crew of *Regele Ferdinand* frigate, how the evaluation for NATO level II has been carried out, and the evaluators' reactions-the final result will be sent to the Navy Staff in the following period-I invite you to read the “log book” received from *Regele Ferdinand* frigate.

Foto: Ștefan Ciocan

Fregata „Regele Ferdinand” a trecut

TESTUL MATURI TĂȚII

Text: Căpitan Victor George DUREA, ofițer de cart (și cu tradițiile militare), Fregata *Regele Ferdinand*
Foto: F221

Marșul Constanța - Catania, 19-24.09.2008

„Special Sea Dutyman Close Up!!
Laaaaa posturile de manevră! La posturile de manevră!”, anunțul bilingv, strident, care te smulge din amorțire – dat de ofițerul de cart, căpitanul Radu Mihail Răileanu – a fost ordinul pentru a pregăti manevra de plecare a navei de la cheu. Limbajul operațional este înțeles de fiecare membru al echipajului, o dovadă că fregata *Regele Ferdinand* (F221) este gata oricând să servească sub pavilionul NATO în grupări de nave similare. În fapt, acest lucru trebuia să îl demonstreze nava în prima parte a misiunii în care se pregătea să plece. Fregata *Regele Ferdinand* și echipajul ei urmau să treacă printr-o evaluare NATO menită să confirme capacitatea navei de a opera la nivelul standardelor impuse de Alianță. Urma punctul culminant al unei povești începute în anul 2004 când se forma un nou echipaj pentru o navă achiziționată de la Marina Regală Britanică. Anii de instruire, eforturile de asigurare a mentenanței tehnicii aflate la bordul navei, orele de antrenament petrecute de echipaj pe mare aveau să își arate rodul la sfârșitul perioadei de evaluare desfășurate în prima parte a exercițiului NOBLE MIDAS 08.

Vineri 19 septembrie 2008, ora 09.45, după îndemnul șefului Statului Major al

Emoții la despărțirea de familii.

Foto: Ștefan Ciocan

Căpitanul Radu Răileanu, ofițer de cart, dând comanda „La posturile de manevră”, pentru plecarea în misiune.

Foto: F221

Foto: Ștefan Ciocan

Contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN, încurajând echipajul înaintea importantelor misiuni de îndeplinit.

Forțelor Navale Române de „a depune tot efortul necesar pentru îndeplinirea misiunii primite”, fregata *Regele Ferdinand* s-a desprins de la cheu cu destinația Catania, Italia. După executarea manevrei de plecare de la cheu în acordurile fanfarei militare, în avanportul portului Constanța, fregata și-a intersectat drumul cu *Nava Școală Mircea* întoarsă din marșul său de instrucție. Moment emoționant, s-a dat onorul între nave; cei care sunt la începutul pasiunii numite MARINĂ, cadeții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și ai Școlii Militare de Maiștri de Marină „Viceamiral Ioan Murgescu”, i-au salutat pe cei ce se află la momentul afirmării în cariera militară, membrii echipajului fregatei *Regele Ferdinand*. Poate o parte din ei se vor regăsi peste câțiva ani în echipajul fregatei românești.

Marșul între Constanța și Marea Egee s-a desfășurat după rutina binecunoscută a ieșirilor pe mare - exerciții simulate în cele trei medii, aerian, de suprafață, antisubmarin, exerciții de vitalitate, de abandon a navei, de protecție a forței -, întreruptă de manevrele de traversare a strâmtorilor Bosfor și Dardanele, executate în deplină siguranță de către echipajul navei; experiența și-a spus cuvântul.

În dimineața zilei de 22 septembrie, la ieșirea din Dardanele, ne-am întâlnit cu fregata bulgară *Drazki* (F41), aflată în marș către Italia cu același scop declarat de a obține afirmarea NATO, nivel II. Prin grija ofițerilor cu operațiile de la cele două nave, locotenent-comandorii Mircea Valentin Siminică și Plamen, s-a stabilit de comun acord un plan de activități comun. Astfel, în zilele care au urmat cele două fregate au executat împreună exerciții de remorcaj, realimentare pe mare, comunicații, menite să facă cele două echipaje să „își intre în mână”, înaintea examenului dificil care se anunța. De asemenea, s-au realizat transferuri de personal cu scopul de a împărtăși unii celorlalți din experiența acumulată.

Refacerea capacității operaționale, Catania, 24-26.09.2008

Catania, aflată la poalele Etnei -vulcanul învăluit de fum, ceață, cu o nebulozitate accentuată - ne-a întâmpinat cu vreme închisă, cu vânt în rafale și nori alergând la orizontul nordic. Orașul vechi, cu clădiri somptuoase, unele refăcute relativ recent, altele așteptând proiectele de refacere să-și intre pe rol, te fascinează prin furnicarul mașinilor și motocicletelor mișcându-se haotic care-ți dau senzația că aici nu există triajul celor ce au abilități și cunoștințe despre cum se manevrează mai sus-numitele. Fără voia noastră, am încercat o statistică a mașinilor „ușor” lovite... dar am abandonat repede proiectul. Sunt prea multe. Am admirat însă străzile înguste, simbolul orașului - elefantul din Piața Uomo, catedralele zvârlind turle-n ceruri, pizzeriile, tractoarele și cafenelele aflate la tot pasul, lumea peștriță, de la italianul aflat la el acasă la turiștii aflați în Catania, declanșând aparatele de fotografiat.

Am încercat să contactăm celebrități ale zonei cunoscute în țară, antrenorul echipei locale, Catania CF, Walter Zenga și atacantul acesteia Nicolae Dică. Ne-am izbit de „paznicii” echipei care, cu sau fără bună știință, ne-au tot amânat intrarea „în direct” cu ai noștri. Ne-a bucurat egalul obținut de Catania acasă la Inter; Inter-ul marelui Zenga.

Am staționat în portul italian în perioada 24-26 septembrie. În această interval s-au desfășurat ateliere de lucru în domeniul operațiilor - lupta antisubmarin, lupta aeriană, lupta la suprafață, războiul electronic, protecția forței, logistica - s-au executat activități de scufundare - aspectarea operei vii și intervenția la spada locului -, aprovizionarea navei cu alimente și nu lipsit de importanță, ne-am întâlnit cu *călătorii pe drumuri de ape* din Alianță.

Am simțit o strângere de inimă - fără a fi nevoie de intervenția echipei medicale de la bord - când am văzut-o manevrând la

Exercițiu de remorcaj cu fregata *Drazki* din Bulgaria.

Foto: Ștefan Ciocan

Aspect din timpul exercițiului NOBLE MIDAS 08.

cheul din vecinătate pe *HMS Cumberland* (F85), fregata engleză Type 22, Bach 3, sora mai tânără a fregatelor Type 22 R, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*. Onor cu marinari la front, siflee spărgând liniștea cheului „Sporgente Centrale”. În zilele ce au urmat, marinarii celor două fregate T22 și-au dat mâna, au fost organizate vizite reciproce, întâlniri între comandanții celor două nave, vizite de informare.

Cu ce am rămas după Catania? Cu prietenii englezi, cu pizza și spaghetti făcute la ei acasă, fructe de mare și specialități marine excelent pregătite, cu pelerinajul prin orașul vechi printre clădiri bicentenare, cu regretul că nu a fost timp suficient să ajungem la Etna.

NOBLE MIDAS 08, faza I, Integrarea Forței, Afirmarea Nivel II NATO, 25.09-01.10.2008

ATENȚIE! EXAMEN! Da. Așa a început prima zi de evaluare, 25 septembrie. Grupul evaluatorilor NATO a început

activitatea de cunoaștere reciprocă, trecând succesiv prin „atelierele” de sănătate și securitate în muncă, cunoașterea navei, punerea de acord cu programul de activități pentru faza I a exercițiului. „Încălzirea” fiind făcută s-a trecut apoi la faza interviurilor, pe specialități, pe domenii, pe proceduri. Afirmările au fost susținute de „probe”. S-a demonstrat că ceea ce spune șeful unui compartiment/serviciu de luptă este cunoscut și aplicat de subordonați, că organizația este funcțională, că legătura

de plecare de la cheu. În mai puțin de două ore a început primul pachet de exerciții: bruiaj și război electronic, formații și evoluții. La exercițiul NOBLE MIDAS 08 au participat 40 de nave de suprafață, trei submarine și șapte avioane de luptă.

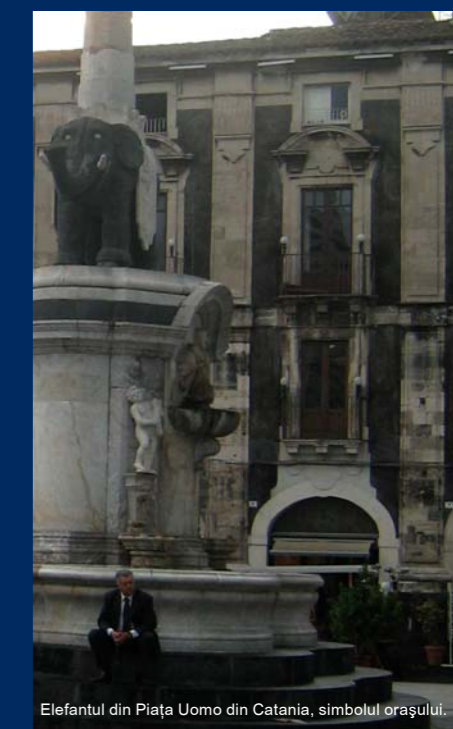
Dimineața zilei de sâmbătă ne-a găsit nu în week-end, ci executând manevra de remorcaj cu *SPS Numancia* sub atenta supraveghere a echipei de evaluare. A urmat o tragere de artilerie cu instalația calibrul 76 mm, pe parcursul căreia echipajul

între serviciile de luptă este continuă și că are ca rezultat o rutină pozitivă a lucrului bine făcut.

Greu? Ușor? Firesc. Firesc-ul dobândit după ani de lucru umăr la umăr, după mai mult de 400 de zile de instrucție pe mare în ultimii patru ani, după experiența dobândită la exercițiile naționale și internaționale la care militarii români au participat, după experiența acumulată prin participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR, după instrucția în simulatoare moderne.

50 de cuvinte adunate într-o frază nu pot scoate în evidență munca, sudoarea, dăruirea, pasiunea, entuziasmul și motivația unui echipaj de 203 militari care au avut dorința de a trece cu rezultate bune furcile caudine ale afirmării capacității de luptă a navei tip fregată. Așa a trecut prima zi de examen.

În după-amiaza zilei de vineri, 26 septembrie, navele aflate în portul Catania, *TGC Gokova*, *BGS Drasky*, *ROS Regele Ferdinand*, *USS Barry*, *HMS Cumberland*, *SPS Numancia*, *FG Karlsruhe*, *ITS Durand de la Penne*, au executat, succesiv, manevra

Elefantul din Piața Uomo din Catania, simbolul orașului.

Foto: Ștefan Ciocan

Aspect din OPS ROOM, pe timpul desfășurării exercițiului NOBLE MIDAS 08.

Souda Bay, refacerea capacității operaționale

„Domnule locotenent-comandor, când ajungem acasă?”... Acasă? Acasă ajungem pe 26 noiembrie. Oare ce mă întreabă matrozul ăsta? Da, am înțeles. „Acasă”... a vrut să spună la Souda Bay. Fiind de multe ori în portul mai sus amintit, pentru marinarii fregatei *Regele Ferdinand* acesta a devenit a doua casă.

Cum am regăsit Souda Bay? Cu o nouă capacitate de instrucție operațională NMIOTC (NATO MARITIME INTERDICTION OPERATIONAL TRAINING CENTER), unde am avut plăcuta surpriză să-l întâlnim pe căpitanul Decebal Ciobăniță, ofițer reprezentând Forțele Navale Române, conducătorul modulului de instruire pe domeniul pregătirii echipelor de boarding. Ceremonia deschiderii acestui nou centru de instrucție NATO a constituit

a demonstrat abilitatea de a identifica și clasifica un contact, de a ocupa poziția de tragere și de a executa foc asupra țintei.

La adăpostul întinericului nopții de 27 spre 28 septembrie „am vânat”, împreună cu celelalte douăsprezece nave din grupare, submarinul „inamic” *ITS Casabianca*. S-au succedat astfel, pe parcursul a șase zile, zeci de exerciții desfășurate în cele trei medii: aerian, de suprafață și submarin. Mai mult, am avut parte chiar și de un mic „război mediatic”, în prima zi a lunii octombrie sosind la bord trei jurnaliști al căror rol a fost acela de a-l „pune în dificultate” pe comandantul navei cu întrebările lor referitoare la misiunile desfășurate de forțele NATO. „Război mediatic” a avut loc în contextul scenariului realizat de organizatorii exercițiului.

Fiecare marinar la postul său de luptă, fie că s-a aflat în fața radarului sau la comanda automată din sala mașini, sus pe puntea de comandă sau jos în bucătărie, a fost concentrat pe munca sa, conștient că fiecare își are locul și rolul său important la bordul navei. Da, a fost apăsarea examenului pentru afirmare nivel II NATO, dar activitățile s-au desfășurat fluent, fără poticneli, lipsite de festivism. Suntem aici să demonstrăm capabilitățile operaționale ale fregatei *Regele Ferdinand*, operarea navei în acord cu standardele Alianței, iar noi, echipajul navei, știm și o facem la nivelul cerut.

NOBLE MIDAS 08, faza a II-a, Operațiuni de Interdicție Maritimă, 02-09.10.2008

Pentru etapa de TACEX forțele participante s-au împărțit, conform scenariului, în forțe NATO, având mandatul de punere în aplicare a rezoluției Consiliului de Securitate al ONU, forțe neutre aparținând țării fictive *Westland* și nave „comerciale”, suspecte că ar fi putut încălca embargoul stabilit în zona de operații.

Tragerea de artilerie a fost executată cu succes.

Fregata *Regele Ferdinand* a primit rolul de a asigura, în cadrul centurii MIO, respectarea embargoului în aria sa de responsabilitate prin supravegherea traficului maritim, interogarea navelor suspecte și executarea controlului la bordul acestora. Simultan, nava a trebuit să afișeze o atitudine care să nu ducă o escaladare a conflictului prin inducerea unor tensiuni suplimentare între forțele NATO din zonă și forțele armate ale *Westland*. Pe timpul executării misiunii, fregata *Regele Ferdinand* a identificat și raportat șase nave „suspecte” și a executat urmărirea a trei dintre ele.

De asemenea, pe parcursul etapei TACEX nava românească a executat două realimentări cu combustibil de la nava germană *Rhön*, una dintre ele constituindu-se într-o premieră pentru echipaj deoarece s-a realizat pe timpul nopții.

motivul prezenței în Creta a lociitorului Comandantului Flotei, contraamiralul de flotilă Aurel Popa, oaspete, pentru o zi, la bordul fregatei *Regele Ferdinand*, ocazie cu care s-a întâlnit cu echipajul navei pentru a discuta pe marginea examenului abia terminat, a problemelor de viață și muncă ale marinarilor.

Aflați în portul Souda pentru o perioadă de cinci zile, membrii echipajului au folosit din plin învoirile acordate pentru a vizita împrejurimile și a se relaxa, pe scurt, pentru „a-și reîncărca bateriile”. De asemenea, au fost refăcute plinurile navei de combustibil și alimente, s-au executate diverse reparații la tehnica de la bord, astfel încât la ora la care așternem pe hârtie aceste rânduri, fregata *Regele Ferdinand* și echipajul ei sunt gata pentru o nouă ieșire pe mare, executată de această dată nu în contextul unui exercițiu simulat, ci în cadrul unei misiuni reale desfășurate sub pavilionul NATO: operația ACTIVE ENDEAVOUR 08.

Family Photo: evaluatși și evaluatori la final de misiune.

Răsplata muncii

Cu câteva zile înainte de plecarea în misiune, trei membri ai echipajului fregatei *Regele Ferdinand* au primit medalia „Bărbăție și credință”, clasa a treia. Pentru fiecare dintre ei a fost poate o recunoaștere a activității și a efortului pe care l-au depus în anul 2007 în cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR.

SGV (fruntaș) Samir Osman, servent sistem bruiaj pasiv: „Cred că am obținut această medalie pentru activitățile pe care le-am efectuat în misiunile ACTIVE ENDEAVOUR, activități de tipul celei de boarding, dar și pentru activitatea în general de la bordul navei; fac parte din echipa de Force Protection, de salvare pentru om la apă. Sunt la fregată de la început din 2004. Sunt pregătit pentru misiunea OAE, știm ce trebuie să facem, ne simțim în stare să facem ce trebuie.”

Maistrul militar clasa a IV-a Ion Popaene, specialist război electronic, cel care a fost și avansat de la SGV la Mm IV, pentru rezultatele sale: „Acum consider că munca mea a fost încununată cu succes, prin primirea acestei medalii și avansarea în grad; este ceea ce mi-am dorit și pot să rămân acum mai mult timp în armată. Am fost numit în funcție începând cu data de 28 august. N-am făcut niciun curs de specialitate, s-au luat în considerare școala, experiența, vechimea. Această medalie cred că a fost obținută pentru acțiunea grupei de boarding, la acțiunile în Mediterană. Este ceva nou pentru mine, noul statut de maistrul militar, dar sper să

Membrii echipajului decorați cu medalia „Bărbăție și credință”. De la stânga la dreapta: Mm IV Ion Popaene, SGV C. Dascălu și SGV Samir Osman.

fac față în continuare și să fiu mândru de ceea ce fac. Referitor la misiunile pe care le avem de îndeplinit, suntem pregătiți pentru misiuni, este ceea ce facem noi de patru ani și ne vom descurca bine. Ținând cont de faptul că plecăm departe de familie de foarte mulți ani, familiile ne susțin, știu că aceasta este meseria noastră și nu putem decât să spunem că relațiile sunt foarte bune în continuare.”

Personal feminin la bordul fregatei

Chiar dacă prezența personalului feminin în cadrul Forțelor Navale nu mai este demult o noutate, până în acest an acesta nu a fost ambarcat la bordul fregatelor. Am întâlnit la plecarea navei în misiune, trei prezențe feminine în echipaj, un maistrul militar și două SGV. Încrezătoare în forțele proprii, chiar dacă puțin speriate de perioada lungă a misiunii, cele trei erau optimiste că-și vor putea îndeplini atribuțiile de serviciu în cele mai bune condiții.

Maistrul militar clasa a IV-a Violeta Plopeanu, detașată de la corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, pe funcția de operator radiolocație: „Mă simt foarte bine, sunt pregătită, am mai avut misiuni internaționale cu corveta «Contraamiral Horia Macellariu». Mă sperie puțin termenul de două luni de misiune, dar sunt pregătită și acesta este lucrul cel mai important. De când am venit din promoție am fost singura față de pe navă, la corvetă, acum este bine, nu mi-a fost greu să mă adaptez aici. Nu sunt nici protejată, nici discriminată; cred că n-ar fi normal, pentru că la navă suntem egali. Vreau să mă întorc cu bine și să fac față cu brio acestei misiuni.”

SGV Ionela-Margareta Lungu, ospătar: „Am emoții mai ales că suntem puține fete la bord, este normal să avem emoții, dar sperăm să fie totul OK. Dacă totuși am făcut acest pas, cred că o să fie totul bine și o să treacă repede. Ținând cont că am fost prima față de la bordul acestei nave, m-am acomodat foarte repede. Celor de acasă le doresc foarte sănătate, să stea liniștiți că o să ne întoarcem și fericirea va fi mai mare

Reaprovizionare pe timp de noapte de la nava germană „Rhön”.

Family Photo. De la stânga la dreapta: Mm IV Violeta Plopeanu, SGV Ionela-Margareta Lungu, SGV Doina Rusin.

atunci când ne vom revedea. Deocamdată contractul este pe patru ani și sper că în această perioadă să pot urma o școală și să stăm cât mai mult în cariera militară.”

SGV Doina Rusin, operator radiolocație: „Am și eu emoții, este o misiune lungă; sunt și mai nou venită la navă, n-am foarte multe ieșiri pe mare dar cred că va fi bine. Noi sperăm să rezistăm celor două luni pe mare, sperăm să ne întoarcem cu bine de pe mare și să fie bine. Ne-am adaptat bine la navă, a fost greu ca orice început, dar este bine acum. Colegii ne-au susținut și au fost înțeleghători. Celor de acasă le doresc multă sănătate, să stea liniștiți că o să mă întorc cu bine. Îmi doresc să rămân la navă, dar să urmez și treptele carierei militare.”

În loc de final

Dacă nu vor interveni din nou probleme în tipografie și revista va putea ajunge la cititorii ei fideli în termenul planificat de noi, la acea oră fregata *Regele Ferdinand* se va afla în ultima misiune de patrulare din cadrul operației ACTIVE ENDEAVOUR. După această misiune, înainte de revenirea în portul Constanța, fregata *Regele Ferdinand* va efectua o vizită oficială în portul Haifa din Israel. Dar, despre reacțiile evaluatorilor navei la examenul pentru afirmarea NATO nivel II, despre cea de-a treia participare a fregatei la operația ACTIVE ENDEAVOUR și despre vizita în premieră a fregatei *Regele Ferdinand* într-un port din Israel, veți putea citi în numărul viitor al revistei *Marina Română*. (M.E.)

„Ne-am făcut datoria și am obținut rezultate bune la afirmarea nivel II NATO”

Interviu cu domnul comandor Marian Săvulescu, comandantul fregatei „Regele Ferdinand”, aflată în misiune în Marea Mediterană.

Căpitan ing. Mihai EGOROV

- Domnule comandant, cum a decurs evaluarea pentru afirmarea NATO nivel II a fregatei *Regele Ferdinand*?

- Nu avem rezultatele oficiale ale evaluării, dar semnalele noastre de la șeful echipei de evaluatori, comandorul Bjorn Jager sunt pozitive. Au fost cinci zile pe mare, plus cele două de interviu la cheu foarte aglomerate. Suntem în teatrul de operații (interviul a fost realizat la scurt timp după evaluarea pentru afirmarea NATO nivel II, n.n.), suntem în Mediterană, între Sicilia și Creta, 40 de nave de suprafață, trei submarine, 7 avioane de luptă, care au participat la NOBLE MIDAS 08. Suntem puțin obosiți după aproape o săptămână de efort, dar personal sunt fericit și mândru că 203 marinari au acționat ca unul și la final de activitate pot să afirm cu tărie că ne-am făcut datoria și am obținut rezultate bune la afirmarea nivel II NATO. Am executat trageri, am lansat torpile, am executat misiuni de interdicție maritimă. Ce a însemnat pentru echipaj? Pregătire în 2008, avem 120 de zile de ieșire pe mare, până acum sunt efectuate 84, după NOBLE MIDAS, ne așteaptă operația ACTIVE ENDEAVOUR, suntem la finalul a trei ani și jumătate de pregătire; nava și echipajul s-au comportat la un nivel bun și foarte bun. Suntem pregătiți la nivelul cerințelor MarStand, deoarece România trebuie să afirme în acest an o navă tip fregată pentru misiuni tip NATO. Începând cu 2009, Forțele Navale Române vor pune la dispoziția NATO o navă, fregata *Regele Ferdinand* sau *Regina Maria*, capabilă să execute gama de operațiuni pentru forțele navale.

- Prin ce a diferit această evaluare de cea de anul trecut?

- Diferența a fost că dacă în 2007, am fost verificați la nivel individ, grupă, microgrup și mai puțin la nivelul capacităților de luptă, în acest an a trebuit să dovedim că suntem capabili să executăm misiuni de luptă, căutare antisubmarin, descoperirea țintelor navele și clasificarea acestora, executarea tragerilor de artilerie navală, lansare de torpile, lupta cu aviația și rachetele. Anul acesta, în cadrul grupului din care am făcut parte, atât fregata

Foto: Ștefan Ciocan

românească *Regele Ferdinand*, cât și cea bulgărească *Drazki*, au fost evaluate la capacități de luptă. La final de examen suntem declarați cu capacități de luptă limitate antisubmarin. Astăzi, atât *Regele Ferdinand* cât și *Regina Maria*, au capacități limitate de luptă, dar în programul de modernizare, faza a doua, atât *Regele Ferdinand* cât și *Regina Maria* vor intra începând cu 2009, 2010 într-o etapă nouă, ceea ce înseamnă armament nou, de altă generație.

- Pentru *Regele Ferdinand* urmează o pauză binemeritată pentru refacere în portul Souda din Creta, înaintea unei noi participări la operația ACTIVE ENDEAVOUR. Vă doriți un ACTIVE ENDEAVOUR mai liniștit ca în 2005, sau de genul celui de anul trecut?

- Anul acesta timp de o lună vom fi sub comanda CC-MAR Napoli și vom executa misiuni din gama operației de interdicție maritimă, controlul traficului în scopul prevenirii acțiunilor teroriste, traficului de droguri și traficului de armament. Operația ACTIVE ENDEAVOUR nu este o operație de genul „planificăm câte acțiuni de boarding facem sau câte clasificări de nave facem”. În 2007 am fost la momentul potrivit, la timpul potrivit și am executat în 2 zile, într-un interval de 52 de ore, inspecția a trei nave și la final fiecare din cele trei nave a fost declarată „clear” și a putut să-și continue activitatea. Pe ansamblu în 2007, comandantul grupării din care am făcut parte, contraamiralul Mickael K. Mahon, ne-a felicitat și am

stabilit un record prin cele trei operațiuni de boarding într-un interval orar foarte mic.

- Cum i-ați simțit pe oamenii din echipaj?

- Am norocul că vorbim despre familia lui T22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, pentru că mai mult de 12% din echipaj provine din rândurile fregatei *Regina Maria* și vreau să-i mulțumesc comandantului navei, căpitan-comandorul Valentin Iacoblev, că a înțeles efortul. Avem apoi, oameni care doresc să se afirme și au venit de la divizioanele de corvete și dragoare maritime. Sunt oameni tineri cu 4-5 ani de experiență pe alte tipuri de nave, care s-au acomodat relativ repede și urmând un program de pregătire – modulele instrucției operaționale de bază și avansate – au reușit în 6 luni să șteargă diferența de pregătire între ei și cei care sunt la navă încă de la început.

- Participarea fregatei *Regele Ferdinand* pentru a treia oară la operația ACTIVE ENDEAVOUR nu este ultima misiune a navei înainte de revenirea în portul Constanța. Ce va urma?

- În premieră pentru Forțele Navale Române, o navă militară românească va face o escală în portul Haifa din Israel. Este o activitate pe care o privim cu mare încredere. Mergem și încheșăm relații cu partenerii noștri din Mediterană. În anul 2006, corveta *Eilat* din Israel, a vizitat pentru prima dată portul Constanța, participând la exercițiul COOPERATIVE MAKO 06. Această activitate este planificată pentru 14-19 noiembrie.

- Domnule comandant, din experiență proprie știu că este dificil pe mare pentru o perioadă lungă de timp, dar parcă mai greu este pentru familiile rămase acasă. Ce le doriți familiilor marinarilor de pe fregata *Regele Ferdinand*?

- Le doresc să aibă răbdare cu noi, pentru că viața aceasta este frumoasă dar este grea pentru o familie, să-și știe soțul plecat de acasă, să-și știe tatăl plecat de acasă. Le spun să aibă încredere în noi, că am plecat 203 și ne vom întoarce 203 sănătoși, cu misiunile îndeplinite. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Scafandrii români în acțiune JACKAL STONE 08

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Peste 1300 de militari din șapte țări și trei nave militare au fost implicați la exercițiul JACKAL STONE 08. Exercițiul s-a desfășurat în perioada 16-24 septembrie pe teritoriul României, Ucrainei, Ungariei și în zona de operații a Mării Negre. Din România au participat 400 de militari, ceilalți fiind din Letonia, Lituania, Suedia, SUA, Ucraina și Ungaria; navele implicate au fost *Midia*, *USS McFaul*, precum și o navă din Ucraina. Conducerea acțiunilor tuturor forțelor participante a fost făcută de la Baza militară Mihail Kogălniceanu, locul unde s-a constituit o grupare de forțe întrunite.

Vineri, 19 septembrie, a fost organizată Ziua Distinșilor Vizitatori în portul Agjea unde a avut loc o demonstrație militară. Forțele Navale Române au fost implicate la acest exercițiu prin Detașamentul de Forțe Speciale, nave aparținând Divizionului de Scafandri, precum și prin nava de comandament *Mureș*, gazda acestui DVDay. A fost o demonstrație de acțiune antiteroristă, plecând de la ipoteza că un grup de teroriști a luat ostatici la bordul unei nave, rol jucat de nava *Midia*. „Într-o primă fază a fost alarmată poliția de frontieră, care a sosit la fața locului și a stabilit primul contact cu teroriștii, apoi poliștii și jandarmii au securizat zona, în timp ce echipele antitero ale SRI și-au instalat lunetiștii pe pozițiile optime de tragere, iar un elicopter a survolat zona pentru a face cercetarea aeriană și a localizat punctele vulnerabile pentru organizarea atacului asupra navei pe care echipajul era sechestrat. În scurt timp punctul de comandă a decis organizarea atacului și, astfel, echipele de scafandri militari de luptă au luat cu asalt nava, la pupa, în vreme ce forțele speciale de intervenție americane (SEAL) au fost lansate de la bordul unui elicopter. S-a deschis focul asupra teroriștilor

și întreaga celulă a fost anihilată, ulterior atât teroriștii, cât și ostaticii fiind preluați de la bordul navei și evacuați, urmând să fie anchetați în legătură cu desfășurarea evenimentului”, ne-a precizat locotenent-comandorul Adrian Lupașcu, comandantul Detașamentului de Forțe Speciale din cadrul Divizionului de Scafandri. În exercițiu au fost implicate forțe și mijloace ale SRI, MIRA, ISU, scafandrii de luptă ai Forțelor Navale, echipe EOD, precum și echipele americane de asalt ale SEAL. Coborâri în rapel, focuri de armă, zumzolat elicopterului MIRA care a survolat zona, explozii, negocierea cu teroriștii au fost câteva din elementele pregătite de planificatori în zona navei *Midia* (283).

Generalul-major Frank J. Kisner, comandantul Forțelor pentru Operații Speciale din Europa: „Pregătirea exercițiului a început

Simularea unui exercițiu de luare de ostatici la bordul unei nave.

Foto: Ștefan Ciocan

cu 18 luni în urmă și a cerut un efort susținut pentru a produce un scenariu realist și să pregătim forțele pentru a depăși greutățile, pentru a coordona evenimentele, exercițiile cu multitudinea de organizații și agenții internaționale participante. La acest exercițiu forțe din cel puțin două țări au acționat împreună la anumite secvențe. Lucrând împreună, nu doar învățăm unii de la alții, dar fiecare ne îmbunătățim capacitățile noastre unice care ne vor sprijini pentru interesul nostru comun. Acest exercițiu demonstrativ este o mică parte din exercițiul JACKAL STONE 08.” Generalul de flotilă aeriană dr. Ion-Aurel Stanciu, șeful Direcției Operații din Statul Major General, cel care a coordonat activitatea eșalonului românesc participant la exercițiu: „Exercițiul promovează cooperarea și interoperabilitatea între forțele speciale din țările noastre și nu are nicio legătură cu vreo operație militară curentă sau viitoare. Fiecare țară participantă și-a adus contribuția cu tehnică pentru a dezvolta capacitățile necesare și a asigura buna desfășurare a exercițiului. Avem forțe de operații speciale în teatrele de operații care asigură securitatea civililor asupra insurgenților. Dezvoltând aceleași proceduri vom ajuta forțele de operații speciale să-și îndeplinească mai bine misiunile; vom fi mult mai eficienți pe timpul unei crize reale. Exercițiul încurajează schimbul de idei și parteneriatele între țările noastre.” Locotenent-comandorul Adrian Lupașcu: „Antrenamentele în comun cu SEAL durează de trei săptămâni. Ele au constat în antrenamente de boarding, apropierea de nave ostile, urcarea la bordul navelor ostile și lucrul la interior. Am lucrat folosind aceleași proceduri ca și colegii noștri americani.”

JACKAL STONE 08 a avut ca scop verificarea interoperabilității dintre forțele armate multinaționale participante la operațiuni de anihilare a unor celule teroriste. ■

Infanteriștii marini în Kosovo

Schimbarea detașamentelor

And if in the previous issue you could read about the separation from the families of the new ROFND XVII detachment, we invite you to read now about the marines' impressions after six months of mission in Kosovo, which were the first missions and the way they had been carried out in this still very hot area of the western Balkans.

După mai multe încercări nereușite, duminică, 17 februarie, la ora 18.00, ora României, premierul Hashim Thaci a citit cele 12 puncte ale Declarației de Independență a fostei provincii Kosovo, în fața Parlamentului. Imediat, Serbia a cerut anularea deciziei Parlamentului de la Priștina și a condamnat țările occidentale pentru hotărârea luată. Sprijinul acordat de Washington pentru proclamarea independenței Kosovo a scos în stradă câteva sute de protestatari în Belgrad, dar și în

alte orașe ale Serbiei. Manifestanții au aruncat cu pietre și cu sticle incendiare în forțele de ordine.

Aceasta a fost atmosfera pe care au găsit-o în Kosovo, infanteriștii marini din Batalionul 307 din Babadag, la început de martie. Era prima misiune desfășurată de acești militari în teatrele de operații. Premiera fusese realizată. Au urmat șase luni, în care militarii au făcut dovada bunei pregătiri executând cu succes numeroase misiuni specifice. La fârșitul lunii august a avut loc

rotația detașamentelor în Kosovo, alți 86 de infanteriști marini luând locul colegilor de unitate. Și dacă în numărul trecut ați putut citi cum a fost despărțirea de familie a noului detașament ROFND XVII, vă invităm să citiți în paginile următoare care au fost impresiile infanteriștilor marini după șase luni de misiune în Kosovo, care au fost și cum s-au desfășurat primele misiuni ale noului detașament în această zonă încă fierbinte a Balcanilor de vest. (M.E.)

„...O experiență unică în viața infanteriștilor marini”

Interviu cu maiorul Marius Gheorghescu, comandantul detașamentului ROFND XVI

Olivia BUCIOACĂ

- După 6 luni de misiune în sprijinul păcii în teatrul de operații Kosovo sunteți din nou acasă. Cum a fost această primă experiență într-un teatru de operații?

- A fost o experiență grozavă, extrem de utilă pentru noi și faptul că s-a încheiat cu foarte bine a contat și mai mult pentru noi, atât tehnic, profesional cât și afectiv, pentru inima noastră. Plecasem, dacă ne mai amintim, acum 6 luni, cu informații nu tocmai grozave despre teatrul din Kosovo, își declaraseră proaspăt unilateral independența, existau anumite animozități între etnia sârbă și albaneză, prerogativele noastre nu erau tocmai fericite. Am ajuns acolo. Evident că perioada lunii martie, chiar prima lună din misiune, a fost oarecum tensionată în ceea ce privește raportul dintre cele două etnii. Au avut loc niște evenimente larg mediatizate la Mitrovița, zonă majoritară sârbă, însă noi nu am fost implicați acolo. Ne-am adaptat la misiuni, am preluat misiunile de la antecesorii noștri, ne-am adaptat și ne-am executat misiunile în condițiile cele mai bune. A fost o misiune calmă, o misiune fără evenimente, fără incidente, ne-am descurcat foarte bine și nu numai după aprecierile comandanților noștri și după aprecierile comandanților din cadrul forței multinaționale în care am acționat.

- Ați reușit să executați un număr impresionant de misiuni, e vorba de câteva mii în toată această perioadă. Este corectă afirmația?

- Da. Am să vă dau o cifră estimativă pentru statistică în jur de 3000, 3200 de misiuni din toată gama misiunilor specifice operațiilor în sprijinul păcii constând în: misiuni de patrulare de prezență, atât auto cât și debarcate, puncte de control trafic fixe și mobile, posturi de observare, monitorizarea și supravegherea unor zone sensibile, paza și securitatea unor obiective importante, escorta convoaielor și misiuni de cercetare și de recunoaștere.

- Cum a fost colaborarea cu detașamentul italian cu care ați desfășurat în comun mai multe misiuni în sprijinul păcii?

- A fost o colaborare excepțională. Ne-am bucurat de întregul sprijin al părții italiene, atât din punct de vedere logistic cât și operațional și de ce să nu spunem și sprijinul afectiv, având în vedere că atunci traversam o perioadă în care România nu era extrem de bine mediatizată în Italia și ne așteptam la anumite prejudecăți care să afecteze relațiile noastre. Nu, dimpotrivă relațiile au fost foarte bune, la cel mai înalt nivel de colaborare și ne-au sprijinit în tot

Decorarea maiorului Marius Gheorghescu, comandantul ROFND XVI, de către colonelul Graziano Gironacci, comandantul Task Force Aquila.

ceea ce detașamentul a desfășurat. Nu este mai puțin adevărat că am desfășurat cu ei și anumite activități în afara misiunilor, fapt ce s-a dovedit a fi extrem de util din perspectiva relațiilor dintre partea română și partea italiană.

- Care a fost relația cu populația locală, foarte importantă de altfel într-o misiune în sprijinul păcii?

- Este clar că în operația în sprijinul păcii, relația cu populația locală este esențială. Relațiile au fost extrem de bune, am relaționat în mod corespunzător cu membrii tuturor etniilor, am colaborat chiar cu reprezentanții comunităților din zona noastră de responsabilitate și a fost o colaborare foarte bună, atât din partea lor cât și din partea noastră. Chiar aș putea spune că relația noastră cu populația locală a fost unul din pilonii de sprijin ai detașamentului RoFND XVI în desfășurarea misiunilor.

- Cum a fost privit detașamentul românesc ROFND XVI în comparație cu celelalte detașamente, de către cei din zonă?

- Cred că am reușit puțin să și socializăm cu ei. Deja eram foarte cunoscuți acolo...eram pușcașii marini din România. Ei ne știau și cunoșteau care este misiunea noastră. Ne vedeam în fiecare zi cu ei și trebuia să ne salutăm. Am început cu un simplu salut, iar mai târziu am dezvoltat relații mai profunde, evident în limita permisă de operații și de regulile de angajare. A fost o relație foarte bună.

- Care au fost condițiile din baza Camp Villaggio?

- Suportul logistic al detașamentului nostru, ceea ce ținea de baza Camp Villaggio

a fost unul foarte bun. Condițiile au fost bune, cazarea, hrănirea, chiar dacă meniul a fost eminamente italian și au existat anumite probleme de adaptare. Este greu să treci de la specificul românesc la cel italian, în ceea ce privește bucătăria. Oricum ne-am descurcat foarte bine în condițiile pe care le-am avut. Toate nevoile noastre în ceea ce privește cazarea, hrănirea și toate celelalte probleme ale bazei au fost la un nivel foarte bun, asigurate de partea italiană.

- Ați fost plecat în misiune timp de 6 luni. Depărtarea de casă este foarte dificilă. Cum ați reușit să faceți față și de unde ați avut forța să treceți mai departe, în fiecare zi, departe de țară, de casă, de cei dragi?

- Într-adevăr, 6 luni constituie o durată mare de depărtare față de casă. Era prima misiune a militarilor noștri într-un teatru de operații, pentru majoritatea dintre ei era pentru prima dată când lipseau 6 luni de acasă și fiecare își lăsase situația acasă așa cum și-o lăsase. Era într-adevăr o primă experiență unică în viața lor pe care cu siguranță nu o vor uita. Programul de legături sociale pe care l-am avut, internetul, telefonia fixă și mobilă și toate celelalte condiții au permis menținerea legăturii cu familia și băieții au reușit să-și gestioneze foarte bine situația. Poate că undeva, în sinea mea, la începutul misiunii mă așteptam să fie probleme, să fie greu, fiind vorba de o perioadă lungă de timp. Dar, nu. Băieții s-au comportat exemplar și și-au gestionat foarte bine legătura cu familia, ceea ce evident a constituit un suport extraordinar, cel puțin din punct de vedere moral, pe timpul misiunii. ■

Bun venit acasă!

Detașamentul ROFND XVI... SEMPER PRAESENS

Text: **Olivia BUCIOACĂ**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Martți, 9 septembrie, la Batalionul 307 Infanterie Marină de la Babadag, a avut loc un moment unic, înălțător, ceremonia sosirii detașamentului RoFND XVI din teatrul de operații Kosovo. La ceremonie au participat, alături de rudele militarilor, reprezentanți ai Statului Major General, Statului Major al Forțelor Navale, Bisericii Ortodoxe Române și administrației publice locale. Cei 86 de militari, comandați de maiorul Marius Gheorghescu, au făcut parte din Detașamentul Național de Forțe, RoFND din compunerea Grupului de Luptă Multinațional de Vest al misiunii conduse de NATO în Kosovo, KFOR. După prezentarea onorului și slujba religioasă oficiată de un sobor de preoți, s-a desfășurat apelul solemn, la care toții cei 86 de infanteriști marini au răspuns prezent. Căpitanul Bogdan Costea, comandantul companiei, a adresat în deschiderea ceremoniei câteva cuvinte în numele întregului detașament: „Ceea ce la început ni s-a părut a fi o perioadă extrem de lungă, marcată de depărtarea de casă, dar și de dorința de a ne îndeplini cât mai bine misiunea a luat sfârșit. Fiind prima misiune într-un teatru de operații am considerat-o ca pe un examen al maturității profesionale, examen pe care l-am trecut cu brio. Nu de puține ori profesionalismul demonstrat de pușcașii marini a fost apreciat de către

partenerii de coaliție. Un lucru important în această perioadă a fost și sprijinul oferit de familie și de colegi. Fiecare dintre noi a avut nevoie la un moment dat de un cuvânt de încurajare care să facă mai puțin simțit dorul de acasă.”

După 6 luni de misiuni în sprijinul păcii în teatrul de operații Kosovo, infanteriștii marini sunt din nou acasă. Cum a fost prima participare într-un teatru de operații, ce au trăit și ce au simțit acolo departe de cei dragi, vă invităm să aflați în continuare de la cei care 6 luni și-au imaginat doar, cum este acasă.

Participarea la misiunea în sprijinul păcii din Kosovo este privită în primul rând ca o experiență deosebit de valoroasă pentru cariera fiecărui infanterist marin. Participarea în teatrul de operații Kosovo a însemnat foarte mult pentru toți militarii, atât din punct de vedere profesional, cât și uman. Caporalul Virgil Cojocaru: „Ca primă impresie, când ajungi acolo în teatru are loc o schimbare majoră în viața ta, în primul rând. Cunoști altă lume, alte obiceiuri, dar în timp începi să te acomodezi foarte repede, pentru că schimbarea este oarecum forțată de împrejurări și trebuie să intri repede pe făgaș. Ne-am acomodat foarte repede cu misiunile și a fost bine. În teatru însă, mi-a lipsit mult familia în primul rând, copiii, i-am găsit mari. I-am lăsat micuții, am avut un adevărat șoc, i-am găsit mari, vorbeau. Reîntregirea familiei a fost

frumoasă.” Oportunitatea de a ajuta o țară aflată în proces de reconstrucție, precum și populația ei, a constituit motivația esențială a acestei misiuni. Majoritatea militarilor au fost la prima lor misiune de acest gen, însă acest aspect nu s-a simțit întocmai, mile de ore de pregătire din țară, antrenamentele în poligoanele și taberele de instrucție au întărit încrederea în propriile lor forțe și în scurt timp detașamentul RoFND XVI a câștigat respectul și simpatia aliaților și populației locale. Un aspect deloc de neglijat, îl reprezintă faptul că infanteriștii marini au avut posibilitatea de a cunoaște îndeaproape o civilizație, o cultură și o religie diferite și de a lucra direct cu militari din alte state ale lumii. Detașamentul RoFND XVI a desfășurat în comun cu detașamentul italian numeroase misiuni în sprijinul păcii. Caporalul Virgil Cojocaru: „Am fost încropiți la un task force italian, Acvila. Am executat și misiuni împreună, am executat și servicii împreună, chiar în interiorul bazei. Am fost chiar unul dintre militarii care a făcut un serviciu în interiorul bazei.” Au avut, de asemenea, posibilitatea de a stabili o relație extrem de cordială și de strânsă cu populația locală, în sprijinul căreia era destinată misiunea lor. Caporalul Eugen Răducanu, ajutor comandant grupă șef distrugere antiblindate: „Relațiile noastre cu civilii au fost foarte bune. Am avut contact direct cu persoane civile, ne-am împăcat destul de bine cu ei, nu am știu limba, dar

ne-au agreat, unii mai mult alții mai puțin. Dar totuși ne-am descurcat bine și ne-am integrat în peisaj, spunem noi.”

Depărtarea de casă este întotdeauna dificilă, iar infanteriștii marini au fost într-o misiune care a durat 6 luni. Cum au reușit totuși să meargă mai departe, de unde au găsit forța astfel încât fiecare zi să treacă mai repede și altfel, este o întrebare firească la care toate răspunsurile au avut un punct comun, sprijinul familiei. Caporalul Virgil Cojocaru: „Am fost sprijiniți în primul rând de familie. Acolo de colegi, iar în bază zi de zi ne-am făcut prieteni. Am fost sprijiniți și de detașamentul italian care ne-a pus la dispoziție baze sportive. În timpul liber puteam face orice, fitness, fotbal. Dar sprijinul era din partea familiei și al colegilor.” Caporalul Eugen Răducanu: „6 luni nu a fost o perioadă scurtă. Noi am fost pregătiți, ne-am făcut meseria și datoria cum a trebuit și cu sprijinul familiei și al prietenilor am dus-o, am dus-o chiar bine.”

Ce a reprezentat până la urmă această primă participare într-un teatru de operații? Caporalul Virgil Cojocaru: „Eu cred că m-am schimbat puțin. Orice militar care pleacă într-un teatru de operații vine oarecum schimbat. Pentru mine a fost o schimbare bună, atât ca familist cât și ca militar. Pentru că devenim puțin mai răbdători. Fiecare teatru de operații înseamnă experiență acumulată și experiența își spune cuvântul.” Caporalul Eugen Răducanu: „A fost și motivația financiară, bineînțeles, pentru că nu te duci acolo din prea multă plăcere. Dar experiența se câștigă și se învață acolo, iar ca militari avem nevoie de așa ceva.”

Cu toate acestea, militarii nu ne surprind cu un răspuns afirmativ la întrebarea dacă ar mai participa într-un alt teatru de operații. Caporalul Eugen Răducanu: „Da. Am luat în considerație și situația aceasta și cred că o să particip din nou.” „Sper să fim chemați”, ne-a răspuns caporalul Virgil Cojocaru.

Cu emoție și nerăbdare, au așteptat și au visat mult la această clipă, părinții, soțiile și copiii militarilor și, iată că, după șase luni de misiune desfășurată departe de cei dragi, am fost martorii celor mai frumoase revederi, îmbrățișări, sărutări, cuvinte pline de înțelesuri și urări de bun venit. Cum a fost această perioadă destul de lungă de timp, în lipsa băiatului și cum este acum când a sosit deja acasă, ne-a răspuns Dori Ciupercă, mama soldatului Sandu Ciupercă: „A plecat acum 6 luni, dar s-a întors acasă sănătos. Toți s-au întors acasă foarte bine. Într-adevăr la început a fost mai greu, a fost frica de necunoscut, dorul de el și îngrijorarea, dar, timpul a trecut, mai cu greu, mai cu bine. Important este că au existat căile de comunicații și a fost cât de cât mai bine. Am reușit să menținem legătura pentru că ne-a fost asigurată comunicarea prin internet și prin telefon și am vorbit. Acum este bine, important este că au venit sănătoși cu toții, ne-am rugat la Dumnezeu să vină toți sănătoși și Dumnezeu ne-a ajutat.” Mihaela Dăscălescu, soția caporalului Valentin Dăscălescu: „Bucurie e sentimentul pe care

Apelul militarilor care au participat la misiunea în sprijinul pacii din Kosovo.

Fruntașul Sezai Amet îmbrățișându-și fetița născută în timpul misiunii.

il trăiesc, e ceva deosebit de plăcut. La început a fost destul de greu, după aceea a fost mai bine, a trebuit să ne obișnuim. Am reușit să mențin permanent legătura cu soțul meu, prin telefon și internet și astfel timpul a trecut mai repede, pentru că l-am simțit mai aproape.” Printre militari am descoperit familia frunțașului Sezai Amet, la care s-a mai adăugat un tânăr membru, o fetiță de 4 luni, Aileen, născută în timp ce tatăl ei se afla în misiune în Kosovo. Frunțașul Sezai Amet: „A fost pentru prima dată când am participat într-un teatru de operații. M-am acomodat cât de cât, dar vreau să spun că cel mai greu și cel mai greu mi-a fost când n-am fost acasă când a născut soția și vă dați seama. Am ținut în mine emoțiile și sentimentele care mă copleșeau și am trecut peste. Am înghițit așa în sec și am trecut peste toate, și când a fost mai bine și când a fost mai greu. Acesta a fost cred cel mai greu moment prin care am trecut, în rest m-am acomodat, a fost

când mai bine când mai rău, ca orice altă misiune în afară, dar a trecut, m-am întors acasă bine sănătos și acum fericit că am ajuns acasă la familie, la copil. Nu știam prima dată cum să procedez, cum să o iau în brațe, ce fel să o țin. Dar acum m-am acomodat și cu noul membru al familiei.” Elena Amet, soția frunțașului Sezai Amet: „Având în vedere că soțul a fost plecat în perioada în care am născut-o pe fetița a fost greu, dar asta e, am trecut peste. Am încercat să trecem peste toate greutățile și să mergem mai departe. Acum este acasă, este bine, sănătos.”

Militarii detașamentului s-au întors cu fruntea sus la încheierea misiunii din Kosovo, desfășurată într-o perioadă efervescentă pentru zona Balcanilor. În teatru au demonstrat că pot executa cu succes misiuni specifice de menținere a păcii, acum misiunea lor s-a încheiat, urmează recuperarea și bineînțeles concediul, unul..bine meritat. ■

Foto: ROFND XVI

Misiunea ROFND XVII

Călător pe drumul de uscat

Locotenent Claudiu **VIȘAN**

4 octombrie 2008, 08.45, avionul decolează, lăsăm în urmă bătrânul ținut al Dobrogei, destinația Kosovo, Detașamentul ROFND XVII, 86 de militari din cadrul Batalionului 307 Infanterie Marină, Babadag.

Privirea îmi rămâne ațintită pe geamul avionului, tresar, cineva mă întrebă „Aveți emoții domnule locotenent?” Privesc în gol, nu răspund, dar simt toate emoțiile mele și pe cele ale băieților mei.

Închid ochii, mă gândesc la soție, copii, părinți, frați, prieteni, timpul zboară și odată cu el gândurile mele, cineva strigă, „Gata ați trecut granița”.

Este prima noastră misiune, un drum nou pentru care ne-am pregătit intens, pe care l-am așteptat din momentul în care am hotărât să devenim militari. Este un examen pe care trebuie să-l trecem, să arătăm tuturor valorile pe care un infanterist marin le prețuiește: tradiție, curaj, lider, camarad.

Avionul ne poartă peste întinsuri de câmpie, dealuri, munți, ape, peisaje frumoase pe care fiecare dintre noi le admiră. Îmi aduc aminte un cântec, încep să îl fredonez ușor: „Călător pe drumul de ape, umblă dorul fără popas” - da, de astăzi și noi suntem călători pe drumurile noastre.

Timpul parcă a zburat și el odată cu noi, am ajuns, încep procedurile de

aterizare, senzații noi, câteva goluri de aer, deja suntem pe pistă, gata, ne-am oprit, trapa se deschide, este primul pas dintr-un drum lung, o nouă experiență, o altă țară și totuși primul cuvânt „Salut români” urmat de un dulce „Bine ați venit”.

Lumea zâmbește aici, ne așteptam să întâlnim doar tristețe, dar nu este așa. Trecem ușor peste formalitățile din aeroport, ne imbarcăm în autobuz și plecăm.

Ceremonialul transferului de autoritate pentru Detașamentul ROFND XVII, în baza Camp Villagio.

Foto: ROFND XVI

Autobuzul înghițe ușor kilometri de șosea, toate privirile zboară peste sate, orașe, cineva șoptește ușor – „Parcă suntem în România” - așa este, în jurul nostru se succed rapid, peisaje, oameni, case, o lume nouă în plină construcție care ne aduce aminte de târâmurile noastre dragi.

Ajungem în sfârșit acasă. Da, pentru următoarele șase luni este noua noastră casă, o bază frumoasă, parcă un mic oraș în care români, italieni, sloveni, spanioli, maghiari, albanezi, sârbi, kosovari și-au dat întâlnire la adăpostul munților de pe care se prăvălesc norii, îmi place. Undeva sus pe catarg tricolorul, veghează; ne-a așteptat.

Baza noastră este așezată pe un picior de munte, o zonă cu o priveliște minunată ce se întinde spre zări pline de sate în care lumea încearcă să-și construiască o nouă viață. Micul nostru orașel, freamătă, trăiește, este plin de energia celor peste o mie de militari care nu au zi, noapte, care își fac datoria indiferent de religie, rasă, sex, naționalitate, convingeri.

Singurul obstacol în calea armoniei existenței noastre este o pantă ce pare ruptă din legenda lui Sisif, singura deosebire fiind că pietrele eroului mitic au fost înlocuite de gândurile noastre, gânduri ce le purtăm în bătălia noastră cu urcușul zilnic spre diferitele zone ale bazei – centre de comandă, parcuri auto, comandamente,

săli de briefing, săli de mese, săli sportive, terenuri de sport, zone de agrement, cafenele, restaurante, magazine.

Da, o întreagă bază construită spre a servi celor ce servesc, așa cum spun americanii „*Serving the ones who serve*”, o bază în care regulile sunt aceleași pentru fiecare, de la soldat la general, de la român la sloven, o bază în care te simți cu adevărat militar.

Călătoria noastră a luat sfârșit, de mâine încep misiunile, nu este timp de reflecții, aici fiecare are locul lui și noi trebuie să îl slăvim pe al nostru. Băieții sunt emoționați dar concentrați, îi simt pregătiți, ne îmbărbătam și pornim la drum, o viață nouă, o sumă de senzații năvălesc în calea noastră.

Dimineața vine repede, o pregătire scurtă, plecăm, avem noroc, pe drum ne întâmpină un grup de copii, îi salutăm, ne zâmbesc ușor și strigă: „*Salut, Salut, Salut!*”. Mașinile merg mai departe, parcă suntem mai liniștiți, în sfârșit ajungem, înlocuim o patrulă italiană, ne urează succes, câteva sfaturi scurte, gata suntem singuri în prima noastră misiune în Kosovo.

Puțin temători, prima mașină, câteva semne scurte, oprește, salutăm în engleză și primim în dar un „*Bună dimineața!*” și parcă toate temerile noastre au zburat. Seara ne strângem toți, vorbim, nu e greu, aici lumea îți zâmbește, te salută, respectă semnalele noastre.

Așa este, o altă lume care încearcă să lase deoparte urmele apăsătoare ale trecutului, urme care te lovesc la fiecare pas, o lume care a început o nouă viață, chiar dacă fiecare zâmbet ascunde sute

de lacrimi de durere. Timpul aici nu a reușit încă să ștergă durerea, tristețea, fiecare casă nouă ascunde ruinele fostelor așezări, fiecare suflet duce cu el durerea dorului pentru cei pe care i-a pierdut.

Singuri, copii zburdă pe lângă noi mai liniștiți, tristețea nu a avut încă timp să le distrugă inocența. Îi privim și știm că pentru ei trebuie să creem o lume mai bună, mai sigură, ei sunt viitorul provinciei, doar ei vor reuși să ștergă urmele trecutului. Motto-ul este „**UNITI PENTRU PACE**” și fiecare dintre noi știe că poate contribui la efortul general de creare a unui climat

sigur și stabil în zonă. Noaptea vine și ea, mă așez în pat, închid ochii, toate gândurile mele sunt la copii și soția mea, vă iubesc mult și îmi e tare dor de voi, de fapt asta este cea mai grea bătălie a noastră. Probabil nu sunt singur, copii, soții, părinți, prietene, logodnice, frați, prieteni, colegi, fiecare are lupta lui.

O să ne întoarcem, și o să fiți mândri de noi pentru că fiecare lacrimă vărsată pentru noi poate aduce un zâmbet într-o lume care are nevoie de cât mai multe zâmbete.

Ceremonialul schimbării detașamentelor în Kosovo.

Punct de control în zona de responsabilitate a ROFND XVII.

O LUNĂ DE ACTIVITATE - o lună de realizări

Maior Remus MELINTE,
Comandantul detașamentului
ROFND XVII

Detașamentul ROFND XVII a parcurs deja o lună de misiune, timp în care militarii români s-au adaptat foarte repede și în condiții foarte bune la cerințele teatrului de operații Kosovo; pot spune că au reușit să depășească pragul psihologic dintre misiunile executate în țară și cele executate în teatrul de operații, unii foarte repede alții mai greu, dar, după o lună pot afirma că militarii români pot executa toate tipurile de misiuni din acest teatru de operații.

Și pentru mine este o experiență nouă, deși am mai participat la două misiuni internaționale, dar este prima ca ofițer de legătură, comandant de detașament, ofițer care fac parte dintr-un comandament multinațional. Ca ofițer român experiența de a lucra într-un comandament internațional este foarte importantă. Interoperabilitatea, capacitatea de comunicare între ofițerii de diferite naționalități, capacitatea de a lucra sub presiune și de a lua hotărâri în situații limită, sunt cerințele esențiale pe care un militar le întâlnește în cadrul unui comandament multinațional. Consider că pentru orice tânăr ofițer o astfel de

experiență este necesară pentru a putea promova în funcții de comandă și a-și forma deprinderi și aptitudini necesare în activitatea de stat major sau de comandă.

Provocările pe care un militar le întâlnește în teatrul de operații sunt diferite, în primul rând provenite din diversitatea culturală și lingvistică pe care o găsești în teatru de operații. Aici lucrezi alături de oameni aparținând altor culturi, civilizații, religii și trebuie să fim un exemplu pentru cei din jur. Suntem aici împreună, populația locală trebuie să vadă în noi un exemplu de cooperare și conviețuire. Apoi sunt provocările pe linie profesională. Aici nivelul este foarte ridicat, trebuie să te adaptezi și să te integrezi rapid într-un sistem foarte bine pus la punct. Oricum situația aici în zonă este calmă. Prezența KFOR în zonă a contribuit la crearea unui climat stabil. Conflictele sunt din ce în ce mai rare.

Celor de acasă, nu doar familiei mele, tuturor familiilor de militari le mulțumesc pentru înțelegerea de care dau dovadă față de modul de viață și privațiunile pe care o astfel de misiune le aduce în viața oricui. Suntem aici să ne facem treaba și să ne întoarcem acasă la cei dragi.

O nouă zi de misiune în baza Camp Villagio

Recunoașterea muncii depuse în misiune.

Experiențe noi

Caporal Georgian IORDAN

Am venit aici pentru o nouă experiență, să cunosc oameni diferiți aparținând altor naționalități, să încerc să mă cunosc mai bine să îmi verific limitele, cunoștințele, deprinderile. Sper ca această experiență să fie un pas înainte și pentru viitoarea mea carieră. Și chiar dacă nu sună așa bine, motivația financiară este unul dintre motive, suntem tineri majoritatea dintre noi. Ce am găsit aici? În primul rând o mentalitate diferită, respect pentru oameni indiferent de naționalitate, religie, sex, vârstă, aici toți sunt egali. Nivelul de profesionalism este deosebit de ridicat, avem numai de învățat din această experiență. Un lucru important pentru noi, este felul în care am reușit să îmbunătățim relațiile personale în cadrul colectivității, aici suntem mult mai apropiați, relațiile dintre noi sunt mult mai bune. Este grea, depărtarea de familie, mie și cred că nu numai mie îmi lipsește mult familia, soția, fetița. Acum suntem aici să ne facem datoria, dar ne întoarcem acasă. ■

„Avem de învățat unii de la alții, ceea ce este un lucru extraordinar pentru ambele părți”

Interviu cu domnul colonel Graziano Gironacci,
comandantul Task Force Aquila din Kosovo

Locotenent Claudiu VIȘAN

- Domnule colonel, ce reprezintă pentru dumneavoastră funcția de comandant al Task Force Aquila din Kosovo?

- Pentru mine este o mare onoare să fiu numit într-o poziție importantă în cadrul unei grupări multinaționale, o poziție care îmi conferă prestigiu, o experiență importantă și de ce nu privilegiul de a lucra alături de infanteriștii marini români.

- Cum a fost și cum este colaborarea cu detașamentele Forțelor Navale?

- Am lucrat cu două detașamente foarte bune, două experiențe diferite totuși, deoarece primul detașament avea deja în spate o activitate bună aici în Kosovo, în momentul în care am fost numit comandantul Task Force Aquila, iar al doilea detașament pentru că am început împreună să învățăm, să cooperăm. De asemenea, am avut plăcerea să cunosc foarte multe oficialități militare române pe timpul desfășurării transferului de autoritate între cele două detașamente, o experiență deosebită din care am avut de învățat foarte multe.

- Ce anume ați remarcat la militarii români?

- Pe toată perioada cât am lucrat alături de militarii români din cadrul Forțelor Navale, am apreciat valorile pe care aceștia le-au promovat în cadrul activităților desfășurate, valori precum: tradiția, curajul, calități de lider, camaraderie, valori care fac cinste infanteriștilor marini și oricărui militar. Din punct de vedere operațional, calificativul este excepțional: seriozitatea, profesionalismul, responsabilitatea sunt calitățile pe care noi le-am remarcat la militarii români. De asemenea, este de apreciat felul în care ați reușit să cooperați cu militarii italieni și nu numai, legăturile foarte bune cu populația locală cu oficialitățile din zona dumneavoastră de responsabilitate. Nu numai noi ca militari am apreciat eforturile depuse de militarii români, dar și populația din zonă, oficialitățile din Kosovo. Un alt aspect pozitiv al activității militarilor români este dat tocmai de felul lor de a fi, deschiși, sociabili, comunicativi; au participat alături de militarii italieni la foarte multe

activități atât în cadrul serviciului, dar și în timpul liber. Și aceste activități sunt foarte importante, deoarece în teatrul de operații, dacă nu faci distincție între serviciu și timp liber, ai o problemă. Voi v-ați comportat exemplar. Avem de învățat unii de la alții, ceea ce este un lucru extraordinar pentru ambele părți.

- Care este rețeta succesului într-o astfel de misiune?

- Într-o astfel de misiune succesul este garantat de o planificare eficientă a activităților, de o flexibilitate pozitivă în gândire. Trebuie să-ți cunoști foarte bine oamenii, ce nevoi au, să-i motivezi permanent, să creezi o familie, să fii alături de oamenii pe care îi conduci și pe timpul misiunilor, dar și în timpul liber la diferite activități. Spre bucuria noastră baza oferă foarte multe facilități în această privință. Nimeni nu poate munci șapte zile din șapte, trebuie să-ți lași oamenii să se elibereze, dar să le și crezi cadrul necesar; de exemplu, noi organizăm diferite excursii la sfârșitul săptămânii și multe alte activități. Doar așa poți menține un tonus ridicat pe toată durata misiunii. În același timp trebuie să îi faci să înțeleagă rolul lor aici.

- Care este rolul prezenței forțelor KFOR în Kosovo?

- Suntem în Kosovo să ajutăm oficialitățile, populația în eforturile de reconstrucție a zonei, o misiune foarte importantă. Prezența noastră conferă o

anumită stabilitate în zonă, amenințările au dispărut, conflictele sunt din ce în ce mai rare. Fiecare dintre noi trebuie să-și aducă contribuția la această nobilă misiune, de altfel, motto-ul nostru este foarte clar „UNIȚI PENTRU PACE”. În plus pentru fiecare dintre noi este o experiență pozitivă, pentru unii, adică cei tineri, deoarece avem foarte mulți în cadrul detașamentului, este ca un examen de maturitate. Sarcinile pe care le primesc îi învață să fie responsabili, să se descurce în diferite situații și ipostaze, acest lucru ajutându-i să se dezvolte, un lucru foarte bun și pentru ei, dar și pentru noi.

- Este importantă participarea militarilor la misiuni internaționale?

- În funcție de ceea ce își propune fiecare, de cariera pe care și-a propus să o urmeze, aici fiecare dintre noi poate învăța foarte multe lucruri, mai ales că avem privilegiul de a lucra și cunoaște oameni care fac parte din culturi, civilizații diferite. Prin activitatea noastră arătăm că se poate coexista, și chiar foarte bine, cu toate că suntem diferiți din multe puncte de vedere, un exemplu pentru cei din jurul nostru și nu numai.

- Care este motivația participării la astfel de misiuni?

- Important este ca într-o asemenea misiune motivația să vină din interior, fiecare militar să creadă în ceea ce face, să fie serios, responsabil, să-și cunoască foarte bine rolul, și de ce nu, să îi placă ceea ce face. Cam astea ar fi ingredientele pentru ca misiunea să fie îndeplinită în parametri foarte buni.

- Domnule colonel, ce mesaj ați dori să transmiteți infanteriștilor marini pe care i-ați comandat și pe care îi comandați în Kosovo?

- Le transmit militarilor din detașamentul ROFND XVI, domnului maior Marius Gheorghescu - deoarece am avut o relație specială -, salutări și mulțumiri pentru ceea ce au făcut, pentru modul cum s-au comportat, pentru amiciția de care au dat dovadă și nu în ultimul rând „vacanță plăcută”; pentru detașamentul ROFND XVII, pentru domnul maior Remus Melinte, este mai simplu „Suntem aici împreună”. ■

Georgia, august 2008

GEOPOLITICA UNUI CONFLICT

Dr. Constantin CORNEANU

Evenimentele petrecute în spațiul georgian începând cu 8 august 2008, respectiv replica militară extrem de dură, și totodată disproporționată, a Federației Ruse față de Georgia au readus în atenție miza spațiului ponto-caspic pentru securitatea națională a Federației Ruse, precum și pentru securitatea regională din spațiul Mării Negre.

Cucerirea și dominarea celui de-al treilea cerc geopolitic al lumii de către Statele Unite, prin intermediul „Planului Marshall” și al creării NATO, a generat condițiile favorabile pentru a transpune în fapte, la sfârșitul secolului XX, încercarea de a cucerii „Rimland”-ul, respectiv regiunea de margine sau „bordura maritimă” a Eurasiei. În opinia geopoliticianului Nicholas Spykman, regiunea de margine sau „bordura maritimă” a Eurasiei, care începe cu Finlanda și Țările scandinave, continuă cu Polonia, România, Turcia și Georgia, cuprinde zona Orientului Apropiat și a Indiei și se încheie pe teritoriul Mongoliei, Chinei și Japoniei. Zbigniew Brzezinski aprecia, în lucrarea „Marea tablă de șah” (1997), devenită „Biblia” politiciii

externe americane la începutul secolului XXI, că scopul geopolitic central al SUA îl reprezintă consolidarea, printr-un parteneriat transatlantic veritabil, a capului de pod stabilit pe continentul eurasiatic, respectiv Europa unită, astfel încât această Europă, în curs de lărgire, să poată deveni o trambulină mai viabilă pentru proiectarea în Eurasia a noii ordini internaționale concepută în Biroul Oval de la Casa Albă.

Extinderea NATO, de la Marea Baltică la Marea Neagră, precum și eforturile care se fac pentru includerea Georgiei în NATO, ne dau dreptul să concluzionăm că SUA au început bătălia pentru cucerirea celui de-al patrulea cerc geopolitic al lumii, prin efortul de-a controla „Rimland”-ul. În raportul cu privire la problemele securității naționale, adresat guvernului SUA în martie 1992 de către Paul Wolfowitz, se vorbește despre „necesitatea neadmiterii apariției pe continentele europene și asiatic a unei forțe strategice, capabile să se opună SUA”, iar în acest sens se atrage atenția că țările „cordonului sanitar” (în special țările baltice) sunt „teritorii de cea mai mare importanță strategică, iar atentatul asupra lor din partea rușilor trebuie să atragă după sine rezistența armată din partea țărilor NATO”. În primăvara anului 1997, fostul secretar

american al apărării, Caspar Weimberger, scria: „Dacă Moscova ar reuși (să domine Caspică), această victorie ar putea fi mai importantă decât, pentru Occident, lărgirea NATO”. Războaiele ruso-georgiene, operațiunile islamiste din Daghestan, divergențele dintre Armenia și Azerbaidjan în legătură cu Nagorno-Karabah, secesiunile din spațiul georgian, reprezintă confruntări manipulate de Moscova și Washington în contextul „marelui joc petrolier” din Caspică și al dorinței de stăpânire a „Balcanilor” Eurasiei.

Lucrările geopoliticienilor ruși relevă faptul că Federația Rusă trebuie să instaurizeze în Sudul întregii Eurasii „o nouă ordine geopolitică” și să stabilească un control strategic asupra acestei zone, din care face parte și Caucazul. Caucazul propriu-zis se compune din două nivele geopolitice: Caucazul de Nord și teritoriul a trei republici caucaziene - Georgia, Armenia și Azerbaidjan. Spațiul caucazian este unul din punctele cele mai vulnerabile ale spațiului geopolitic rusesc iar controlul asupra acestuia deschide, la prima vedere, ieșirea către „mările calde” și fiecare mutare, chiar și cea mai neînsemnată, a frontierei spre sud (sau spre nord) înseamnă un câștig substanțial (sau pierdere) a întregii forțe continentale. În opinia geopoliticienilor ruși realizarea unei

„noi ordini geopolitice în Caucaz” presupune o reîmpărțire totală a realităților politice existente. Reîmpărțirea generală a Caucazului de Nord ar putea să rezolve și problema osetină, deoarece noile structuri etnice (de exemplu Osetia unită) și-ar pierde sensul de formațiuni național-statale, căpătând unul pur etnic și cultural, lingvistic și religios. În cercurile puterii de la Moscova se vehiculează conceptul unei „Federații Caucaziene” care ar include atât cele trei republici caucaziene ale CSI cât și formațiunile autonome din interiorul Rusiei.

Kremlinul este interesat în populația compactă și dezvoltarea din punct de vedere tehnic a triunghiului Rostov-pe-Don-Volgograd-Astrahan care este cel mai important avanpost al Rusiei în Sud. Această regiune trebuie să devină nucleul geopolitic al întregii strategii caucaziene a Rusiei, iar pentru aceasta se cuvine a-l întări din punct de vedere tehnologic, strategic și intelectual. Este de dorit să se creeze aici o zonă rusească unitară, integrată din punct de vedere administrativ și politic. În contextul creării unei structuri geopolitice numită convențional „Triunghiul Khazar”, în amintirea Khazariei antice care ținea sub control, la începutul primului mileniu, întreaga regiune, este important să fie ruptă, prin orice mijloace, Cecenia separatistă, foarte activă, de Daghestan și Ingușetia, închizând ieșirea

către Marea Caspică. Daghestanul și Ingușetia trebuie atașate parțial, Georgiei, ceea ce ar duce la crearea unei zone autonome în nordul Caucazului, dezvoltată economic, însă aflată sub controlul strategic total al Rusiei și orientată eurasiatic. Reîmpărțirea generală a Caucazului de Nord ar putea să rezolve și problema osetină, deoarece noile structuri etnice (de exemplu Osetia unită) și-ar pierde sensul de formațiuni național-statale, căpătând unul pur etnic și cultural, lingvistic și religios. Totodată, urmând aceeași logică este important de a lega Abhazia direct de Rusia. Armenia servește ca bază strategică de cea mai mare importanță pentru prevenirea expansiunii turcești la nord și est, respectiv în regiunile lumii turanice din Asia Centrală, fiind, totodată, extrem de prețioasă ca aliat în efortul de creare a unui coridor de uscat care ar traversa tot Caucazul și care ar lega Armenia cu „Triunghiul Khazar”. Totodată, Armenia, bazându-se pe apropierea etnică și istorică de Iran, ar putea fi una din principalele verigi în crearea axei Moscova-Erevan-Teheran.

Interesul crescând al SUA și al țărilor occidentale pentru zona Mării Caspice a generat nervozitate la Moscova și proteste din partea Rusiei, cu privire la intervenția în sfera sa de influență. Interesele americane au prins contur de-a lungul axei geopolitice Marea Caspică-Marea Neagră-Marea

Mediterană, pe direcția dinspre vest spre est, iar Zbigniew Brzezinski consideră această regiune drept axul geopolitic mondial, astfel încât cel care va domina această axă, și, mai apoi, Eurasia, va avea influența decisivă asupra a două din cele mai bogate trei regiuni mondiale. Pe măsură ce eterne și discrete alianțe se revigorează, geopoliticienii atlantiști, care intuiesc foarte bine pericolul strategic al unei alianțe ruso-europene, cu precădere cea ruso-germană, încearcă să instituie un „cordon sanitar” format din câteva state limitrofe dușmane, atât vecinului din est cât și celui din vest, și legate direct de polul atlantic. Analistii politici și geopoliticienii ruși apreciază că, în momentul de față, Europa nu are o geopolitică și o voință geografică proprie, iar funcțiile ei se reduc la faptul că ea servește drept bază auxiliară a SUA în Eurasia și loc pentru cel mai verosimil conflict cu Eurasia, ceea ce impune ca liderii politici ai Federației Ruse să participe, ba chiar să genereze, o reorganizare a spațiului european care ar face din acest sector geopolitic un aliat strategic al Moscovei, păstrându-i suveranitatea, autonomia și autarhia. **Scopul geopolitic al Federației Ruse este de a scoate Europa de sub controlul SUA (NATO), de-a contribui la unificarea ei și de a consolida legăturile de integrare cu Europa Centrală sub**

Aspect de la exercițiul RESCUER MEDCEUR 2005 din Georgia.

semnul axei Moscova-Berlin, axa de bază a politicii externe ruse. Din punct de vedere militar, UE nu va fi pentru încă mult timp, fără sprijinul SUA, un pericol serios, iar cooperarea economică cu o Europă neutră poate să rezolve majoritatea problemelor tehnologice ale Rusiei și Asiei în schimbul resurselor și al parteneriatului strategic. Evoluțiile din arena relațiilor internaționale ale Rusiei par să confirme într-o proporție foarte mare aceste principii de acțiune geopolitică care nu mai par, astfel, doar niște simple teorii. În concepția geopoliticienilor ruși, îmbrățișată și de către noii lideri de la Kremlin, „Noul Imperiu Rus” trebuie să se nască nu printr-o evoluție social-politică ci printr-o revoluție geopolitică. **Geopoliticienii ruși apreciază că „Noul Imperiu Rus”, născut de data aceasta conform logicii geopolitice, trebuie să fie superior din punct de vedere strategic și spațial, față**

integrarea lor în comunitatea euro-atlantică, reprezintă un pericol major pentru planurile Federației Ruse de a controla Eurasia. **Având în vedere că o simplă integrare a Moscovei și Kievului este imposibilă și nu se va crea, astfel, un sistem geopolitic stabil, chiar dacă aceasta se va întâmpla în pofida oricăror dificultăți obiective, geopoliticienii ruși sunt de părere că Moscova trebuie să se implice activ în refacerea spațiului ucrainean conform singurului model geopolitic logic și firesc.** Divizarea Ucrainei va permite, în perspectivă, reunificarea părților de Est ale Ucrainei cu Federația Rusă ceea ce va transforma Rusia într-o mare putere navală care va domina Marea Neagră. **Totodată, prezența unor importante categorii de tehnică militară și trupe rusești în spațiul caucazian, precum și continua lor sporire în ciuda**

respectiv a „Rimland”-ului. Rusia a anunțat un nou concept al securității sale naționale, prin care face posibilă recurgerea la armele nucleare nu numai în cazuri extreme. Prima prezentare publică a noii doctrine a avut loc la 2 octombrie 2003 în fața activului de comandă al Armatei ruse și a cuprins o întreagă pleiadă de teme de la **dreptul de intervenție**, în special în spațiul post-sovietic sub diverse pretexte (*protejarea rușilor din „vecinătatea apropiată”, protejarea conductelor de petrol și gaze, menținerea accesului Moscovei în spații de interes*), până la **adoptarea unei strategii a loviturilor preventive**, după model american, precum și reconsiderarea posibilităților **utilizării arsenalului nuclear** din epoca sovietică. Prin noua sa doctrină militară, **Rusia optează ferm pentru o lume multipolară, în care există puteri regionale, respingând modelul unei lumi unipolare, dominată de SUA.** Consolidarea puterii prezidențiale ruse și restabilirea economică a Rusiei, acordarea statutului de „**conomie de piață**” de către SUA și UE, cordialele relații politico-economice cu Uniunea Europeană și existența noului Consiliu NATO-Rusia ne îndreptătesc să afirmăm că **Rusia experimentează cu succes o „a treia cale”, în drumul spre constituirea „Noului Imperiu Rus” („Noua Rusie”), fără a renunța la obiectivele de politică externă ale Imperiului Romanovilor.** Între convingerea lui Brzezinski („O Rusie imperială nu ar putea fi o Rusie democratică”) și cea a lui Kerenski („Rusia va deveni o țară democratică”) se află Rusia lui Vladimir Putin ale cărei evoluții, în arena relațiilor economice și politice internaționale, sunt surprinzătoare astfel încât „necunoscuta rusă” rămâne, la acest început de mileniu, la fel de tainică precum a fost de atâtea ori în decursul istoriei. *„Sigur că Rusia e o țară mare, care dispune de un potențial de resurse naturale și intelectuale enorm. De aceea, propun să avem totuși încredere că vom ieși din criză. Singura problemă este însă de timp și de preț”,* pronostica politologul Gheorghii Arbatov.

Cât va mai dura, oare, această criză și cum va arăta lumea după ce Rusia va ieși din ea? Răspunsul la această întrebare se dovedește a fi esențial în dorința de a afla dacă lumea secolului XXI va fi unipolară sau multipolară, și care va fi rolul Rusiei și al rușilor în ea. Conflictul militar ruso-georgian declanșat la 8 august 2008 pare să fie începutul unei reveniri în forță a Federației Ruse în efortul ei de a-și proteja spațiile geopolitice de interes și influență. Înlăturarea Rusiei, ca prezență militară directă și influență politică, din zona caspică, în favoarea celorlalți actori geostrategici, combinată cu integrarea Georgiei în NATO, precum și pierderea „marelui joc petrolier” din Caspică, se transformă într-un pericol de moarte pentru existența și viitorul Federației Ruse. Noii stăpâni ai zonei ar putea să încurajeze „pluralismul geopolitic” pe teritoriul Rusiei împreună cu renașterea Islamului astfel încât Rusia ar putea deveni, cum a afirmat Zbigniew Brzezinski, „o țară de prisos pe harta lumii”. Kremlinul nu va permite niciodată acest lucru, indiferent de preț. ■

Foto: Ștefan Ciocan

Desfășurare de forțe la Zăua Marinei Române 2008. În prim plan, navele purtătoare de rachete.

de fosta URSS, eurasiatic, continental, iar în perspectivă mondial. Implicându-se în asigurarea securității energetice a UE, Federația Rusă contribuie la erodarea statutului geopolitic al SUA precum și a securității sale energetice, în condițiile în care 70% din petrolul consumat de către piața americană va fi importat, până în 2025, dacă actualele tendințe de consum vor continua. Totodată, reducerea importurilor de petrol ale SUA reprezintă un motiv de îngrijorare pentru autoritățile din Federația Rusă deoarece restrângerea importurilor și a consumului de petrol pe piața americană va influența prețul barilului de petrol pe piața mondială și va înlătura o posibilă pârgie de influență a unei anumite atitudini a Administrației de la Casa Albă față de Rusia. În condițiile în care NATO controlează prin intermediul Turciei strâmtoarele Bosfor și Dardanele, iar Marea Neagră nu înlocuiește ieșirea Federației Ruse la „mările calde”, apariția unor noi actori geopolitici, respectiv Ucraina și Georgia (reunificată și suverană), și

prevederilor CFE, confirmă faptul că, în adoptarea celor mai importante decizii geopolitice și geostrategice, specificul armamentului unei sau altei țări este mai convingător decât declarațiile oficiale și neoficiale ale diplomaților și liderilor politici. Controversele născute în cadrul NATO ca urmare a eforturilor făcute pentru crearea unui Cartier General European, în perspectiva unei viitoare armate europene și a unei politici externe și de securitate comune, ofensiva diplomației ruse în spațiul CSI, în conformitate cu „Doctrina Putin”, precum și noua doctrină militară a Federației Ruse, care consideră amestecul altor state sau grupări în afacerile interne ale Federației Ruse ca fiind „noua amenințare la adresa securității țării”, ne îndeamnă să credem că se reactualizează o serie de vechi și discrete alianțe, precum cea ruso-germană, ce au obiectiv sprijinirea Rusiei în obținerea de hotare maritime în Occident ceea ce este imperativul strategic al dezvoltării geopolitice a Eurasiei în condițiile în care se desfășoară un uriaș efort de cucerire, de către SUA, a „bordurei maritime” a Eurasiei,

Redistribuirea relațiilor din zona Balcanilor de vest după conflictul din Georgia

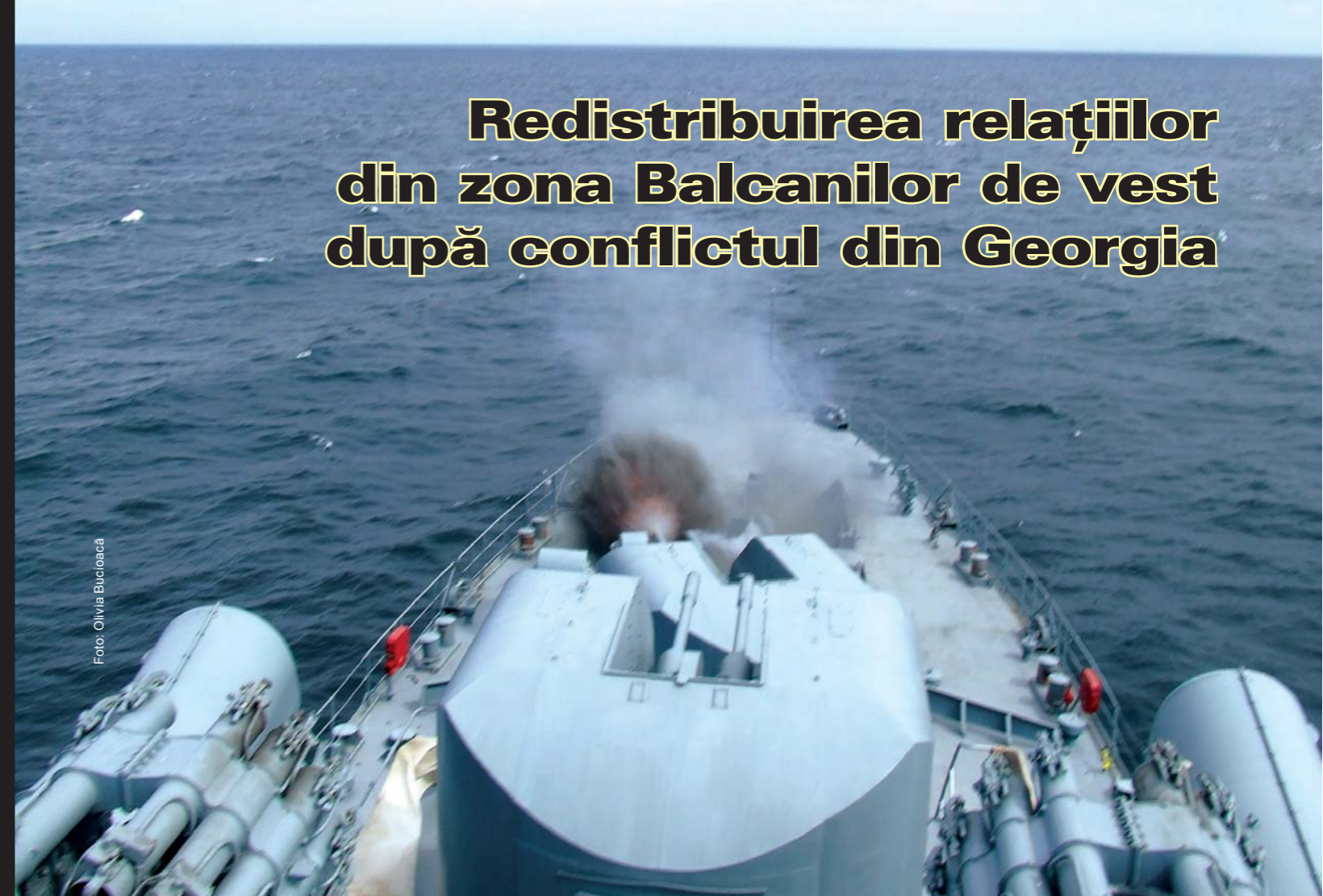

Foto: Olivia Bucibacă

Dr. Oana-Cristina POPA Ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Croația

Înainte de a ne pune întrebarea ce consecințe a avut conflictul din Georgia din luna august a.c. asupra Balcanilor de vest, probabil că ar trebui să ne punem întrebarea dacă nu cumva evoluțiile din zona Balcanilor de vest din ultimii doi ani nu au contribuit la declanșarea conflictului din Georgia.

Deja din anul 2006 analiștii au avertizat că independența Muntenegrului poate deschide o „cutie a Pandorei” pentru alte regiuni cu potențial secesionist atât din zona Balcanilor, cât și din alte colțuri ale lumii, mișcărilor separatiste din Oseția de sud și Abhazia fiind menționate în mod special.

Cu toate că Muntenegru a reprezentat o problemă mult mai mică, Kosovo a fost următoarea inițiativă din regiune pe calea independenței. La momentul proclamării unilaterale a independenței provinciei Kosovo, Rusia a avertizat că acest lucru poate atrage după sine independența Abhaziei și Oseției de sud, deși UE și SUA negau cu tărie conceptul de „precedent”.

În ceea ce privește Georgia, Rusia a demonstrat o atitudine foarte pragmatică

în favoarea propriilor interese, deși cu doar puțin timp în urmă se opusese ferm independenței provinciei Kosovo stând alături de laiatul său tradițional, Serbia. Astfel, Rusia a aplicat în Georgia exact reversul a ceea ce a pledat față de Kosovo, lăsând practic Serbia, care și-a pus toate speranțele în sprijinul Moscovei, fără argumente în fața comunității internaționale. Moscova a preluat în Georgia, extrem de punctual, viziunea occidentală în favoarea Kosovo, precum și argumentația folosită de NATO în 1999 contra Serbiei aplicând-o în relația cu Tbilisi.

În oglindă însă, față de Kosovo care totuși s-a bucurat de o largă recunoaștere internațională, Oseția de sud și Abhazia nu au reușit să fie recunoscute pe lângă Rusia decât de Nicaragua, iar statutul lor de „protectorat” al Moscovei a devenit o certitudine. În același timp speranțele Georgiei de a-și recăștiga influența asupra acestor teritorii, care tehnic sunt parte din statul georgian, sunt infime.

Efectele conflictului din Georgia asupra Balcanilor de vest pot fi rezumate astfel: Kosovo va rămâne pentru multă vreme de acum încolo o problemă deschisă la nivel regional și internațional pentru că deși independența sa a fost recunoscută de SUA și majoritatea statelor puternice din UE, nu a întrunit unanimitate și nu are

cum să obțină consens în Consiliul de Securitate al ONU; în Bosnia-Herzegovina (BiH) care e divizată în urma Acordurilor de la Dayton în două entități (Republica Srpska și Federația croato-musulmană) nu exista nici un dubiu că sârbii bosniaci țin cu tărie ca această separație să se mențină, iar dacă oportunitatea se va ivi, nu vor ezita chiar să se rupă de BiH. Toate acestea în vreme ce musulmanii bosniaci cer abolirea entității sârbe având ca principale argumente faptul că a fost creată în urma unui genocid și subliniind nevoia actuală de întărire a instituțiilor centrale ale statului. Liderii sârbi-bosniaci spun însă că orice pas în această direcție va declanșa automat un referendum pentru independența Republicii Srpska.

După cum se vede, comunitatea internațională are în Balcanii de vest, acum poate mai mult și datorită conflictului din Georgia, două cazuri deșise a căror rezolvare definitivă ar necesita proceduri de legislație internațională foarte complicate.

Opinia generală a analiștilor este că o continuare a reformelor și un proces susținut spre integrarea europeană și euro-atlantică a Balcanilor de vest sunt garanțiile care pot contribui la menținerea stabilității în regiune, chiar dacă rezolvarea concretă a acestor cazuri va necesita mulți ani de acum înainte. ■

Instrucție

LITORAL 08, la bordul fregatei „Mărășești”

Desfășurarea forțelor pe mare

Exercițiul LITORAL 08, a debutat la bordul fregatei *Mărășești*, nava comandant a Flotilei de Fregate, cu activitățile reale pe mare, executarea misiunilor de foc antisubmarin: lansarea bombelor reactive cu autoexplozie pe diferite nivele de adâncime, destinate atacului submarinului aflat în imersiune. Căpitan-comandorul Bogdan Dumitrescu, comandantul secund al fregatei *Mărășești*: „Am început bine ca navă comandant a tuturor forțelor ieșite pe mare și chiar în prima zi am executat un exercițiu de luptă antisubmarin. Ziua trebuia să se încheie cu un exercițiu de lansare a torpilelor antisubmarin într-un raion de larg, dar din păcate vremea, condițiile hidro-meteorologice grele, din perioada echinocțiului nu ne-au permis acest lucru. Marea în raionul Mangalia 5 unde trebuia să executăm aceste activități a fost 3 spre 4 și din păcate a trebuit să ne întoarcem în raionul de ancoraj. Ne-am oprit pentru o perioadă de timp destul de scurtă și ne-am reluat activitățile imediat cum vremea ne-a permis.” Din cauza condițiilor hidro-meteorologice nefavorabile, hula și o mare de gradul 3 spre 4, activitățile din ziua de 15 septembrie au fost anulate și reluate miercuri 17 septembrie, cu tragerile de artilerie, pe timp de zi și pe timp de noapte cu toate calibrele existente la bord: tragerea împotriva

țintelor de la suprafață cu instalațiile artileristice calibrul 30 mm și 76,2 mm și tragerea antiaeriană cu rachete cu rază scurtă de acțiune STRELA executate de fregata *Mărășești*, fregata *Regina Maria* și Nava Școală și de Suport Logistic pentru fregate *Constanța*. O dată începute tragerile de artilerie s-au succedat cu rapiditate, 80 de lovituri cu tunul de 30 mm și 22 de lovituri cu fiecare tun de 76,2 mm, toate...în câteva secunde. Comandorul Alexandru Mârșu, comandantul Flotilei 56 Fregate: „Echipajul și-a desfășurat activitatea în bune condiții, toate activitățile au fost pregătite din timp, s-au făcut antrenamente încă dinaintea începerii acestui exercițiu, bineînțeles secvențial, urmând ca activitatea pe de-a întregul să se desfășoare în cadrul ieșirii pe mare; nu au fost probleme de echipaj. Chiar dacă condițiile meteo au fost dure, ele s-au constituit într-un examen pentru echipajele navelor, care au dat dovadă de un bun profesionalism și o pregătire marinărească aducând în siguranță navele în locurile de dislocare permanente.” Locotenent-comandorul Milu Zaharia, șeful serviciului navigație: „Fregata «Mărășești» s-a întors cu bine din largul Mării Negre. S-au îndeplinit toate exercițiile planificate și ordonate de către eșalon, cu calificative bune și foarte bune. A fost un antrenament bun pentru noi, pentru echipaj, și un bun prilej pentru verificarea tehnicii

noi adoptată la bordul navei. Tragerile de artilerie s-au executat foarte bine, am beneficiat de țintele tomato-killer de la bordul fregatei «Mărășești» și o altă țintă plutitoare de la bordul fregatei «Regina Maria». Efectul la țintă a fost cel scontat, nu s-a atins ținta, dar nu acesta trebuie să fie rezultatul, ci pur și simplu împrăștierea loviturilor pe o suprafață cât mai mică și foc concentrat în direcția țintei. Rezultatele au fost bune. Este bine atunci când ne întoarcem cu bine de pe mare, când nu avem incidente sau accidente la bord și când echipajul lucrează ca o echipă.”

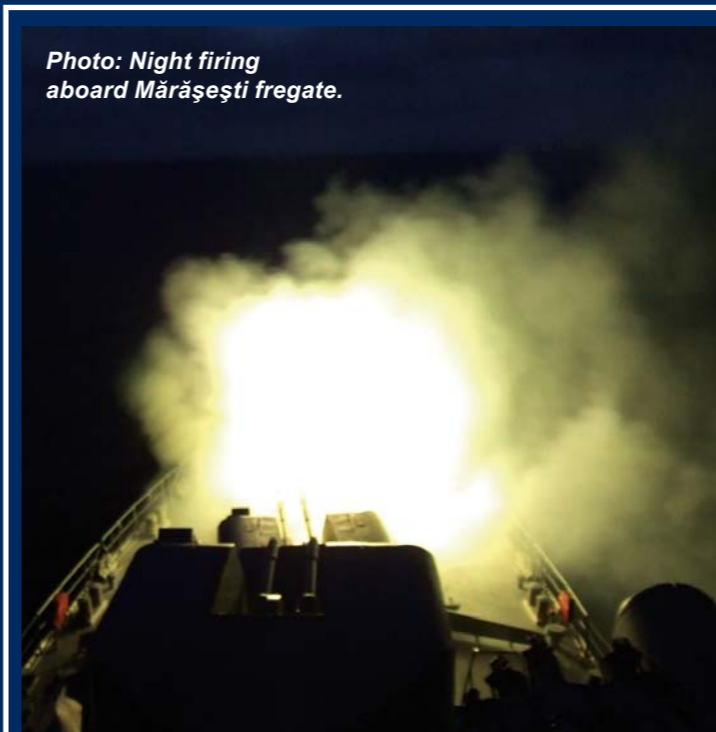
Din păcate lansarea torpilei anitubmarin, nu a putut fi executată din cauza factorilor meteorologici care nu au oferit în raionul Mangalia, undeva la 60 de mile de coasta românească, condițiile necesare recuperării în condiții maxime de siguranță pentru grupul de scafandri a torpilei lansate. Comandorul Adrian Lordache, șeful de stat major la Flotila 56 Fregate: „Lansarea de torpile nu a mai avut loc, nu neapărat din cauza condițiilor nefavorabile, nava era capabilă să-și execute misiunea; problema s-a pus în cazul forțelor de asigurare, care erau reprezentate de nave mai mici și condițiile meteo le puteau pune în pericol. Lansarea de torpile se va executa la o dată ulterioară.”

O activitate intensă s-a derulat și în punctul de comandă al exercițiului,

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Forțele Navale Române au organizat și desfășurat în perioada 15-20 septembrie, în zona maritimă de responsabilitate, exercițiul real cu executarea unor misiuni specifice de foc, LITORAL 08. Exercițiul a fost organizat de Componenta Operațională Navală și a avut ca scop perfecționarea structurilor participante în planificarea și conducerea acțiunilor reale, pe mare și pe uscat. În cadrul exercițiului au fost implicate 25 de nave și aproximativ 2400 de militari.

Photo: Night firing aboard *Mărășești* fregate.

Between September 15th and September 20th The Romanian Navy organized and ran an exercise with specific fire missions, in maritime responsibility zone, called LITORAL 08. The exercise was organized by the Naval Operational Component, and aimed at improving the participant structures' activity referring to planning and leading real actions, on land and at sea. 25 ships and 2400 military people took part. The LITORAL 08 exercise started aboard *Mărășești* ship, the flag ship of the Fregate Flotilla, with real sea exercise and anti submarine fire missions exercise: launching the self-explosion reactive bombs at different depth levels aimed at the attack of the submerged submarine. The activities went on with day-time and night-time artillery fires, of all on board calibres: firing against surface targets with artillery installations of 30mm and 76,2 mm, and also STRELA short-range anticraft firing missiles, all these done by *Mărășești* ship, and *Regina Maria* fregate, as well as by the School Ship and Logistic Support for frigates, *Constanța*. Within the exercise LITORAL 08 there were also other training activities which ship crews have every time they go at sea: evolution and maneuvering exercises, monitoring and aviation rejecting exercises, exercises of commercial maritime traffic, air target data transmitting exercises and light signalling messages, as well as communication exercises. Despite the unfavourable hydro-meteo conditions, the activities went on well, making the exercise a complex and complete success of the navy forces operational capacity.

Utilizarea sistemului de comandă și control în conducerea activităților reale pe mare.

Instantaneu din punctul de comandă ambarcat al Flotei de Fregate constituit la bordul fregatei Mărășești.

pentru că pe mare, la bordul fregatei *Mărășești* s-a constituit și punctul de comandă ambarcat al Flotei 56 Fregate pentru conducerea activităților din cadrul exercițiului LITORAL 2008. S-au desfășurat activități de stat major pentru conducerea forțelor fictive din cadrul exercițiului și a activităților reale ale navelor din subordinea Flotei. Din cadrul exercițiului LITORAL 08 nu au lipsit nici celelalte antrenamente pe care echipajele navelor le efectuează la fiecare ieșire pe mare: exerciții de manevre și evoluții, exerciții de monitorizare și respingere a atacului aviației, de monitorizare a traficului maritim comercial, exerciții de transmitere a datelor despre ținte aeriene și a mesajelor prin semnale luminoase, precum și exerciții de comunicații.

În fiecare an în a doua jumătate a lunii septembrie, Forțele Navale Române participă la acest exercițiu național complex cu trageri de luptă. Care ar fi diferența dintre exercițiul LITORAL de anul acesta și exercițiile din anii trecuți și în ce constă elementul de noutate, am aflat de la căpitan-comandorul Bogdan Dumitrescu: „De la an la an, exercițiul este din ce în ce mai complex, pentru că scenariile sunt făcute mai bine, avem ocazia să ne antrenăm și să executăm trageri de foc cu toate categoriile de armament în condiții din ce în ce mai grele. Lucru care ne satisface orgoliile pentru că ne pregătim foarte mult pentru acest exercițiu. Sper ca și LITORAL 08 să fie un succes ca și până acum, dar cu vremea nu ne punem...”

Deși condițiile meteo au pus în dificultate desfășurarea activităților pe mare, acestea s-au finalizat în condiții

maxime de siguranță, exercițiul LITORAL 08 reprezentând o evaluare complexă și completă a capacității operaționale a forțelor din subordinea Flotei.

Comunicații de nivel înalt

Exercițiul LITORAL 08 a fost organizat astfel încât cu o parte din sistemul de comunicații și transmisiuni s-a furnizat un cadru tactic pentru activitățile fictive, activități care au furnizat mai departe cadrul tactic pentru aplicațiile reale. Comunicațiile au fost structurate astfel în două părți: o parte a asigurat un fel de mascare a activităților și în același timp asigurarea cadrului tactic, iar a doua parte a asigurat conducerea acțiunilor reale pe mare. În legătură cu funcționarea comunicațiilor la aplicația LITORAL 08, locotenent-comandorul Ion Gheorghiescu, care a lucrat la fregata *Mărășești* din anul 2000 până în 2008, când a fost numit pe funcția de șef al comunicațiilor la Flotila 56 Fregate, ne-a declarat „*Transmisioniștii s-au descurcat foarte bine, pe ei nu îi prea afectează condițiile meteo. Sunt într-adevăr anumite probleme de propagare pe vreme rea, dar nu a existat nici măcar un minut fără să nu am legătura radio cu eșalonul superior și cu navele din subordine. Ba dimpotrivă, o perioadă de aproximativ șase ore, din cauza unor probleme tehnice, Flotila 56 Fregate a condus direct acțiunile reale pe mare, deci a preluat atribuțiunile eșalonului superior. Toți operatorii radio, indiferent de grad și funcție, sunt niște oameni excelenți,*

dedicați meseriei pe care o practică. La acest exercițiu au participat și patru operatori radio, SGV, de la Batalionul 110 Transmisiuni. A fost prima ieșire pe mare pentru ei, marea a fost destul de agitată..., dar cred că le-a plăcut și a fost o primă experiență interesantă pentru ei.”

Sistemul de comunicații al fregatei *Mărășești*, un proiect 1999, instalat la bordul navei din 2000, este un sistem complex și modern. Locotenent-comandorul Ion Gheorghiescu: „*Sistemul de comunicații de la «Mărășești» l-am luat de la zero. Aș spune că am participat direct la instalarea fiecărui cablu, fiecărui difuzor, fiecărei stații și îl cunosc destul de bine. Am avut ocazia să primesc vizite, să văd alte nave străine, la fel cum alți operatori radio au vizitat sistemul nostru de comunicații și au rămas impresionați. Chiar dacă au trecut totuși 8 ani, eu spun că este cel mai modern și cel mai complet. Este un sistem compatibil NATO.”*

CFMA la bordul fregatei Mărășești

Fregata *Mărășești* s-a aflat în anul 2007 în șantierul naval Constanța pentru modernizări și reparații curente. În același timp tot în cursul anului 2007 fregata *Mărășești* a fost dotată cu un sistem de comandă și control performant (CFMA). Pentru prima dată, la exercițiul LITORAL 08, a putut fi pus în aplicare și sistemul de comandă-control al fregatei *Mărășești*, un sistem computerizat, nou achiziționat, de unde s-au condus activitățile reale pe mare, s-au executat trageri de înaltă precizie și care a avut o contribuție majoră în instruirea echipajului. Sistemul de

comandă și control nou adoptat la bord, este un sistem ultramodern care face managementul informațiilor primite de la aproximativ 80% din senzorii de la bord, informații despre țintele de suprafață, navale și aeriene și țintele submarine. Sistemul de comandă și control oferă ofițerilor tactici posibilități pentru găsirea soluțiilor de angajare, de monitorizare a situației din raion, permite transferul acestor date și celorlalte nave care dispun de un sistem de comunicații, de transmisii de date în rețea, astfel încât, situația tactică din zonă se mărește apreciabil și ușurează munca acestora. Comandorul Adrian Iordache: „*Perioada de șantier în care nava «Mărășești» s-a aflat la sfârșitul anului 2007, a fost o perioadă de mentenanță care se face periodic la toate navele civile și militare. Instalarea sistemului de comandă-control s-a făcut în afara programului de mentenanță, în cadrul unui program de modernizare a navei și în general al flotei Forțelor Navale, program care trebuie să se încheie în acest an. Acest sistem de comandă-control este un sistem computerizat, care este cuplat cu senzorii navei și care dă posibilitatea micșorării vitezei de reacție la minim în luarea deciziei. Este un sistem care dă posibilitatea, de asemenea, să poți conduce acțiuni militare pentru o grupare de nave, deci este ceea ce trebuie pentru o navă comandant.”* Căpitan-comandorul Bogdan Dumitrescu: „*De aici practic s-a condus tot ce înseamnă activități reale pe mare. Suntem foarte mulțumiți și mândri că la bordul navei noastre se află, din punctul meu de vedere, cel mai performant sistem de comandă și control din Forțele Navale, la ora actuală.”*

Schimbare de echipaj A fost odată...

După LITORAL 08, pentru căpitan-comandorul Bogdan Dumitrescu, comandantul secund și locotenent-comandorul Milu Zaharia, șeful serviciului navigație, urmează doi ani de studii, exercițiul LITORAL 08 reprezentând încheierea unei etape din cariera celor doi ofițeri la bordul fregatei *Mărășești*. Începând cu 1 octombrie, alături de mai mulți ofițeri de la fregatele *Regina Maria* și *Regele Ferdinand* și comandantul

Navei Școală și de suport logistic pentru fregate *Constanța*, vor urma cursurile masteratului organizat la Universitatea Națională de Apărare, Carol I, București. Locotenent-comandorul Milu Zaharia: „*Acest masterat este necesar pentru trecerea în cariera militară, din postura de ofițer 3 în postura de ofițer 2, așa cum este titularizat la NATO, nivel la care se trece imediat după absolvirea masteratului. Este un domeniu specializat în Forțele Navale, se urmează cursuri de securitate națională, politică externă, artă și știință militară, se pregătesc*

Comandorul Adrian Iordache, șef de Stat Major la Flotila de Fregate, fostul comandant al fregatei Mărășești.

ofițerii pentru a încadra state majore la nivel tactic operativ și chiar strategic.”

Și pentru că tot am vorbit despre schimbările care au loc la bordul fregatei *Mărășești*, în rândul echipajului, am stat de vorbă cu fostul comandant al navei, comandorul Adrian Iordache, acum șef de stat major la Flotila 56 Fregate:

„*Am venit pe fregata «Mărășești» în anul 2003, încadrând funcția de comandant secund, iar din vara anului 2005, funcția de comandant al navei. Această perioadă de trei ani în care am fost la comanda navei, a fost deosebit de fructuoasă pentru mine personal, ca ofițer de marină. În perioada în care am exercitat comanda navei, fregata «Mărășești» a avut misiuni atât naționale cât și internaționale. Dintre misiunile internaționale trebuie să amintesc misiunea BLACKSEAFOR în care fregata «Mărășești» a avut comanda grupării și în care și-a afirmat încă o dată capacitatea de a conduce atât*

nava cât și o grupare de nave. Fregata «Mărășești» a participat la numeroase misiuni naționale în care s-au executat lansări de rachete, lansări de torpile, trageri de artilerie cu toate calibrele, rezultatele obținute fiind deosebite. Un moment deosebit pentru întreg echipajul, dar și pentru mine personal a fost anul trecut când de Ziua Marinei nava a fost decorată de către președintele României, cu medalia Virtutea maritimă în rang de cavaler, un moment deosebit de emoționant pentru întreg echipajul navei. Perioada cât am fost la comanda navei a reprezentat o perioadă cu enorm de multe satisfacții profesionale, dar în același timp și o etapă în cariera mea militară. Din punct de vedere sufletește plec cu părere de rău că nu mai am comanda unei nave, dar în același timp cu satisfacții profesionale fiind numit în noua funcție de șef de stat major al Flotei de Fregate. Este o nouă etapă în cariera mea militară, o carieră de ofițer de comandă, în care am trecut de la etapa unitate de nave la etapa de mare unitate. Este o funcție care mă onorează și pe care mă străduiesc să o îndeplinesc cu succes. O concluzie? Navele Forțelor Navale sunt capabile să îndeplinească acțiuni militare și de luptă aproape în toate condițiile meteo, deoarece condițiile meteo în care s-a desfășurat anul acesta exercițiul au fost total nefavorabile. Cu toate acestea s-au executat lansările de bombe antisubmarin și toate tragerile de artilerie. A fost un succes. În primul rând trebuie să menționez că toate aceste rezultate foarte bune cu care s-a încheiat exercițiul LITORAL 08, se datorează atât celor care planifică exercițiile cât și celor care le execută. Referitor la fregata «Mărășești», vreau să mulțumesc echipajului pentru efortul foarte mare depus, pentru pregătirea aplicației și execuției. Faptul că pe condiții meteo potrivnice, echipajul și-a îndeplinit sarcinile în mod exemplar, cu rezultate foarte bune, faptul că aceste exerciții s-au desfășurat pe o mare foarte rea, au mărit coeziunea echipajului, coeziune care contează enorm de mult în îndeplinirea misiunilor, mai ales în condițiile în care echipajul navei «Mărășești» este în schimbare. Este o schimbare firească, oamenii trebuie să promoveze, iar cei care vin trebuie să învețe din experiența celorlalți.” ■

**Nava logistică pentru scafandri
„MIDIA” (283)**

Text: **Olivia BUCIOACĂ**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

Timp de două zile, pe 29 și 30 septembrie, la sfârșitul modulului instrucției operaționale de bază, dragorul maritim *Dimitrie Nicolescu* a fost evaluat la cheu și pe mare, de către o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE). Pe 30 septembrie, în cadrul evaluării pe mare, echipajul dragorului maritim *Dimitrie Nicolescu*, sub coordonarea specialiștilor de la CISE, a desfășurat o serie de exerciții, cu un accent deosebit pe executarea misiunii de bază a navei, dragajul. S-au executat exerciții de luptă împotriva aviației inamice, exerciții de stingere a incendiului și astuparea găurilor de apă, iar reprovizionarea pe mare și remorcajul s-au desfășurat în comun cu nava *Midia*.

Locotenent-comandorul Ion Tatarici, comandantul navei: „Evaluarea a fost o experiență pentru întregul echipaj. Pot spune că pentru mulți dintre ei, a fost o noutate, o noutate care a constituit în același timp o oportunitate de a-și verifica toate cunoștințele teoretice și de a le pune în practică, urmând ca evaluările celor de la CISE să ne confirme rezultatele care au fost scontate. Nu au fost exerciții în care membrii echipajului să întâmpine dificultăți datorită pregătirii teoretice și practice. Ei au un bagaj de cunoștințe care a fost pus în aplicare și pe perioada întregului an, în cadrul exercițiilor pe mare.

Au fost completări, bineînțeles, datorită specialiștilor de la CISE, care sperăm pe viitor să ne aducă la îndeplinirea scopului scontat și în același timp la satisfacții personale pentru fiecare membru al echipajului, fiind foarte bine stabilite regulile și verificate conform NATO.”

Programul de pregătire și evaluare realizat de CISE a avut ca scop implementarea anumitor proceduri aplicate de toate forțele navale din statele membre NATO, aprecierea modului de pregătire a echipajului prin exercițiile pe care le desfășoară și stabilirea unor calificative în vederea participării la misiuni naționale și internaționale. O parte din aceste proceduri, vor fi aplicate de echipajul dragorului maritim *Dimitrie Nicolescu* în cadrul exercițiului NUSRET 2008. Locotenent-comandorul Tănase Cocona, ofițer 3 birou evaluare CISE: „Noutatea în pregătirea echipajului constă în modul de abordare a exercițiilor. Noi încercăm să implementăm procedurile exact așa cum ele sunt gândite și aplicate de toate marinele statelor membre NATO. Ca urmare,

marea majoritate a exercițiilor se execută după proceduri conform standardelor NATO. Aprecierile sunt pozitive. Echipajul s-a descurcat la un nivel bun, chiar spre foarte bine. Dacă în exercițiile pentru executarea de RAS, remorcaj și dragaj deja există o continuitate, pot aprecia ca bune și exercițiile de luptă pentru menținerea vitalității navei.” Locotenent-comandorul Ion Tatarici: „Colaborarea cu CISE a fost constructivă. S-au transmis toate informațiile posibile din partea specialiștilor CISE, s-au repetat activitățile, intenția lor fiind de a acoperi un training foarte bun și de a ne ajuta foarte mult în executarea exercițiilor pe mare, deoarece un examen este trecut pe mare atâta timp cât ești bine pregătit. Acest program care se desfășoară conform procedurilor standard NATO și este bine venit, este ceva nou, în special pentru cei care termină școlile militare.” La terminarea întregului modul operațional, pe 10 octombrie, a avut loc și evaluarea finală, premergătoare misiunii internaționale, pe baza căreia nava a fost certificată pentru executarea misiunilor naționale și internaționale.

Certificare pentru NUSRET 2008
Dragorul maritim „Dimitrie Nicolescu”
în „focul” evaluării

Foto: Ștefan Ciocan

Profilul de personalitate al ofițerului de marină militară

Psiholog dr. Carmen COJOCARU
Academia Navală
„Mircea cel Bătrân”, Constanța

Pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor specifice profesiei militare la un standard ridicat de performanță, este necesară realizarea unui profil psihologic al militarului care să cuprindă cât mai fidel aptitudinile, atitudinile și alte însușiri personale ca atribute definitorii de personalitate necesare.

Demersul de elaborare a unui astfel de profil psihologic prin cunoașterea longitudinală, complementară cunoașterii transversale care să exprime integrativ personalitatea, prezintă o importanță deosebită mai ales în instituțiile militare de învățământ ca instanțe cu grad înalt de formativitate. Elementele de profil psihologic pot fi integrate începând cu datele obținute despre studenții militari din etapa selecției psihologice desfășurate pentru admiterea în instituțiile de învățământ militar, adăugând apoi, pe parcursul anilor de studiu, date din diferite secvențe de cunoaștere și momente existențiale care vor oferi o imagine completă și edificatoare asupra profilului psihologic pe niveluri de formativitate (studenți și viitori ofițeri), facilitând astfel,

luarea celor mai bune decizii în actul de consiliere al comandanților acestora ca și formarea superioară a ofițerilor-profesori.

Am putea adăuga că activitatea de cunoaștere psihologică a personalului militar se efectuează într-o perioadă în care se consideră că personalitatea este conturată și stabilă ținând cont de faptul că debutează la vârsta de 18–19 ani, odată cu intrarea în instituțiile formatoare din învățământ și continuă până la dezangajarea profesională, respectiv la 55 ani. De asemenea, având în vedere că mediul militar este unul solicitant, considerăm ca fiind deosebit de importantă cunoașterea psihologică la diferite paliere de vârstă astfel, pe de o parte, elementele de profil psihologic să poată exprima mai nuanțat atributele de personalitate, iar, pe de altă parte, datorită diferitelor schimbări de sarcini, stresului cumulativ, misiunilor în teatrul de operații etc. să se poată preîntâmpina reacții dezadaptative prin intervenția psihologică pe temeuri științifice.

Termenul de *personologie*, tratat de R. Doron și Françoise Parot într-un veritabil microstudiu critic despre *Personalitate*, desemnează uneori, mai ales în psihologia clinică, conceptualizarea psihanalitică prin care se explică autonomia parțială

a subiectului în sensul diferențierii interne potrivit celor trei instanțe ale celei de-a doua topici freudiene (eu, sine și supraeu). Psihologia copilului arată, de altfel, că se instituie progresiv o imitație a altora, pe de o parte și un control de sine, pe de altă parte: „*personalitatea nu ne apare ca o organizare de instanțe, ci ca o rețea de atitudini constituite în cursul și în conectarea unor diverse comportamente*” (P. Malrieu, 1967, p. 321, în Doron, Françoise Parot, 2006). În acest fel este elaborată imaginea de sine de-a lungul conflictelor de socializare astfel că **personalitatea are trei funcții psihologice**: controlul, identificarea și investigația.

În ordinea de idei propusă de W. Mischel, a fost susținută existența unei determinări situaționale a comportamentului potrivit căreia individul se conduce frecvent într-o manieră diferită, chiar opusă, în funcție de cerințele situaționale. Adoptând o atitudine critică față de teoriile tradiționale ale personalității, autorul afirmă că un comportament poate fi consecvent în timp, dar numai în situații similare. El remarcă faptul că, în situații variate, comportamentul se poate modifica și, de aceea, consideră consecvența comportamentului în situații similare ca

fiind o dovadă insuficientă în favoarea existenței unor trăsături stabile ale personalității. Mai târziu, chiar și W. Mischel s-a reorientat către o **abordare interacționistă** concluzionând că disputa „trăsături versus situații” ar trebui să ia în considerare ambele elemente; și aceasta pentru că aceeași situație poate avea semnificații diferite pentru indivizi, rezultate din experiențele anterioare de învățare. Din această perspectivă, variabilele personale au fost considerate o alternativă a trăsăturilor de personalitate, incluzând competența, speranțele și valorile. Astfel, persoane diferite pot reacționa diferit în cadrul aceleiași situații.

Lucrările cele mai recente, prin analize genetice și sinteze conceptuale, se străduiesc să specifice ceea ce susține mai curând psihologia decât biologia. La bază se află o **funcție de reglare organică înăscută**, supusă de timpuriu condiționărilor externe și devenită treptat autodeterminare.

Partea referitoare la ponderea factorilor genetici în determinarea personalității rămâne un subiect încă vag controversat datorită datelor puține de care dispunem. Indiferent de poziția științifică la care subscriu, majoritatea psihologilor au ajuns la consensul că nu pot fi partizanii predominanței unui factor ci că există un echilibru dinamic sau o interacțiune dinamică „înăscut-dobândit” și **doar în anumite situații** se poate constata prevalența primului asupra secundului sau invers.

Ideea premergătoare de conceptualizare a termenului de *profil psihologic* tratat dintr-o perspectivă a psihometriei într-o manieră mult prea generală, considerată a fi un procedeu grafic într-un ansamblu complet de trăsături de personalitate condensând, la modul intuitiv, semnalmamentele psihologice ale unui individ. Acest procedeu este folosit în testele de aptitudini și în profilele de personalitate.

Mai târziu, lucrurile s-au centrat pe *profilul de personalitate* ca fiind mai relevant pentru o mai bună cunoaștere. Profilul de personalitate este definit de D. Anzieu ca fiind o procedură incompletă totuși cuprinzând o conversație clinică, observație comportamentală, teste de aptitudini și de personalitate. D. Anzieu

îl situează în sfera conceptelor care descriu problematica psihologică sub titlul de Inventar (CPI, Gough), care are destinația de a releva și de a stabili un profil psihologic. Expresia de profil psihologic îi revine lui Rossolimo în 1912. Mai târziu, sferei terminologice îi este atribuită și termenul de *program* iar în ultima vreme și termenul de *model*. Sfera acestor concepte mai include și termenul de *prototip* ca punct central în jurul căruia se definesc și se organizează o categorie de obiecte (F. Askhevis-L'Herpeux, 2006, p. 621).

În căutarea coordonatelor de definire ale acestui concept a fost deseori avansată ideea că profilul psihologic poate fi înțeles global ca un „dicționar” de proprietăți ale unui obiect, de regulă individul uman sau colectivitatea. Ideea n-a fost satisfăcătoare întrucât oricât de vast ar fi fost inventarul de proprietăți investigate printr-un instrument psihologic adecvat, acestea aveau un număr limitat. Legat de aceasta, în încercarea de a pune cap la cap liste din cercetări diferite pentru a alcătui repertoriul cel mai probabil prin care se poate descrie o personalitate, se solda cu dificultatea de a introduce cu „drepturi egale” termeni cooptați pentru a designa trăsături-componente ale profilului psihologic, indiferent de procedeu sau metoda prin care acestea au fost puse în evidență. Între timp, încercările de construire a unor proceduri de genul chestionar sau inventar au adus în discuție trăsături de mai mare complexitate cum este cazul chestionarului 16 PF (R.B. Cattell), spre deosebire de lista de 18 variabile sau scale (CPI, J. Gough) în care elementele componente reprezintă trăsături de mai restrânsă complexitate (numite uneori trăsături simple, de obicei când sunt evocate simultan și / sau trăsături-factori, R. B. Cattell).

Foto: Ștefan Ciocan

În fața acestor implicații ar fi trebuit să se pună cu mai multă acuitate problema dacă în sistematizarea trăsăturilor relevante ale unui profil psihologic n-ar trebui să se țină seama și de un alt criteriu decât cel numeric și anume gradul de simplitate-complexitate al conceptelor care designau fie trăsăturile simple, fie trăsăturile complexe adică factori. În acest moment s-a pus problema dacă dispunerea pe grade de complexitate a trăsăturilor nu este de natură să explice nu doar fotografia sau fotografele sau reprezentările schematice ale trăsăturilor studiate ci și aspecte de fond, de conținut ale personalității. De exemplu, în acest caz pare conceptual suficient de justificată ideea că profilul psihologic nu mai este un fel de hiperdescriptor intuitiv ci, tot atât de bine, și un model de organizare ierarhică a trăsăturilor după un criteriu de reprezentativitate pentru conținutul psihologic pe care urmează să-l explice. Aceasta înseamnă, în termeni metodologici, că profilul psihologic, păstrându-și vocația sa prima de descriere a câmpului de trăsături, dobândește totodată și o vocație normativă. În această perspectivă, am putea întrevedea un profil psihologic individual dar și unul colectiv structurat de la complex la simplu, de la reprezentativ și esențial la comun și fenomenal adică pornind de la factorii-cauză cu funcție explicativă și determinativă și mergând până la „*ultimele*” designări (descrieri, particularități) aproape elementare dar care mai au încă utilitatea de a completa profilul cu detalii „*semnificative*”. Această posibilă viziune metodologică asupra profilului psihologic ne-a fost sugerată de domnul prof. univ. dr. Gh. Neacșu, conducător științific de doctorat la Institutul de Psihologie și Filozofie.

Înțelegând în acest mod problematica conceptualizării profilului psihologic va trebui să admitem că, deși prin caracterul

său particular, instituția militară nu a permis deschideri foarte ample către societatea civilă, majoritatea cercetărilor fiind făcute „din interior”, contextul cercetărilor psihologice și sociologice cu centrare explicită pe personalitatea militară, este unul destul de generos și rezervă încercărilor psihologilor și sociologilor din domeniul militar un teren insolit de cercetare și în final, un loc merituos.

Lobby sau activități susținute de marketing
BSDA 2008

Text și foto: Cpt. ing. **Mihai EGOROV**

În perioada 24-26 septembrie s-a desfășurat ce-a de-a doua ediție a Expoziției și Conferinței Internaționale dedicată Industriei Aeronautice, Apărării, Securității Naționale și Securității Private, Black Sea Defense & Aerospace 2008. Expoziția a fost găzduită de Complexul ROMAERO Baneasa și a avut printre organizatori Camera de Comerț a SUA cu sprijinul oficial al Guvernului României prin Ministerul Apărării, Ministerul Internelor și Reformei Administrative, Ministerul Economiei și Ministerul Transporturilor.

BSDA 2008 a avut drept scop identificarea de oportunități și soluții de îmbunătățire a cooperării atât în producție cât și în domeniul afacerilor, contribuind astfel la promovarea pe plan internațional a industriei de apărare din România și facilitând astfel o mai mare deschidere a acesteia către piața internațională prin cooperări cu firme de prestigiu și producători consacrați în domeniu pentru realizarea compatibilității și interoperabilității tehnicii din dotare cu cea a forțelor NATO și UE. Expoziția a plecat de la două premise: prima a fost aceea că industria românească de apărare există, că ea trebuie să satisfacă necesitățile operaționale ale instituțiilor din sistemul național de apărare, iar a doua premisă a fost aceea că industria românească și producătorii externi trebuie să producă ceea ce Armata Română are nevoie și nu că armata trebuie să cumpere ceea ce produce industria românească. Principalele categorii de produse și servicii prezentate au fost din sfera aviației civile, apărării maritime, terestre și aeriene, securității naționale și securității private. Un rol important în cadrul expoziției l-au avut avioanele multirol aflate în competiția pentru

Deschiderea oficială a BSDA 2008.

achiziționarea de către Armata României, firmele concurente întrecându-se în a-și prezenta ofertele. De la BSDA 2008 n-au lipsit nici Forțele Navale Române, care au participat cu un stand de prezentare al activității și al ofertei educaționale, dar și cu un elicopter Puma Naval.

La deschiderea oficială au participat, Constantin Degeratu, consilier de stat în cadrul Departamentului Securității Naționale, Corneliu Dobrițoiu, secretarul de stat și șef al Departamentului pentru politica de apărare și planificare, Georgeta Elisabeta Ionescu, secretar de stat și șef al Departamentului pentru relația cu Parlamentul și informare publică, Nicholas F. Taubman, ambasadorul SUA în România, șefii categoriilor de forțe

armate, factori de decizie din ministerele implicate în activitate.

A doua ediție a Expoziției și Conferinței Internaționale dedicată Industriei Aeronautice, Apărării, Securității Naționale și Securității Private, Black Sea Defense & Aerospace 2008 a reprezentat un mijloc de promovare a ofertei marilor producători de pe piața de armament și a produselor conexe acestora, dar în egală măsură un eveniment care a contribuit la eficientizarea activităților de cooperare la nivel industrial. Probabil că unele din echipamentele pe care le-am văzut la BSDA 2008, le vom regăsi la militarii din Armata României, dacă, așa cum au spus și cei prezenți, se vor găsi fonduri pentru achiziționarea acestora. ■

Foto: Ștefan Ciocan

500 de boboci
 în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”
Speranțele de mâine

Miercuri 1 octombrie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, s-a desfășurat festivitatea de deschidere a anului universitar 2008-2009. În cel de-al 136-lea an al existenței sale, Academia Navală va pregăti peste 1900 de studenți. Dintre aceștia peste 500 sunt bobocii anului I, din care 40 de studenți la Facultatea de Marină Militară, ceilalți fiind înscriși la Facultatea de Marină Civilă. La deschiderea anului universitar au participat cadre militare din Statul Major General și Statul Major al Forțelor Navale, oficialități locale și centrale, personalități ale vieții publice și universitare constănțene, reprezentanți ai instituțiilor care își desfășoară activitatea în domeniul transportului naval și

al activităților portuare, reprezentanți ai asociațiilor cadrelor militare în rezervă și în retragere, rude și prieteni. Contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN: „Deschidem anul universitar 2008-2009 în Academia Navală „Mircea cel Bătrân” în condițiile în care transformările României și alinierea acestora la parametrii de pregătire ai statelor membre NATO și UE depind și de modul în care instituțiile superioare de învățământ acționează pentru formarea și perfecționarea personalului profesionalizat atât pentru Forțele Navale cât și pentru marina civilă. Pentru dumneavoastră, cei care astăzi purtați pentru prima oară uniforma de marinar, acest moment va rămâne

întipărit în memorie, marcând debutul într-o carieră pe care sunt convins că v-o doriți să fie cât mai prestigioasă.” Festivitatea de deschidere a fost emoționantă, imnul studenților „Gaudeamus”, răsunând pe platoul Academiei Navale, sub privirile și aplauzele celor prezenți, printre care și absolvenții promoției 1958 a Școlii Navale Superioare. Pe 11 octombrie, studenții anului I au depus jurământul de credință față de țară. Provocările vor fi multe și diferite pentru studenții Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, care trebuie să demonstreze, la finalul studiilor, că sunt absolvenții de care marina are nevoie, dar și că învățământul de marină este competitiv. (M.E.)

La Școala Militară de Maiștri Militari a Forțelor Navale

A sunat clopoțelul

de Maiștri Militari a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” au rostit sâmbătă 4 octombrie, cuvintele sacre ale jurământului față de patrie în prezența părinților, a comandanților de mari unități și unități, a reprezentanților autorităților locale, instituțiilor similare de învățământ, cadrelor militare în rezervă și retragere. (M.E.)

Sfârșit de „stagiune estivală” pentru „N.S. Mircea”

Marșul de instrucție 2008

Constanța-Rostock și retur (III)

Text și foto: Bogdan DINU

Pe râul Fowey

Continuăm în acest număr „jurnalul de bord” al marșului de instrucție al *N.S. Mircea* din anul 2008 cu ultima parte a periplului nautic care ne-a dus până în nordul Europei, la Marea Baltică. După participarea la festivalul nautic Hanse Sail Rostock am plecat din Wäternunde - locul unde am staționat pe toată durata festivalului și nu la Rostock cum figura în planul inițial al marșului - pe data de

11 august, cu cadeții pe vergi într-un ultim salut adresat navei-soră *Gorch Foch II* și de aici a început lungul drum al întoarcerii acasă, prin Marea Baltică, Marea Nordului, Canalul Englez și din nou în Atlantic. Vremea - tipică pentru Marea Nordului - s-a îmbunătățit însă cu mult înainte de a reveni în Canalul Englez și tot în această etapă a sosit și vremea examenelor pentru elevii Școlii Militare de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”, astfel că, pe lângă marea rea, elevii au trebuit să se

confrunte și cu rigorile examinărilor academice. Testul a fost destul de greu din moment ce aproape un sfert dintre ei nu au reușit să-l treacă.

Următoarea noastră escală a fost la Fowey, între 18 și 21 august, un mic orașel și port la vărsarea râului cu același nume, în regiunea Cornwall, în sudul Angliei, undeva la mijlocul distanței dintre Falmouth și Plymouth, de acesta din urmă despărțindu-ne aproximativ 50 de kilometri, locul unde inițial trebuia să avem escala și

unde din motive pe care nu am reușit să le aflăm nu am mai ajuns. Micuța așezare este însă extrem de pitorească cu dealurile verzi care o înconjoară și căsuțele în stil victorian. Cu siguranță am fost singurul velier de asemenea dimensiuni care a mai ancorat aici (dacă facem abstracție de *Sea Cloud II*, cunoscutul velier de croazieră, „eveniment” immortalizat și în cărțile poștale care se vindeau în magazinele din orașel). Portul nu dispune decât de două cheuri mici pentru încărcarea

de caolin (extracția și exportul acestui produs având o tradiție îndelungată, chiar dacă în prezent se află în declin), în rest sunt doar ambarcațiuni pescărești sau veliere foarte mici, deși, după cum am aflat, există facilități pentru 500 de ambarcațiuni. Am avut parte și de o intrare spectaculoasă în port, cu vânt puternic și ploaie, pentru că gura de acces în port este foarte îngustă, mărginită de stânci înalte de care se spargeau valurile furioase. O zi și jumătate am stat la cheul de încărcare

al caolinului (o experiență nefericită datorită prafului de argilă care se așeza peste tot, iar atunci când ploaia se transforma într-o mazăgă alunecoasă) după care am fost mutați la ancoră, chiar în fața orașelului care se întinde pe malul râului. Și, chiar dacă, este o așezare mică, numai pe anul în curs erau programate șase escale, e adevărat că numai pentru 12 ore, ale unor mari nave de croazieră ai căror pasageri erau transportați cu autocarele pentru a vizita regiunea Cornwall, Falmouth sau

N. S. Mircea părăsește orașul Fowey cu cadetii pe vergi.

Plymouth. De altfel, una din aceste nave a ancorat în prova noastră în penultima zi a escalei noastre. În săptămâna în care noi am poposit aici s-a desfășurat Fowey Royal Regata 2008, probabil evenimentul anului pentru mica așezare și pentru care locuitorii se roagă tot anul să aibă vreme frumoasă. Din păcate însă vremea a fost închisă, cu ploaie și vânt și, după spusele localnicilor, a fost cea mai rea vară din ultimii 20 de ani. De menționat și prezența, în directă legătură cu regata, a navei *HMS Mount Bay* din Marina Regală britanică, ancorată la intrarea în golf și pe care localnicii și turiștii au avut posibilitatea să o viziteze. Însă centrul atenției a fost chiar nava noastră, organizatorii punând la dispoziție ambarcațiunile necesare pentru ca turiștii să poată urca la bord. La Fowey a fost o simplă escază tehnică, practic nu au fost incluse nici un fel de activități în afara celor de reprovizionare și refacerea plinurilor, și, desigur, odihna echipajului. Totuși s-a aflat la bord cu ocazia unui dejun oferit de comanda navei și a marșului, primarul localității, venerabila doamnă Anne Boosey. Și, incontestabil, rămâne faptul că *N. S. Mircea* a navigat, chiar dacă

Dejun oferit de comanda navei și a marșului oficialităților locale. În mijloc, doamna Anne Boosey, primarul din Fowey.

pe o distanță destul de scurtă, și pe râul Fowey din Anglia, după Sena în Franța și Warnow în Germania.

Lisabona

Am părăsit Fowey pe data de 21 august (nu fără dificultate și cu o întârziere de cinci ore deoarece lanțurile celor două ancore de la prova se încurcaseră și a

fost necesară intervenția unui ponton cu macara și tăierea lanțului cu sudura) pentru a reîntra în Oceanul Atlantic și a naviga timp de șase zile și 800 de mile spre sud pentru următoarea noastră destinație, Lisabona. Marea și vremea, în general, au fost bune, temperatura a început să crească treptat, pe toată perioada cât am navigat în ocean, în extremitatea vestică a

MM1 Sorin Gădea, șef manevră pupa, supraveghează manevra de acostare la Fowey.

Se muncește la lucrările de matelotaj.

N. S. Mircea la ancoră pe râul Fowey. În prova, tot la ancoră, pachebotul Ocean Majesty.

În arboradă.

Instantaneu din orașul Fowey.

golfului Biscaya și a peninsulei iberice. Tot acum au început și lucrările de matelotaj pe care trebuie să le execute fiecare cadet, parte integrantă a examenului de practică marinărească, astfel încât, atât elevii cât și studenții au fost destul de ocupați.

În Lisabona am acostat în dimineața zilei de 27 august pentru o escază tehnică cu durata de trei zile. Chiar și așa, marina militară portugheză s-a dovedit a fi o gazdă desăvârșită oferind navei și echipajului un program complet. Prima zi a fost și cea mai densă în activități, cu numeroase vizite protocolare (portughezii au un mare respect pentru protocol și ceremonial pe care îl respectă cu strictețe) la Comandamentul Naval, la primăria orașului sau la guvernator. De asemenea, cocktailul oferit de navă a avut loc tot în prima zi și a reunit la bord,

Ultimele retușuri pentru una din nimfele zeului Neptun.

Nu a scăpat de botez nici ofițerul logistic, căpitanul Iulian Lupuleasa.

Școala ramei în Marea Mediterană.

Zeul Neptun și ajutoarele sale împreună cu comandantul navei, căpitan-comandorul Gabriel Moise (al doilea din stânga).

Este botezat cadetul ucrainean Olexander Titov.

Lisabona. Cadeții în formație în fața navei.

Fotografie de grup în curtea ambasadei României din Lisabona.

pe lângă oficialități militare și civile locale, și numeroase persoane din diaspora românească. Iar dacă acestea au fost activitățile în care au fost implicate comanda navei și a marșului și ofițerii bordului, 70 de elevi și studenți, în schimb, au putut vizita Școala Navală, comandorul Gheorghe Samoilescu și studentul caporal Cristian

Rada fiind primiți chiar de comandantul școlii, contraamiralul Manuel Macieira Fragoso. Paralel, un alt grup de cadeți și membri ai echipajului vizita Muzeul Marinei. Surprizele nu s-au oprit aici pentru că în următoarele două zile marina portugheză a oferit gratuit mai multe excursii la obiective turistice din zona Lisabonei, la Obidos, Bathala, Fatima

(cunoscutul lăcaș de pelerinaj religios), Cascais sau Cabo da Roca, cel mai vestic punct al Europei. Țin să subliniez acest aspect deoarece în celelalte escale tehnice nu am beneficiat de un asemenea tratament datorită căruia întreg echipajul a putut să viziteze locurile amintite mai sus.

Lisabona, unul din cele mai vechi orașe ale Europei, este un centru maritim, cu numeroase atracții turistice și chiar dacă este situat la Atlantic are mai degrabă o atmosferă mediteraneană. Este în același timp și una din destinațiile de vacanță favorite ale românilor, cel puțin în ultimii doi ani, așa că nu voi mai insista asupra a ceea ce puteți vedea în Lisabona. Doar timpul ne-a limitat incursiunile turistice și noi am avut doar trei zile la dispoziție. Oricum, Lisabona este, în egală măsură, și una din escalele tehnice de tradiție ale *N.S. Mircea*, ultima având loc în anul 2005. Tot la Lisabona a debarcat și cadetul italian, mai corect „aspirante guardia marina” după gradul pe care îl avea, Marco Sfercola, după o lună petrecută la bordul navei. A continuat să se afle la bord și să se simtă bine cadetul ucrainean Olexander Titov, care a rămas alături de noi până la Constanța. Am părăsit Lisabona în penultima zi a lunii august pentru o etapă relativ lungă de marș, 9 zile, și numeroase mile de străbătut, 1340 și care ne-a adus, la sfârșit, din nou în mijlocul Mediteranei, în insula Malta.

Botezul Atlanticului

Dar până la Mediterana a mai fost și botezul marinăresc sau botezul Atlanticului pentru toți cei care nu i-au mai brăzdat apele. Un eveniment cunoscut, așteptat și trăit la intensitate maximă de fiecare dintre cei botezați. În câteva cuvinte aș vrea însă să precizez de ce botezul marinăresc a avut loc așa de târziu. În tradiția marinărescă inițial erau botezați membrii echipajului care treceau pentru prima dată Ecuatorul. Prin extensie, la bordul *N.S. Mircea* botezul s-a realizat însă în fiecare marș de instrucție, în special pentru cadeți, fie că vorbim de Marea Neagră sau Marea Mediterană. Pentru marșul de instrucție din acest an, inițial se hotărâse ca botezul să aibă loc la cea mai nordică latitudine atinsă de navă, undeva în apropierea Norvegiei, dar temperatura redusă a apei mării și din aer nu a permis acest lucru și, astfel, am ajuns să avem un botez al Oceanului Atlantic, pentru toți cei care i-au călcat apele pentru prima dată. Să precizăm și coordonatele: 36°12' latitudine Nord, 008°25' longitudine Vest, la aproximativ 125 de mile Vest de Gibraltar și la Sud de Golful Cadiz.

Ca unul care am făcut cronica ultimelor marșuri de instrucție ale *N.S. Mircea*, pot să vă spun că de data aceasta am avut parte de varianta „hard” a botezului marinăresc, nu a fost nimic „soft” în ceea ce s-a întâmplat la puntea centru unde zeul Neptun, întruchipat de locotenent-comandorul Nicolae Tătaru și nimfele sale (roluri jucate de gradații voluntari Florin Holban, Marian Marin, Marian Uzun și Valentin Tudor) au oficiat cu fermitate și strictețe întreg ritualul. În funcție de preferințele sau antipatiile zeului Neptun, unii candidați au avut parte de un botez special, au trebuit să înghită unul sau mai multe polonice cu „romul” oferit de pirat pentru a fi mai apoi stropiți, sau

mai bine zis doborâți de jeturile de apă aruncate din furtunile de incendiu sau ghiordele. Chiar și cel care vă vorbește acum a trebuit să fie botezat și vă asigur că am avut nevoie de mai multe zile și dușuri pentru a scăpa de vaselina din păr, vaselină furnizată cu perfidie „amicală” echipei zeului de MM1 Victor Satnoianu, asta parcă pentru a arăta că și mecanicii navei au avut un cuvânt de spus la botez. Oricum, la sfârșit te alegi cu un certificat de botez care te scutește de astfel de chinuri când mai ajungi la ocean, asta doar până treci Ecuatorul unde trebuie să o iei de la capăt.

În arhipelagul nimfei Calypso

Malta a fost ultima escală a marșului de instrucție din anul 2008. După 105 zile de marș ne aflăm în capitala arhipelagului maltez, La Valleta, în mijlocul Mării Mediterane și întreg echipajul se recupera după o etapă de marș lungă de nouă zile. Chiar dacă în țară erau deja uitate temperaturile ridicate din vara care abia se încheiase, noi, pe *N.S. Mircea*, abia atunci a trebuit să le facem față, odată cu revenirea și navigația în Marea Mediterană și trecerea a fost destul de neplăcută, după răcoarea din nordul Europei, zonă în care am navigat aproape toată vara. În Valleta căldura a fost de altfel singura problemă care a „afectat” vizitarea minunățiilor care se găsesc în cele patru insule ale arhipelagului. Tot aici a urcat la bord și cadetul olandez, de data aceasta o fată, Lucienne Koch, care a rămas la bord până la Constanța. Spre deosebire de Ulisse care a fost reținut de nimfa Calypso în insula Gozo de aici, timp de șapte ani, pe noi nu ne-a împiedicat nimeni să plecăm spre țară. Cu toate că a fost ultima săptămână pe mare, studenții și elevii au susținut, în continuare, examene la bord, inclusiv examenul de practică de la bord care le-a arătat cât de

marinari au devenit în această vară petrecută pe mările și în porturile Europei. Noi am navigat din nou prin Marea Ionică și Egee, apoi prin Marmara și Bosfor și ne-am întors de unde am plecat cu 115 zile în urmă, adică în Marea Neagră.

La înălțime, pe vergi.

Navigație cu vele.

Concurs de tras la parâmă la bord arbitrat de comandorul prof.univ.dr. Gheorghe Samoilescu, șeful practicii.

Se strâng velele.

Marșul în cifre

După cum v-am obișnuit deja din ceilalți ani vă oferim câteva date statistice, poate destul de seci și mai puțin relevante, dar cu siguranță în măsură să vă ofere o imagine de ansamblu a marșului, utile credem noi celor îndrăgostiți de velierul nostru școală căruia îi contabilizează, cu dragoste, fiecare voiaj. În cifre, marșul de instrucție al *N.S. Mircea* din anul 2008 se poate rezuma astfel: marșul s-a desfășurat între 26 mai și 19 septembrie și a avut o durată de 116 zile (74 de zile pe mare și 42 de staționare în porturi); escale în zece porturi Cagliari, Malaga (pentru

prima oară), Rouen (în premieră), Brest, Rotterdam, Copenhaga, Wärmunde, Fowey (ultimele trei tot în premieră), Lisabona, La Valetta; la bord s-a aflat un echipaj format din 160 de membri (din care 35 de studenți de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân” (3 fete), 47 (4 fete) de elevi de la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu” dar și șase cadeți străini – Olexander Titov din Ucraina, Slaven Jurisici din Croația, Ali Ercumen din Turcia, Vanthournout Thibault Yvon Marie din Belgia, Marco Sfercola din Italia și Lucienne Koch din Olanda; au fost parcurse în total 10494 de mile marine, dintre care 8964 de mile

cu motor, 1529 cu vele și 66 în derivă (6129 de mile parcurse ziua și 4364 noaptea); au fost traversate următoarele mări și oceane: Marea Neagră, Marea Marmara, Marea Egee, Marea Ionică, Marea Tireniană, Marea Balearelor, Marea Alboran, Oceanul Atlantic, Canalul Englez, Marea Nordului, Marea Baltică dar s-a navigat, pentru prima dată, și pe râurile Sena, Warnow și Fowey; a participat, tot în premieră, la festivalurile maritime „Armada de Rouen”, „Fete de Brest” și „Hanse Sail Rostock”; comandantul navei a fost căpitan-comandorul Gabriel Moise iar comandantul marșului, comandorul dr. Vergil Moraru. ■

Lucrul în echipă.

Urcarea în arboradă pentru salutul pe vergi.

Bogdan Dinu, la sosirea în Constanța.

Training March of „N.S. Mircea” „summer season” 2008 Constanta -Rostock and back (III)

The last part of the training march of the *NS Mircea*, in 2008, included only technical stops. After taking part in Hanse Sail Rostock in Wärmunde, Germany, *NS Mircea* anchored in the small town of Fowey, in Cornwall, between Plymouth and Falmouth, at the mouth of the river with the same name. We should mention the first time when our sailing ship has a call in this port. The following ports of call were Lisbon, after crossing the Biscay Gulf and then others in the Mediterranean Sea, at La Valetta, both these calls being technical and traditional ones for the *NS Mircea*. The most important events of that period of time were the sailing boat christening which took place on the Atlantic Ocean and taking the theoretical and practice exams for the cadets on board. The instruction voyage of *NS Mircea* in 2008 could be resumed in figures as follows: the march took place between May 26 and September 19 and it lasted 116 days (74 days on the sea and 42 days in the call ports), calls in 10 ports (Cagliari, Malaga, Rouen, Brest, Rotterdam, Copenhaga, Wärmunde, Fowey, Lisabona, La Valetta); there was a crew on board made of 160 members (35 students at „Mircea cel Bătrân” Naval Academy – 3 girls), 47 (4 girls) pupils at the “Ion Murgescu” Admiral Navy Petty Officers School but also 6 foreign cadets (1 girl) from Ukraine, Croatia, Turkey, Belgium, Italy, Holland; there were covered 10494 miles, out of which 8964 miles using the engine, 1529 sailing and 66 adrift (6129 miles covered by day and 4364 by night); the following seas and oceans were crossed: the Black Sea, the Marmaris, Aegean Sea, Ionic Sea, Tyrrhenian Sea, Balearic Sea, Alboran Sea, Atlantic Ocean, the English Channel, The North Sea, the Baltic Sea but she has also sailed along the rivers Sena, Warnow and Fowey; she took part at a maritime festivals Armada de Rouen, Fete de Brest and Hanse Sail Rostock.

Foto: *NS Mircea* moored on the Fowey River

Școala NATO de la Oberammergau

Căpitan-comandor prof.univ.dr.
Ioan CRĂCIUN
Course Director/Instructor NATO
School Oberammergau, Germany

Oricine vine pentru prima oară la Oberammergau realizează că se află într-un loc cu totul special. Pe lângă faptul că primește binecuvântarea unei zone montane de un pitoresc aparte face cunoștință și cu un mediu cultural extrem de diversificat. De aceea sunt mulți turiști care vizitează acest loc și care pleacă fascinați de ceea ce văd și, mai ales, de oamenii pe care îi întâlnesc. Istoria acestui loc este lungă și integrată în istoria Bavariei, dar din 1953 ea conține un nou element de referință. Ca urmare a deciziei Comandamentului Comandamentului Aliat pentru Europa (SACEUR – Supreme Allied Command Europe) din acel timp, generalul Mathew B. Ridgeway, Școala Specială de Arme a SUA, care funcționa într-o fostă cazarmă de vânătărie de munte de la Oberammergau, primește misiunea de a organiza două cursuri de nivel strategic pentru ofițeri și civili cu rang înalt din statele devenite membre ale noului înființatei Alianțe Nord-Atlantice. La mai bine de un deceniu, în 1966, școala americană de la Oberammergau devine un departament al NATO, NATO Weapons System Department, trecut sub controlul operațional al SACEUR. Oferta educațională este diversificată, iar numărul cursurilor a crescut simțitor. Ca urmare, în 1973, acest departament primește denumirea de NATO Weapon System School, rămâne sub controlul operațional al SACEUR, iar sarcina organizării și coordonării activității lui este preluată de către USEUCOM (United States European Command). Doi ani mai târziu, în 1975, instituția primește denumirea simplă de școala NATO, denumire pe care o poartă și în prezent.

De la crearea sa, începută practic în 1953, și până în prezent, mai bine de 90.000 de ofițeri, subofițeri și personal civil din toate țările aliate și parteneri s-au pregătit la Școala NATO. În prezent școala organizează peste 90 de cursuri anuale în cadrul cărora se instruiesc mai bine de 10.000 de cursanți în domenii ce cuprind o gamă variată de probleme de la politici și strategii NATO până la operații de tip Art. 5 sau de tip Peacekeeping. Totodată, a fost promovată metoda „echipelor de training mobile” (Mobile Training Teams) pentru a satisface nevoile din ce în ce mai crescânde de instruire sosite din afara școlii. Întregul proces educațional este organizat de un staff permanent format din mai bine de 150 de persoane, militari și civili din aproape toate statele

membre NATO sau parteneri și se află sub comanda operațională a Comandamentului Aliat pentru Transformare - ACT (Allied Command Transformation). Pentru a asigura pregătirea cursanților la cele mai înalte standarde școlare se află în legătură continuă cu toate comandamentele și agențiile NATO primind din partea acestora rapoarte și informări periodice concomitent cu exercițiile necesare. De asemenea, activitatea școlii este susținută din toate capitalele aliate precum și de numeroase personalități politice și academice care conferențiază și regularizează în fața cursanților.

La nivel operațional, controlul activității școlii NATO este asigurat de către Comandamentul Aliat pentru Operații (Allied Command Operations), SHAPE (Supreme Headquarters Allied Powers Europe), prin Asistentul șefului de Stat Major pentru Operații (Assistant Chief of Staff for Operations) și grupul de consilieri special constituit în acest sens la nivelul ACO. Infrastructura și logistica necesară organizării și funcționării procesului instructiv educativ sunt asigurate de către statul german în strânsă cooperare cu USEUCOM.

În acest context, beneficiind de un staff educațional competent și de expertiză înalt calificată atât în domeniul politic cât și militar, având la dispoziție infrastructura și logistica didactică necesară misiunea școlii NATO este să conducă procesul instructiv educativ la nivel operativ în spiritul strategiei actuale și de perspectivă, a conceptelor, doctrinei, politicilor și procedurilor NATO și să sprijine eforturile celor două comandamente strategice în îmbunătățirea capacității operaționale a Alianței Nord-Atlantice. De aceea, comandamentele strategice evaluează programele educative și de instrucție

ale școlii, stabilesc personalul care trebuie implicat în aceste programe și asigură finanțarea lor. Dacă aruncăm o privire de ansamblu asupra priorităților educaționale, pe agenda școlii găsim în primul rând educația și instruirea personalului participant la misiunile organizate și conduse de NATO și apoi sprijin în implementarea obiectivelor de transformare a Alianței, îmbunătățirea capacităților operaționale, dezvoltarea programelor de parteneriat și cooperare, etc. Se poate astfel afirma că educația și instruirea au devenit parte a activităților operaționale ale NATO. De exemplu, Alianța este implicată direct în instruirea Forțelor de Securitate irakiene prin Misiunea NATO de Instruire din Irak NTM-I (NATO Training Mission – Iraq). Ea oferă de asemenea sprijin pentru instruirea forțelor de securitate afgane, prin ISAF (International Security Assistance Force), printr-un program substanțial de cooperare pe termen lung, convenit între NATO și Afganistan. În fine, Alianța contribuie la realizarea capacității de acțiune a Misiunii Uniunii Africane în Sudan, prin asigurarea instruirii personalului. La toate aceste misiuni școala NATO și-a adus o contribuție importantă iar sarcinile viitoare sunt din ce în ce mai mari.

La sosirea în Școala NATO te întâmpină un banner cu mesajul „Welcome to NATO School”, dar adevăratul său înțeles îl obții abia în momentul în care simți regretul că trebuie să părăsești acest loc pe care toți îl numesc, fără a fi nevoie de translația convenită „a little piece of paradise”. De aceea, din acest loc minunat nu pot să închei decât cu urarea Welcome to NATO School! ■

Rolul Forțelor Navale Române în geopolitica și gestionarea crizelor din zona Mării Negre (I)

Foto: Ștefan Ciocan

Căpitan-comandor
Liviu-Auraș COMAN

Importanța zonei

Din cele mai vechi timpuri Marea Neagră a fost o zonă de tranzit a intereselor economice, politice și strategice. În sprijinul acestei afirmații, amintesc caravanele și liniile maritime antice care au consacrat drumul mătăsii ca legătura dintre civilizațiile orientale și occidentale, cât și deseplasări în scopuri economice și militare ale marilor strategii ai vremii de la sud la nord și invers.

Evoluția geopolitică și de securitate în regiunea Mării Negre, poziția sa geografică, riscurile, amenințările existente, dar și avantajele oferite privind cooperarea politică, economică și militară, au atras tot mai mult interesul organizațiilor europene și transatlantice, determinând o abordare mai atentă a problemelor cu care se confruntă acest spațiu. Politica externă a României, situează printre prioritățile ei pe cele referitoare la Zona Mării Negre, care este considerată „o chestiune deosebit de importantă, de interes național”.

Această poziție a fost susținută de diplomația de la București și cu ocazia summit-ului NATO găzduit de capitala României. Președintele Traian Băsescu s-a pronunțat ferm ca rolul României să fie mai accentuat decât cel

de țară organizatoare și în consecință, punctele de vedere românești nu au trecut neobservate. România a susținut de pildă ca extinderea să nu se oprească la cele trei țări din Balcanii de vest, Croația, Albania și Fosta Republică Iugoslavă Macedonia, ci să includă și Ucraina și Georgia, cu toate că Germania și Franța s-au arătat neîncredătoare față de o extindere care ar dilua compoziția democratică a Alianței și i-ar altera valorile inițiale, iar SUA nu pot nici ele ignora opoziția Moscovei.

Din punctul de vedere al României, însă, tocmai Rusia este problema. Or, cooptarea Ucrainei într-un proces de aderare, ar așeza între Rusia și România un ecran masiv menit să oprească „radiațiile” politice emanate la Moscova. În consecință, Bucureștiul ar dori ca Ucraina și Georgia să primească o foaie de parcurs care să le lege decisiv de Alianța Occidentală.

În fine, țara noastră s-a pronunțat ca la această reuniune să poată impune în documentul final și o referire explicită la problematica Mării Negre, care se leagă de altfel destul de strâns de propunerea cooptării Ucrainei și Georgiei. În acest sens, Declarația finală a Summit-ului, care are 50 de puncte, consemnează la punctul 36 „Reafirmăm importanța continuă a regiunii Mării Negre pentru securitatea euro-atlantică. În această privință, salutăm progresul în consolidarea

responsabilității regionale, prin utilizarea eficientă a inițiativelor și mecanismelor existente. Alianța va continua să sprijine aceste eforturi în mod adecvat, ghidată de prioritățile regionale și pe baza transparenței, complementarității și inclusivității, în scopul dezvoltării dialogului și cooperării între statele Mării Negre.”

Regiunea Mării Negre în noul context geopolitic și geostrategic

Din analiza datelor geografice, reies și elementele cheie care au determinat în milenii de existență, importanța geopolitică a arealului românesc, caracterizat de: arcul carpatic, ieșirea la Marea Neagră și controlul gurilor Dunării; poziția de stat central European, situat la nord de Balcani și care a constituit zona de influență a mai multor culturi, căi comerciale și interese politico-militare; latinitatea poporului român ca fundament al apartenenței acestuia la civilizația occidentală; ortodoxismul românesc ca element de legătură cu religiile creștine (catolicism-protestantism-baptism) precum și cele orientale (ortodoxismul slav) - ca formă a mării religii creștine.

Încă din veacul al XIX-lea, istorici, geopoliticieni și oameni politici autohtoni și străini atrăgeau atenția asupra importanței

și rolului M. Negre pentru România. Memorabile rămân remarcă și îndemnul cancelarului Bismarck la întâlnirea cu ambasadorul român la Viena, PP. Carp: „Nu uitați, afirma cancelarul, înseamnă că M. Negre”, iar regatul român trebuie să devină un „stat puternic la M. Neagră”, cu menirea „de a civiliza și a menține ordinea” și „a avea un port important ca Odesa”.

Poziția, în contrast cu întinderea, reprezintă elementul de geografie politică, pe care Simion Mehedinți l-a evidențiat în ideea de a încadra România pe axa Carpați-Europa centrală-zona preasiatică. În zona de proximitate a României, vedem înregistrându-se unele mutații spectaculoase, în planul reconfigurării raportului de forțe la scară regională, prin apariția și dispariția de pe arena internațională a unor state și redimensionarea unor noi frontiere.

geopolitice unice, dar unicitatea este doar un etnos ortodox unitar, la limba de origine romanică adăugându-se elemente culturale și lingvistice din anturajul slav. Paradigma politicii rusești referitoare la conflictele înghețate, din regiunea Caucazului de Sud, poate fi definită ca *instabilitate controlată. Instigarea la tulburări și ulterior managementul conflictelor*, oferă Rusiei un rol dual, de participant și de arbitru al conflictelor. În ultimă instanță, obiectivul final al politicii Rusiei după anii 1990, l-a reprezentat împiedicarea statelor foste satelite spre un proiect ambițios de zădărniciere a integrării lor la instituțiile europene și euroatlantice.

Ucraina, este interesată de această zonă, în primul rând datorită situației sale geografice, într-o zonă bogată în surse energetice, dar și de calitatea sa de

escaladare și de răspândire; instabilitatea politică națională accentuată într-o serie de state din regiune; competiția regională externă și internă pentru căile de transport și acces la resurse.

Unii specialiști în geopolitică și geostrategie ar putea explica că, datorită așezării și a istoriei ei, națiunea cea mai instabilă din Caucaz ar fi cea georgiană. Totuși, în contextul actual, **Georgia** se apropie tot mai mult de Europa. În această țară, a cărei istorie mai îndepărtată și chiar apropiată a fost destul de zbuciumată, în fața complexelor interacțiuni ale forțelor interne și externe, ar trebui să se urmărească o politică a echilibrului, de dezvoltare economică, de reconciliere națională și de rezolvare pașnică a diferendelor de ordin etnic. Specialiștii georgieni consideră că arhitectura viitoarei securități în Europa de est, se

Țările din Caucazul de sud, văd în vecinătatea Mării Negre, o prioritate a politicii externe. Astfel, **Armenia** utilizează conceptul de *europenizare stadială a regiunii Caucazului de sud – Marea Neagră*. Acest concept de europenizare stadială este înțeles în mai multe etape: transfigurarea politică a ceea ce s-a numit odată Trans-Caucaz, în Caucazul de sud. Astăzi, față de conexiunea cu Rusia, Caucazul de sud are legătură directă cu Iranul, o dimensiune turcă și legături supra regionale cu SUA, UE și Orientul Mijlociu; a doua fază a europenizării ar fi reprezentată de arhitectura europeană și euro-atlantică extinsă; a treia fază, în completarea celei de-a doua, de trecere de la schițarea identității regionale de tranziție, spre o viitoare unitate geopolitică, idee care ar fi împărtășită și de țările central europene, Germania, Franța, Anglia, etc., dar și de Armenia, Georgia, Lituania, Azerbaidjan, Turcia.

În Azerbaidjan se vorbește de importanța țărilor din Caucazul de sud, determinată în primul rând de vecinii direcți, Rusia, Iran și Turcia, trei jucători regionali puternici, a căror a căror concurență pentru influență în această zonă, reprezintă un factor critic pentru securitatea regiunii. Referitor la obstacolele externe ale reformelor – conflictele -, se evidențiază că atât Azerbaidjanul cât și Georgia, au avut de suferit de pe urma existenței unor regiuni autonome, sub suzeranitatea Rusiei, pe teritoriul lor, intervenția rusească în conflictele secesioniste din Abhazia și Oseția de Sud, în Georgia și Karabah, în Azerbaidjan, a produs pierderea controlului asupra unor regiuni, conflictele având drept consecințe, printre altele, crearea pe scară largă a unor urgențe umanitare; distrugerea căilor de comunicații; un număr mare de persoane dislocate, refugiați, etc.

Potrivit aprecierilor Strategiei Militare a României, țara noastră este situată într-un spațiu de interes strategic militar sensibil la prefacerile și influențele din cele patru spații: central-european (viitor pol de prosperitate regională); sud-est-european (generator de instabilitate); cel al CSI (confruntat cu criza de legitimitate); cel al M. Negre (de importanță strategică pentru flancul sudic NATO și rută de tranzit pentru sursele energetice din Asia Centrală spre Occident).

Pornind de la o realitate politico-militară vizibilă – „creșterea rolului și a ponderii M. Negre în preocupările de securitate și energetice ale Europei” -, Strategia de Securitate a României (2006) formulează ca obiectiv pe termen mediu și lung „construirea unui climat de securitate și prosperitate” în această zonă, proces în care România, din poziția de membru

al NATO și al UE, trebuie să devină un „vector dinamic” al stabilității și bunăstării în arealul pontic. Zona M. Negre și-a sporit semnificativ rolul conferindu-i României statutul de actor important de care trebuie să se țină seama. El poate fi susținut de patru argumente.

Argumentul geopolitic - M. Neagră este situată la interferența a trei zone de importanță geopolitică deosebită: Europa, Orientul Mijlociu și Asia Centrală, spațiul manifestării unor numeroase situații conflictuale, exportator de riscuri și amenințări spre Europa; reprezintă placa turnantă a heartlandului, puntea între Europa și Asia; se află la confluența a două mari religii și popoare – creștinismul și islamul, slavii și musulmanii; puterile semnificative din zonă (Rusia, Ucraina și Turcia) își fundamentează concepțiile, doctrinele strategice, politice și economice ținând seama de M. Neagră și spațiul său extins;

Argumentul geostrategic - România se află la confluența dintre axa mărilor (M. Caspică – M. Neagră – M. Mediterană) și axa fluviilor și canalelor (Rhin – Main - Dunăre), legând M. Nordului cu M. Neagră; M. Neagră este un conector strategic, leagă comunitatea euroatlantică (în calitate de furnizor de securitate și consumator de energie) de arealul Orientul Mijlociu-regiunea Caspică-Asia Centrală (în calitate de furnizor de energie și consumator de securitate); constituie „estuarul strategic al Europei”, spațiul de interferență a trei zone geopolitice și geostrategice considerate ca fiind zonele cu probleme sensibile privind securitatea și stabilitatea din Europa de Sud, Europa Răsăriteană și Orientul Mijlociu, poarta de ieșire la Oceanul Planetar pentru Ucraina, România, Bulgaria și țările transcaucaziene; sursele zonei, deschiderile oferite și poziția sa transformă M. Neagră într-un adevărat pivot strategic, „o placă turnantă a intereselor

În căutarea posibilelor ținte navale.

Foto: Ștefan Ciocan

strategice” europene și americane, potrivit lui Brzezinski; permite extinderea cooperării militare (BLACKSEAFOR, CSBM, OBSH, etc.);

Argumentul geoeconomic - România se află la intersecția axelor geoeconomice Vest-Est (Europa Occidentală-Spațiul Est ex-sovietic) și Nord Vest - Sud Est (Germania, Europa Centrală, Asia Mică și Orientul Apropiat); regiunea M. Negre constituie o piață atractivă de peste 320.000.000 milioane de locuitori; devine o zonă principală de tranzit pentru resursele energetice rusești și caspice, este principalul spațiu de transport și sursă pentru energia ce se consumă în Europa, iar prognozele anticipează o creștere continuă a ponderii lor pentru dezvoltarea viitoare a statelor europene; rezervele bazinului caspic sunt estimate la 200 miliarde barili, iar ale litoralului caspic la 25 miliarde tone metrice (15% din rezervele mondiale de petrol și 50% din rezervele mondiale de gaz); dispune de importante resurse submarine, de o largă rețea de porturi și amenajări portuare, cât și de un litoral atractiv, oferind multiple facilități de cooperare comercială și turistică;

Argumentul amenințărilor și riscurilor - este o zonă cu vocație crizogenă; „amenințarea cu o confruntare militară majoră în Europa s-a diminuat semnificativ”, totuși regiunea se confruntă cu riscuri asimetrice și transnaționale: terorismul internațional, proliferarea armelor de distrugere în masă, conflictele locale generate de disoluția fostei URSS, în diverse zone - estul Republicii Moldova (regiunea nistreană), estul și nordul Georgiei (Abhazia și Osetia de Sud), vestul Azerbaidjanului (Nagorno-Karabah), sudul Federației Ruse (Cecenia și alte republici sau regiuni autonome din Caucazul de Nord) -, traficul de droguri, de ființe umane, materiale radioactive, migrația ilegală și guvernare ineficientă. Regiunea Mării Negre a focalizat atenția actorilor statali și non-statali implicați direct sau indirect (China, UE, NATO și SUA), datorită importanței sale în transportul petrolului și gazului spre Europa și a apropierii de zone instabile din Orientul Mijlociu și Caucaz. Summitul de la Istanbul al NATO (2004), în documentul final, paragraful 41, recunoaște oficial importanța M. Negre pentru securitatea euroatlantică. Alianța arătându-se disponibilă să contribuie, alături de statele riverane, la extinderea cooperării, creșterea securității și stabilității în regiune. Acțiune urmată de UE care, din 2006, integrează zona în spațiul maritim european și de SUA care a declarat regiunea Mării Negre drept spațiu de interes strategic. Iar Rusia, prin vocea președintelui său, a confirmat că „Bazinul Mării Negre și al Mării Azov se află în zona de interes strategic ... Marea Neagră oferă Rusiei acces direct la cele mai importante rute globale de transport.”

Foto: Ștefan Ciocan

Desfășurare de forțe la Ziua Marinei Române 2008. În prim plan, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*; în plan îndepărtat, fregata *Regele Ferdinand*.

Interesante sunt și pozițiile diferitelor state riverane Mării Negre, asupra noii strategii euro-atlantice la Marea Neagră. Evident că **Rusia**, cea mai mare putere regională, este interesată de această regiune. În viziunea lui Alexander Dughin, independența Ucrainei poate avea sens în calitate de coridor sanitar, deoarece elementele opuse ca orientare geopolitică nu permit acestei țări să adere nici la blocul de est nici la cel de vest. Acest teritoriu este împărțit în câteva zone corespunzătoare gamei de realități geopolitice și etno-culturale. Abordând aspectele legate de România și Moldova, Dughin acceptă ideea că *acestea reprezintă părți ale unei regiuni*

membru în diverse organizații politice și economice regionale. În viziunea lui Borys Tarasyiuk, amenințările din regiunea Mării Negre își au originea atât în exterior cât și în interior. Printre cele mai importante se pot reține: intensificarea influenței geopolitice a instituțiilor internaționale și a altor state, care, în încercarea de a-și rezolva diferendele și de a-și satisface propriile interese ajung să le ignore pe cele locale; incapacitatea regională de a crea noi structuri și mecanisme eficiente de întărire a securității și apărării, dar și incapacitatea instituțiilor internaționale de a veni cu soluții eficiente și coerente în cazul unor conflicte acute; conflictele politice nesoluționate și potențialul lor de

va baza pe trei mari areale, Baltica, Adratica și Marea Neagră. Pasul următor după cum se sugerează, îl reprezintă crearea unui *Sistem de securitate al Mării Negre*, care să includă Turcia, Bulgaria, România, Georgia, Ucraina, ca membre NATO și Rusia ca partener separat, dar de încredere, care să fie legat de sistemul de securitate al Mării Baltice, prin intermediul Ucrainei și Poloniei și să traseze astfel, arhitectura vastă a securității europene de la Baltica la Marea Neagră. Includerea Azerbaidjanului în sistemul de securitate al Mării Negre, poate deschide piețelor europene și americane accesul la rezervele caspice de petrol.

Text: **Bogdan DINU**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

La începutul lunii octombrie odată cu debutul anului universitar, (mai exact între 29 septembrie și 10 octombrie) aspiranții anului cinci ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, secția punte, s-au aflat nu în laboratoarele și amfiteatrele instituției, ci la Școala de Aplicație, structură recent mutată la Mangalia și care are în subordine și fostul Centru de Instrucție al Forțelor

Navale. Cei 30 de aspiranți, printre care se numără și două fete, au efectuat aici un stagiu de practică la comanda plutoanelor și grupelor formate din cei aproximativ 150 de soldați voluntari care se instruiesc aici. Nimic deosebit, mai ales că acest lucru nu se întâmplă pentru prima dată, dacă ne gândim la prima serie de anul trecut sau la tabăra de instrucție din primăvara acestui an de la Babadag. Poate doar emoția primei comenzi în care au avut în mod real subordonați. Mai mult chiar, aspiranții au dat și o mână de ajutor deoarece cei care în mod normal sunt comandanții plutoanelor respective de soldați voluntari au avut astfel mai mult

timp pentru pregătirea de specialitate care urmează. Și actul de comandă s-a efectuat în condiții optime, având în vedere aprecierile de la finalul stagiului de practică, după cum ne-au precizat căpitan-comandorul Gheorghe Ichimoaie, șeful Instrucției și Educației de la Școala de Aplicație și căpitan-comandorul Petrică Pârvu, comandantul Centrului de Instruire al Forțelor Navale. Una din explicații ar fi și vârsta apropiată dintre comandanții de plutoane, aflați temporar la comandă și soldații voluntari, așa cum se vede și din instantaneul nostru surprins în poligonul de instrucție.

ASPIRANT la...
comanda plutonului!

Centrul de Scafandri la 32 de ani de la înființare Ziua Scafandrilor Români

Text: **Olivia BUCIOACĂ**
Foto: **Ștefan CIOCAN**

La 1 octombrie 1976, s-a înființat Centrul de Scafandri, prin desființarea Grupului 279 Scafandri din garnizoana Mangalia. Beneficiind de tehnologie franceză, în următorii ani s-au pus bazele activității cu scafandri de intervenție și lucru la mare adâncime atât în folosul economiei naționale, cât și în cadrul Marinei Militare. Experiența specialiștilor s-a dezvoltat și amplificat, contribuind de-a lungul anilor atât la dezvoltarea tehnologiilor de pătrundere sub apă, cât și la realizarea unor lucrări subacvatice de mare anvergură. Navele și scafandri centrului au participat la activități complexe de punere în funcțiune a primei platforme de foraj marin, a primei platforme pentru extracție, montarea conductelor submarine, participând în continuare la supravegherea și întreținerea acestora. Au trecut de atunci 32 de ani, timp în care Centrul de Scafandri a evoluat continuu. După 1993, și-a restructurat și diversificat activitățile, iar acum funcționează ca organ unic de brevetare a scafandrilor, de autorizare și inspecție a activităților cu scafandri; execută lucrări cu scafandri la nave, cheiuri și structuri imerse; formează și atestă personal medical de specialitate;

Depunere de coroane de flori la Monumentul scafandrilor.

desfășoară activitate de cercetare științifică pentru realizarea de mijloace tehnice și tehnologii de lucru sub apă.

Miercuri, 1 octombrie, a avut loc festivitatea ocazională de sărbătorirea a 32 de ani de la înființarea Centrului de Scafandri. Sărbătorirea Zilei scafandrilor a început la divizionul de scafandri de luptă, unde s-au desfășurat activități cu specific militar, ridicarea pavilionului, adunarea festivă și citirea mesajelor șefului Statului Major General și șefului Statului Major al Forțelor Navale. De asemenea, a avut loc și sfințirea, oficiată de un sobor de preoți militari, a celor două ambarcațiuni intrate în dotarea scafandrilor anul acesta. Manifestările au continuat la Centrul de Scafandri cu un ceremonial religios și o depunere de coroane la placa memorială dedicată

eroilor scafandri care au căzut la datorie de-a lungul timpului. Alături de personalul centrului și de scafandrii marinei, s-au aflat contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, foști comandanți ai unității și ofițeri activi, în rezervă și în retragere.

Un moment deosebit de emoționant pentru toți cei prezenți l-a reprezentat aducerea aminte a celor care și-au pierdut viața în timpul executării misiunilor. Festivitatea a reprezentat un prilej deosebit pentru foștii și actualii angajați ai unității de a se reîntâlni și de a-și reaminti momente deosebite din istoria activității scafandrilor în Forțele Navale. A fost înainte de toate o întâlnire de suflet, în care s-au rețrăit și s-au rememorat momente din existența și din activitatea Centrului de Scafandri. Comandorul Viorel Stanciu, comandantul Centrului de Scafandri: „Doresc atât personalului unității cât și scafandrilor, în primul rând, să fie sănătoși. Există o urare în rândul scafandrilor „Numărul de scufundări să fie egal cu numărul ieșirilor la suprafață”, ceea ce le doresc și eu din suflet. Prima dată când am auzit urarea pe care și-o fac scafandrii între ei, mi s-a părut puțin demoralizant, dar el cuprinde o esență a vieții pentru scafandri și m-am gândit că într-adevăr este cel mai potrivit pentru ei.”

Veterani pe „N.C. Fortuna”

Foto: Mihai Egorov

În perioada 26-29 septembrie, o delegația a Asociației Naționale a Veteranilor de Război a efectuat o vizită de documentare la Sulina, la bordul navei de comandament *Fortuna* aparținând Secției 325 Logistică Tulcea. A fost din nou o activitate care a împletit activitățile obișnuite ale marinei cu cele ale societății civile. Comandorul Ion Zaharia, comandantul Secției 325 Logistică Tulcea: „Nava «Fortuna» a executat un marș de instrucție în zona Sulina având la bord veterani de război. Aceste misiuni sunt dese pentru navele noastre în zona Sfântu Gheorghe-Sulina în perioada primăvară-toamnă.” Generalul de flotilă aeriană în retragere Constantin Gheorghe, președintele Asociației Naționale a Veteranilor de Război,

filiala județeană Constanța: „Am urmărit ca cei care au mers să-și dea tributul de sânge în cel de-al doilea război mondial și au fost comandanți de unități și mari unități pe câmpul de luptă, înainte de a închide ochii să vadă și frumusețile Deltei Dunării. Oamenii s-au simțit foarte bine, au fost primiți de primarul orașului Sulina care ne-a pus la dispoziție două ambarcațiuni pentru a vedea Delta. Am vizitat monumentul de la Sulina, ca și cimitirele aflate în partea de est a orașului; de asemenea, am avut întâlniri cu elevii din Sulina. O delegație formată din 12 generali în retragere, în uniformă, a avut întâlniri cu reprezentanții autorităților locale. Vreau să mulțumesc echipajului navei «Fortuna», conducerii Statului Major al Forțelor Navale

care au făcut ca deplasarea noastră să fie frumoasă. Eu sunt la origine pilot de aviație și am colaborat și de-a lungul carierei cu colegii din Forțele Navale.” Comandorul Traian Stănculete, locțiitorul comandantului Bazei Navale: „O nouă provocare cu fiecare misiune. Această misiune se înscrie în colaborarea dintre Forțele Navale și societatea civilă; orice misiune pentru noi este o provocare, o experiență în plus. Întotdeauna se adaugă ceva nou în pregătirea noastră, în devenirea noastră, în perfecționarea pregătirii profesionale și întotdeauna demonstrăm că armata ființează pentru a-și îndeplini misiunile și a fi în permanentă legătură cu societatea civilă.” (M.E.)

BLACK SEA 2008 la bordul N.C. Egreta

Direcția Hidrografică Maritimă, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare Maritimă „Grigore Antipa” Constanța, Comitetul Național Român de Oceanografie și Complexul Muzeal de Științe ale Naturii Constanța au organizat tabăra de instruire ecologică pentru elevii olimpici și studenții de marină din municipiul Constanța, BLACK SEA 2008. Statul Major al Forțelor Navale a fost un partener activ și deosebit de receptiv la ideea organizatorilor de a apropia tineretul mai mult de mare și către mare și astfel, sâmbătă, 27 septembrie, ultima parte a programului taberei de toamnă, de instruire ecologică, BLACK SEA 2008, s-a desfășurat la bordul navei militare *Egreta*, aparținând Forțelor Navale. Itinerariul stabilit pentru tinerii olimpici a cuprins o scurtă prezentare a istoricului navei, urmat de vizitarea compartimentelor navei, a comenzi de navigație, precum și a spațiilor de cazare. Tabăra de instruire ecologică a reprezentat o deschidere a tinerilor pentru cunoașterea mării și în același timp o formare a unei idei despre meseriile mării. (O.B.)

Crucișătoare românești

Comandor dr. Marian MOȘNEAGU Serviciul Istoric al Armatei

În cadrul celui de-al doilea program naval al României, inițiat ca urmare a acordării, în baza Legii de organizare a Flotei din 1886, a unor credite pentru extinderea parcului de nave de luptă, materializat începând cu anul 1888, Marina Militară Română a beneficiat de primul său crucișător, *Elisabeta*, cea mai modernă și puternică navă de luptă din Marea Neagră la începutul secolului al XX-lea. Ideea dotării cu acest tip de navă a aparținut locotenent-colonelului Ioan Murgescu, comandantul Corpului Flotei, fiind avansată Ministerului de Război printr-un raport din 2 august 1878.

Că această clasă de nave era considerată indispensabilă flotelor militare, o evidențiază și numărul acestora, deținut în 1914, respectiv 1919 de Marea Britanie – 127/109, Franța – 30/18, Rusia – 22, Italia – 20/11, Germania – 54, Austria – 19, S.U.A. – 25/25 și Japonia – 29/20. În cadrul programul naval de înzestrare promovat în anul 1924 de Inspectoratul General al Marinei, intitulat „Compunerea Marinei noastre Militare”, figurau și trei crucișătoare ușoare. În „Programul naval al României” din 1929, Comandamentul Marinei Române pleda pentru un grup de două crucișătoare ușoare de 5000-6000 tone. Noul Program naval elaborat în aprilie 1936 prevedea, construirea unui crucișător greu în etapa I (1937-1940) și a celui de-al doilea crucișător, în etapa a III-a (1943-1946).

Ca urmare a apariției Legii asupra organizării națiunii și a teritoriului în timp de război, la 4 februarie 1939 a fost finalizat un Program naval minimal, care prevedea și construirea a două crucișătoare, program abandonat parțial din cauza declanșării celui De-al Doilea Război Mondial. Ca urmare, în 1940 a fost elaborată „Ipoteza 15” a Planului de înzestrare a Marinei, în care se menținea opțiunea pentru construirea unui crucișător.

În paralel, taccienii navali români au luat în calcul și adaptarea capacităților de transport ale Marinei Comerciale pentru război, prin transformarea unor nave comerciale ale Serviciului Maritim Român (prima companie maritimă de stat a României, înființată în anul 1895) în crucișătoare auxiliare, care au fost utilizate cu succes în cele două conflagrații mondiale.

Luând în considerare faptul că România „nu era în măsură să depășească, sau cel puțin să egaleze, mijloacele navale de care va dispune întotdeauna Rusia Sovietică în Marea Neagră”, în perioada postbelică s-a menținut ideea achiziționării, în cadrul unui Program maxim pentru Marina Militară, realizabil în decurs de 10 ani, a două crucișătoare „a căror artilerie, protecție și viteză să fie superioare acelorale ale celui mai modern crucișător rusesc”. Astfel, s-a fixat un număr de două crucișătoare și opt distrugătoare – eșalonate pe două tranșe – deoarece s-a apreciat că unitatea de larg a Forțelor Maritime Române trebuia să cuprindă un crucișător și patru distrugătoare, unitate indicată de considerațiile tactice și de manevră și care ar fi permis ca în același timp o navă se se găsească în repaus pentru punere la punct, reparare de avere etc.

Crucișătorul *Elisabeta* – nava-amiral a Marinei Regale Române

Construită în Șantierul Naval „Armstrong” din New Castle-Anglia, nava a fost recepționată în perioada 12-20 septembrie 1888. După lansarea oficială a navei, care a avut loc vineri, 14/26 septembrie, la 12 octombrie crucișătorul *Elisabeta* a plecat spre țară, sosind la Galați la 8 noiembrie 1888. Nava avea următoarele caracteristici tehnico-tactice: lungimea – 72 metri, lățimea – 10,25 metri, pescajul – 4,20 metri, viteza maximă – 22 Nd, puterea motoarelor – 4700 C.P., deplasamentul – 1320 tone, echipajul – 180 membri. Puntea era din

oțel blindat de 45 mm, plăcile suplimentare realizând grosimea maximă de 88 mm. Nava era armată cu patru tunuri de 150 mm Krupp, protejate de semiturele, patru tunuri de 57 mm cu tragere rapidă Nordenfelt, două tunuri revolver cu cinci țevi de 37 mm Hotchkiss, două mitraliere cu câte cinci țevi Nordenfelt și patru tuburi lanstorpilor calibru 381 mm Whitehead, amplasate câte unul în prova și pupa, respectiv două în borduri. Până în anul 1910 nava a putut să navighe și cu vele, suprafața velaturii fiind de 513 m.p. Deși a fost un veritabil bastiment, nava-amiral a Marinei Regale Române nu a participat efectiv la nici o campanie. Activitatea crucișătorului s-a rezumat la efectuarea campaniilor de instrucție în Marea Neagră și Marea Mediterană și executarea unor misiuni de reprezentare, prin participarea la serbări nautice și evenimente internaționale, precum serbările columbiene de la Genova (21-31 august 1892), inaugurarea Canalului Kiel (8 iunie 1895), inaugurarea lucrărilor Comisiei Europene a Dunării (Sulina, 16 aprilie 1894), inaugurarea portului bulgăresc Varna (17 mai 1906) ș.a.

Ca urmare a izbucnirii Primului Război Balcanic, în perioada 31 octombrie 1912-15 iunie 1913 crucișătorul, armat de război, a staționat la Constantinopol, unde a intrat în componerea flotei internaționale, pentru a asigura protecția conaționalilor noștri și a Consulatului român din capitala Turciei. În timpul Primului Război Mondial, nava a staționat dezarmată la Sulina, o parte din piesele sale de artilerie fiind afectate apărării capului de pod de la Turtucaia. Prin Ordinul de zi nr. 282, în 1919 *Elisabeta* a fost scos din operativitate, în perioada interbelică servind ca navă-școală la Galați, pentru instruirea promoțiilor de mecanici și electricieni. La 3 septembrie 1923, crucișătorul *Elisabeta* a fost remorcat de cargoul SMR BUCUREȘTI, escortat de canoniere, în Arsenalul Marinei Galați, unde a fost trasformat în cazarmă. În anul 1930 a fost dezmembrat în același Arsenal și predat ca fier vechi Societății „Reșița”.

Crucișătorul auxiliar *România*

În anul 1903, Ministerul Lucrărilor Publice, prin titularul său Ion I.C. Brătianu, a alocat 2.221.400 lei pentru construirea în Șantierul Naval „Chantiers et Ateliers de la Loire” din Saint-Nazaire, sub supravegherea inginerului Ion Ghica, a pasagerului maritim *România*. Construcția acestuia a început în februarie 1904, nava fiind lansată la apă în martie 1905 și adusă în țară la 1 aprilie 1905. Pasagerul a fost botezat la 15/28 mai 1905, în prezența regelui Carol a II-lea, linia maritimă prelungindu-se astfel până la Pireu și Smirna: „*Fie ca acest vas să înfrunte biruitor furtunile și valurile mărilor și să ducă mai departe faima numelui de Român*”. Nava avea următoarele caracteristici: lungimea maximă – 108,26 metri, lățimea maximă – 12,77 metri, capacitatea maximă de încărcare -1067 tdw, deplasamentul maxim – 4500 tone, echipajul – 75 membri, pasageri clasa I – 69, clasa a II-a 41 și clasa a III-a 62 și 87 pe punte. În caz de război, nava putea fi transformată în crucișător auxiliar sau folosită ca navă de transport, putând ambarca 1500 combatanți, 100 de cai, 100 trăsuri, 20 autocamioane, 50 de tunuri și 100 chesoane. Nava a efectuat curse pe linia Constanța-Istanbul-Smirna-Alexandria. *România* a fost în serviciu în perioada 1905 - 11 mai 1944.

Crucișătoarele auxiliare *Împăratul Traian și Dacia*

În anul 1905 au mai fost comandate la același Șantier Naval din Saint-Nazaire încă două nave. Prima a sosit în țară la 15 septembrie 1906, fiind botezată *Împăratul Traian*. Cea de-a doua, vaporul *Dacia*, achiziționat pentru suma de 2.608.855 lei, a sosit în țară la 26 august 1907, fiind estimat drept cea mai bună unitate a Serviciului Maritim Român. Împreună cu *România* și *Împăratul Traian* a fost prelungită linia maritimă Constanța-Istanbul-Pireu până la Alexandria și retur. Caracteristicile acestora erau: lungimea maximă – 108,26 metri, lățimea maximă – 12,75 metri, viteza – 15 Nd, capacitatea maximă de încărcare – 5500 tdw, deplasamentul maxim - 4515 tone, echipajul – 75 membri, pasageri clasa I – 102, clasa a II-a 50 și clasa a III-a 154 în cabine și pe punte. La

mobilizare putea fi transformat în crucișător auxiliar, fiind utilizat și ca navă de transport, putând ambarca 1500 combatanți, 100 de cai, 100 de trăsuri, 20 de autocamioane, 50 de tunuri și 100 chesoane.

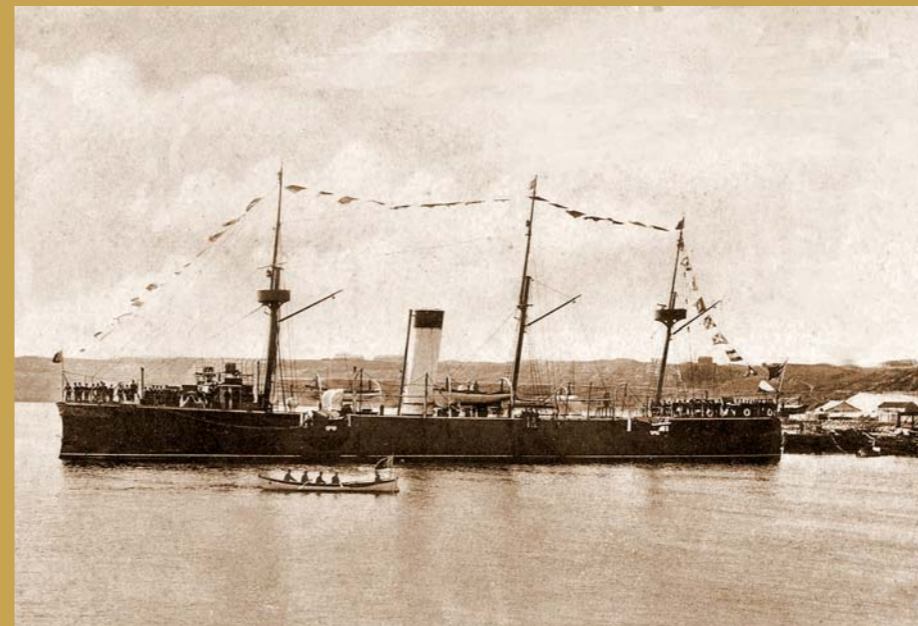
La 21 august 1944, s/s *Dacia*, pus la dispoziția Marinei Regale Române și îndeplinind serviciul de crucișător auxiliar, a fost bombardat și avariat în regiunea Constanța. În urma avariilor suferite ca urmare a eșuării, la 6 februarie 1927, în dreptul satului Tatlageac, la 5 Mm Sud de Capul Tuzla, pasagerul *Împăratul Traian* a fost vândut și transportat la Genova, unde a fost dezmembrat de cumpărători.

Crucișătoarele auxiliare *Regele Carol I și Principesa Maria*

Vaporul cu două elice *Principesa Maria*, ex - *Ignatio Florio*, construit în Șantierul Naval „Orlando” din Livorno-Italia, a fost închiriat în 1896 de la Societatea italiană „Florio e Rubatino”, contra sumei de 45000 lei achitați lunar. În anul 1897, pasagerul a fost cumpărat pentru suma de 1500000 lei. Pasagerul avea următoarele caracteristici: lungimea maximă – 86,61 metri, lățimea maximă – 16,65 metri, viteza – 17 Nd, capacitatea maximă de încărcare – 250 tdw, deplasamentul maxim – 2140 tone, pasageri clasa I – 52 (18 cabine) și clasa a II-a – 44 (12 cabine). Din creditul de 10 milioane pus la dispoziția S.M.R., a fost comandată Șantierului Naval „The Fairfield Gevon” din Glasgow-Anglia nava poștală și de pasageri *Regele Carol I*, prima navă modernă a S.M.R.-ului, intrată în serviciu la 14 iulie 1897, destinată să deservească linia maritimă Constanța-Istanbul. Nava avea următoarele caracteristici: lungimea maximă – 106,70 metri, lățimea maximă – 12,80 metri, viteza – 13,3 Nd, capacitatea maximă de încărcare – 650 tdw, deplasamentul maxim – 3600 tone, echipajul – 75 membri, pasageri clasa I – 75, clasa a II-a – 42 și clasa a III-a – 204. În caz de război, vaporul *Regele Carol I* putea fi transformat în crucișător auxiliar și armat cu tunuri, transportând 1500 combatanți, 100 de cai, 100 de trăsuri și 20 autocamioane.

Cele două vapoare au fost botezate la 1 iulie 1898, la Constanța, în prezența regelui Carol I, care sublinia: „*Serbăm astăzi botezul*

Crucișătorul *Elisabeta I*.

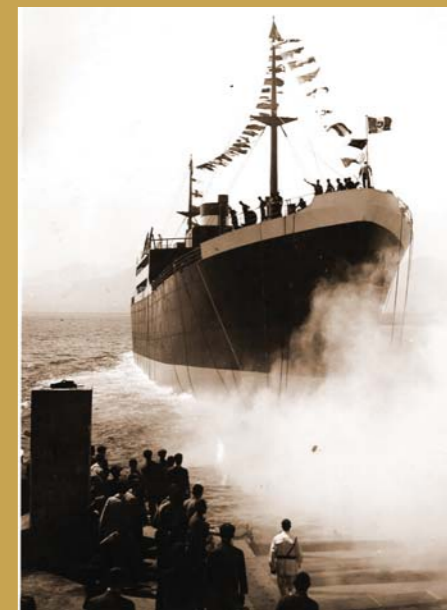
vasului celui mai însemnat «Regele Carol I» care, împreună cu vasul «Principesa Maria», asigură mersul regulat și repede din Europa Occidentală, prin căile noastre ferate, spre țărmurile orientale ale Mării Mediterane. Fie ca aceste vase, «Regele Carol I» și «Principesa Maria», brăzdând calea tot mai întinsă spre Orientul depărtat, să poarte cu sine și cu fală steagul și numele României. Fie ca Serviciul nostru Maritim să-și ajungă din plin menirea de a spori propășirea economică și prestigiul național”.

Pasagerul *Principesa Maria* a fost scos din serviciu în anul 1937. Prin Decizia Ministerială nr. 178 din 27 iunie 1941, la 12 iunie 1941, vasele *Regele Carol I* și *Dacia* au fost puse la dispoziția Marinei Regale Române, pentru a fi transformate și utilizate ca și crucișătoare auxiliare. La 10 octombrie, ora 11.55, crucișătorul auxiliar *Regele Carol I* ieșind de la Varna cu misiunea de a face un baraj de mine, s-a scufundat lovindu-se de o mină. Vasul s-a scufundat repede cu prova, astfel că la ora 12.20 a dispărut complet în adâncuri, eveniment soldat cu dispariția a 21 marinari din Marina Regală.

Crucișătoarele auxiliare *Transilvania și Basarabia*

În urma licitațiilor organizate la 30 ianuarie și 15 februarie 1936, S.M.R. a încredințat firmei „Burmeister et Wein” din Copenhaga construirea, pentru suma de circa 114 000 000 lei fiecare, a două motonave moderne. Astfel, *Transilvania* a fost lansată la apă la 11 februarie 1938, sosind în portul Constanța la 26 iunie 1938, sub comanda lui Alexandru Știubei. Cea de-a doua navă, *Basarabia*, a fost lansată la apă la 28 aprilie 1938 și a acostat la Constanța la 26 septembrie 1938. Ambele nave au deservit linia Constanța-Alexandria-Haiffa-Beirut-Pireu-Istanbul-Constanța și aveau următoarele caracteristici: lungimea maximă – 128,55 metri, lățimea maximă – 17,61 metri, pescajul maxim – 5,70 metri, viteza maximă – 25 Nd (primele nave comerciale românești cu propulsie Diesel), raza de acțiune – 4000 Mm cu 21 Nd, capacitatea maximă de încărcare - 6672 tdw, deplasamentul maxim – 6850 tone, echipajul – 146 membri, pasageri - 2 apartamente de mare

Lansarea la apă a motonavei *Sulina*, Palermo, 24 iunie 1939.

lux - 4 persoane, 6 cabine de lux – 12 persoane, 8 cabine semilux – 16 persoane, 32 cabine clasa I – 64 persoane, 43 cabine clasa a II-a – 100 persoane și 38 cabine clasa a III-a - 216 persoane.

Prin adresa nr. 626 din 8 mai 1941, comandorul Horia Macellariu, șeful Statului Major al Marinei din Marele Stat Major informa Comandamentul Marinei Regale că s-a aprobat amenajarea celor două motonave în crucișătoare auxiliare și transportoare de trupe, acestea putând transporta 1500 combatanți, 100 cai, 100 trăsuri, 20 de autocamioane și 50 de tunuri. La bordul navelor puteau fi instalate două tunuri de 120 mm și patru tunuri A.A.

Crucișătoarele auxiliare Sulina, Cavarna, Mangalia și Balci

În primăvara anului 1939, S.M.R.-ul avea în construcție la Șantierul Naval „Cantieri Navali Riuniti” din Palermo-Italia patru vapoare mixte de 5000 tdw, care au primit numele unor porturi maritime dobrogene. Astfel, SULINA, lansat la apă la 24 iunie 1939, a fost gata pentru probe la 21 septembrie 1939, *Cavarna* la 21 decembrie 1939, *Mangalia* la 21 ianuarie 1940 iar *Balcic* la 21 martie 1940. Navele aveau următoarele caracteristici: lungimea maximă – 116,35 metri, lățimea maximă – 15,53 metri, pescajul maxim – 6,60 metri, viteza maximă – 13,5 Nd, echipajul – 44 membri, capacitatea maximă de încărcare – 5650 tdw, deplasamentul vasului gol – 4877 tone, pasageri clasa I – 16 persoane. La mobilizare, cele patru nave puteau fi transformate în crucișătoare auxiliare și nave pentru transport trupe și materiale, putând ambarca 1500 combatanți, 2000 cai, 150 trăsuri, 50 autocamioane și 120 chesoane. La bordul lor puteau fi instalate două tunuri de 120 mm și patru tunuri A.A.

Crucișătoarele auxiliare românești în timpul Primului Război Mondial...

În ședința din 30 septembrie 1916, Consiliul de Miniștri a aprobat închirierea vapoarelor de pasageri *Dacia*, *Împăratul Traian*, *România*, *Regele Carol I* și *Principesa Maria* în baza contractelor încheiate cu S.M.R. și Societatea „România”, de către guvernul rus, pentru a fi utilizate ca „stații de hidroavioane sau crucișătoare auxiliare”. Comandanții militari numiți la începutul războiului au fost înlocuiți cu Zalomit Constantinescu pe *România*, Vasile Păun pe *Împăratul Traian*, Dumitru Brânzei pe *Dacia*, Mihail Ionescu pe *Regele Carol I* și Gheorghe Chiriac pe *Principesa Maria*.

Crucișătorul Dacia.

Crucișătorul Regele Carol I, la Gara Maritimă a Portului Constanța.

Crucișătorul Principesa Margareta.

Crucișătorul Transilvania.

Recepționarea navelor s-a efectuat la începutul lunii octombrie 1916, în portul Brăila, sub supravegherea căpitan-comandorului Gheorghe Mărgineanu. „Flota albă” a plecat spre Sevastopol, sub comanda căpitanului de rangul 2 Vinocurov, după intrarea în serviciul Flotei ruse și transformarea lor în bastimente de luptă, navele fiind piturate în galben.

Pe *Împăratul Traian* au fost montate patru tunuri de calibru 100 mm cu tragere lungă, câte unul în fiecare bord, la prova și la pupa, două tunuri de 75 mm instalate deasupra fostului restaurant clasa a II-a pentru trageri A.A., o mitralieră mobilă montată sub comandă, afectată Companiei de Debarcare, două proiectoare, unul pe catargul din prova și unul la pupa și o instalație specială pentru imbarcarea/ debarcarea hidroavioanelor pe coverta superioară. Nava a fost atașată Diviziei de Crucișătoare, alături de *Pamiat Mercuria*, cel mai puternic crucișător din Marea Neagră la acea dată (12 tunuri de 150 mm cu tragere lungă), crucișătorul de 6500 tone CAHUL (tunuri de 150 mm) și crucișătorul auxiliar *Dacia*. *România* și *Dacia* au suportat modificări similare. *România* a intrat în componerea Grupului de nave purtătoare de hidroavioane, putând prelua opt aparate.

Pe *Regele Carol I* au fost instalate patru tunuri de 100 mm, două tunuri de 63 mm A.A., două proiectoare, o stație T.F.S., aparate necesare dirijării tirului, instalații pentru ambarcarea a două hidroavioane. Pe *Principesa Maria*, afectată unei Diviziuni de distrugătoare ca aruncător de plase antisubmarine și botezată *Osvobodjenje*, au fost instalate în borduri două tunuri de 120 mm și o instalație de pus mine. Echipajele fiecărui bastiment românesc, alcătuit din 3 ofițeri, 4 mecanici și 30 de marinari români, au fost completate cu circa 150 de marinari ruși. Navele au intrat în compunerea Flotei de Operații, în stare de operativitate, la sfârșitul lunii martie 1917.

Cele cinci crucișătoare românești au executat misiuni de supraveghere pe coasta Bosforului și a porturilor turcești, coroborate cu dueluri de artilerie cu bateriile turcești, bombardarea depozitelor de muniții ale inamicului, instalarea de mine la intrarea în Bosfor, transportul trupelor de debarcare și a hidroavioanelor, respingerea atacurilor aviației și a submarinelor inamice ș.a. Crucișătoarele *Dacia* și *Împăratul Traian* s-au evidențiat prin contribuția decisivă la succesul atacului de la Ordu, pe coasta Tribizondei, de la 11 august 1917. Sub influența Revoluției din Rusia, în 1918 pasagerele românești

au fost rebotezate *Ion Roată*, *Emanciparea*, *Republica Română*, *Republica Socială* și *1907*. Evitând ordinul de sabordare, în perioada august-octombrie 1918 cele cinci pasagere românești au fost readuse în țară și supuse lucrărilor de reparații.

... și în Al Doilea Război Mondial

Insuficiența unităților navale de care dispunea Marina Regală Română la 22 iunie 1941 a determinat rechiziționarea, transformarea și antrenarea unor nave ale S.M.R. pentru a fi în măsură să execute misiuni în cadrul Diviziei de Mare. Astfel, pentru întărirea mijloacelor navale de apărare, pasagerele *România*, *Dacia* și *Regele Carol I* au fost andocate, piturate în culori de camuflaj, armate cu tunuri A.A. și navele de mare calibru și transformate, primul în crucișător auxiliar și navă-bază atelier, celelalte două în crucișătoare auxiliare-puitoare de mine. La bordul crucișătorului *Regele Carol I* au fost instalate două tunuri de 120 mm, patru tunuri A.A. de 37 mm, instalații de lansat mine antisubmarin, instalații lansatoare de grande antisubmarin și două aparat paravan antimine. La 10 octombrie 1941, pe timpul executării unei operațiuni de minare, crucișătorul auxiliar *Regele Carol I* s-a scufundat în Golful Varna, în urma exploziei unei mine, pierzându-și viața 21 de marinari.

Pe toată durata războiului, motonavele *Transilvania* și *Basarabia* au fost păstrate la Istanbul, unde au fost menținute până în

Crucișătorul România.

luna octombrie 1944, grație atitudinii ferme a autorităților române, pentru a evita pierderea lor, în pofida presiunilor amiralului german Helmuth Brinkmann din primăvara anului 1944 de a fi readuse la Constanța și utilizate ca nave de transport.

Trimisă la 29 aprilie 1940 pe linia Constanța-New York, *Mangalia* a fost sechestrată de autoritățile americane și utilizată de către aliați pentru transporturi în folosul propriu, fiind pierdută ulterior la Tobruk-Libia, pe timpul luptelor din nordul Africii, dintre trupele britanice și cele ale Axei.

La 2 decembrie 1941, ora 18.40, *Cavarna*, încărcată cu butoaie de benzină de avion, a lovit o mină și s-a scufundat în fața Burgasului. Nu au existat supraviețuitori. Aceeși soartă a împărțait-o și motonava *Sulina*, torpilată și scufundată la 29 mai 1942, ora 09.55. Din fericire, s-au înregistrat numai trei victime. În vara anului 1943 a fost torpilată de un submarin și avariată și nava mixtă *Balcic*. Remorcată spre portul Split pentru reparații, nava s-a scufundat la 11 noiembrie 1943, în urma unui bombardament aerian. La ampla operațiune de avacuare din Crimeea, cunoscută sub numele de cod „Operația 60.000”, desfășurată între 14 aprilie-14

mai 1944, au concurat, ca nave de transport, și *Dacia* și *România*, ultima schimbându-și pavilionul românesc, la 24 noiembrie 1942, în baza unei convenții speciale, cu cel german. La 11 mai 1944, *România* a fost bombardată în rada Kersonesului. Fiind lovită în magazia de muniții, nava a explodat în urma incendiului provocat la bord, scufundându-se treptat. Din fericire, echipajul și trupele ambarcate au reușit să se salveze. La 20 august 1944, în urma bombardamentului executat de circa o sută de avioane sovietice asupra orașului și portului Constanța, crucișătorul auxiliar *Dacia* a fost lovit de schije și avariata. S-au înregistrat 5 morți, 4 dispăruți și 2 răniți, printre care și comandantul navei. A doua zi, *Dacia* a fost din nou încadrată de bombe și lovită la pupa. Încercând să evite celelalte atacuri, nava a manevrat spre țarm, punându-se pe uscat la Agigea, unde a suportat alte atacuri, care i-au provocat avarii, precum și alți 3 morți și 10 răniți. Ulterior nava a fost scoasă de pe uscat și remorcată în portul Constanța pentru reparații.

La începutul lunii octombrie 1944, *Dacia* a fost preluată de Comandamentul sovietic instalat la Constanța, fiind utilizat pentru transporturi. Astfel, la 21 octombrie 1944, nava *Dacia* a părăsit portul Constanța, cu personal sovietic la bord. După efectuarea diferitelor transporturi, nava a fost preluată de sovietici în baza prevederilor Convenției de armistițiu din 12 septembrie 1944 și s-a scufundat sărind pe o mină, după 31 de ani de serviciu. De aceeași soartă a avut parte și *Basarabia*, rebotezată de sovietici *Ucraina*.

Motonava *Transilvania* a rămas României, deschizând în toamna anului 1945, linia de trafic Constanța-Marsillia. Pe baza notei de serviciu interne a Comandamentului Flotei Maritime nr. 2041 din 14 ianuarie 1975, pasagerului i s-a retras avizul de navigație. La 23 septembrie 1979, ora 08.00 pasagerul *Transilvania* s-a răsturnat în dreptul danei 19 a portului Galați, unde fusese adus pentru reparații.

Crucișătorul portelicopter ușor Muntenia

Vineri, 2 august 1985, în Baza Navală Mangalia președintele României a tăiat panglica inaugurată a crucișătorului portelicopter ușor *Muntenia*. Construită în Șantierul Naval Mangalia, în perioada 1978-1985 și lansată la apă în anul 1982, este cea mai mare navă de luptă construită vreodată într-un șantier naval românesc.

Proiectată inițial drept crucișător, la 29 iunie 1990 a fost reclasificată ca distrugător, schimbându-și pentru scurt timp denumirea în distrugătorul *Timișoara*. La 20 august 1990 a primit numele actual *Mărășești* (111), preluând tradițiile de luptă ale distrugătorului omonim, construit în 1914 în Șantierul Naval „Pattison” din Napoli-Italia. Nava a intrat oficial în stare de operativitate la 11 august 1992.

Modernizată și clasificată de la 1 aprilie 2001 ca fregată, nava-amiral a Forțelor Navale Române face parte din Flotila 56 Fregate. Nava este specializată să execute misiuni independente și în componerea unor grupări navale, misiuni de lovire a grupărilor navale inamice, grupărilor de nave de transport, grupărilor de desant, sprijinul trupelor de uscat, descoperirea și atacul submarinelor inamice, executarea cercetării cu mijloace proprii, misiuni de supraveghere ș.a. și a executat numeroase marșuri de instrucție în apele Mării Negre, Mării Mediterane și Oceanului Atlantic. ■

MARINA ROMÂNĂ ÎN TIMP

Acum 15 ani, numărul 22 (6|1993). Deschideam numărul revistei cu un articol despre situația României în zona de cooperare a Mării Negre și despre securitatea în zona Mării Negre tratată

în contextul securității generale europene, sub titlul „România și strategia securității naționale în Bazinul Mării Negre”. În paginile rubricii „Marea noastră cea de toate zilele” scriam despre participarea în premieră a navei *Grigore Antipa* la aplicația cu tema „Acordarea ajutorului submarinului avariata și salvarea echipajului acestuia”, organizată de Bulgaria în portul Varna și despre trecerea pentru prima dată a Ecuatorului de către petrolierul *Crișana*. În urma vizitei efectuate în România, scafandrii americani executau, în premieră, în cadrul exercițiilor în comun cu scafandri români, scufundări simulate în Laboratorul Hiperbar al Centrului de Scafandri la adâncimi de până la 60 m.

Acum 10 ani, numărul 55 (august-septembrie1998). Despre realizările și performanțele obținute în urma participării la exerciții internaționale, dar și despre problemele existente ale Divizionului de Fregate și Grupului de Nave Speciale din cadrul Centrului de Scafandri scriam la rubrica „Oameni-Fapte-Realizări”. Tot în aceeași rubrică vorbeam despre Flotila de la Dunăre, un important element de securitate, despre spiritul marinăresc al marinarilor care încadrează Divizionul de Nave Purtătoare de Rachete de la Mangalia, dar și despre aplicația DONARIS 98 la care au participat navele fluviale de la Tulcea.

Acum 5 ani, numărul 5 (96) 2003. La rubrica „Observator pe puntea etalon” vorbeam despre participările corvetei *Am. Eustațiu Sebastian* la exercițiul internațional BREEZE, din Bulgaria și a corvetei

CAm. Horia Macellariu la cea de-a treia activare a BLACKSEAFOR. Paginile de „Alma Mater” aveau ca subiecte primul marș de instrucție al N.S. *Mircea* în Marea Neagră și Marea Marmara, după 7 ani de reparații și stagiul de practică al studenților merițuoși ai Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” la bordul navei școală *Aris* în Mediterana. Continuam să vă prezentăm exercițiul COOPERATIVE PARTNER 2003 văzut de la bordul vânătorului de mine german *Passau*. Sub genericul „Un război împotriva războiului sau transformarea unei utopii în realitate”, vă prezentam proiectul cultural internațional „Odyssee 2003”, desfășurat la bordul navei școală *Constanța*. (O.B.)

Conferința Regională pentru Combaterea Antisemitismului

Florin STAN
Muzeul Marinei Române

Sub egida Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, Ministerul Afacerilor Externe din România, în colaborare cu Institutul Național pentru Studierea Holocaustului din România „Elie Wiesel” a organizat în perioada 17-18 septembrie 2008 la Palatul Cercului Militar Național Conferința Regională pentru Combaterea Antisemitismului. La manifestare au participat reprezentanți specializați pe problematica antisemitismului din cadrul OSCE, ODIHR (Office for Democratic Institutions and Human Rights), Agenția UE pentru Drepturile Fundamentale, Task Force for International Cooperation on Holocaust Education - Remembrance and Research, Departamentul de Stat al SUA, reprezentanți ai marilor organizații evreiești din SUA, precum și corpul diplomatic acreditat la București. Din delegația României, reprezentată de domnul Michael Shafir, a făcut parte și drd. Florin Stan, șef Secție Istorie în cadrul Muzeului Marinei Române. Din partea Ministerului Apărării a participat

doamna Georgeta Gavrilă, secretar general al ministerului. Din punct de vedere diplomatic, evenimentul a oferit României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, ocazia să-și reconfirme profilul în privința combaterii oricărei forme de discriminare și intoleranță,

prin prezentarea măsurilor concrete adoptate în ultimii ani pentru perfecționarea cadrului legislativ și instituțional, precum și prin promovarea programelor educaționale pentru combaterea antisemitismului și păstrarea memoriei tragediei Holocaustului.

Un nou tratat de navigație maritimă

Foto: Cristian Spătaru

Joi, 16 octombrie, în aula Bibliotecii Județene Constanța a avut loc lansarea noului „Tratat de navigație maritimă”, semnat de căpitan-comandorul conf.univ.dr. Stelian Cojocaru și apărut în două volume la editura Cartea Universitară București. Editat într-o nouă viziune, „Tratatul de navigație maritimă” este structurat în două volume, însumează 900 de pagini, un număr de peste 600 de desene și schițe color și alb-negru, aplicații

numerice, un număr de 14 anexe, precum și extrase din table astronomice. Segmentul țintă cărui i se adresează lucrarea este constituit din ofițerii de marină de punte din Marina Militară și Civilă, precum și studenților din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și, în general, din instituțiile de marină. Lucrarea acoperă în întregime programa analită a cursurilor de navigație, din instituțiile de învățământ superior din

Constanța. Noutatea constă și în faptul că în lucrare există un capitol special care cuprinde un pachet de teste practice necesare pregătirii examenelor de licență și brevetelor de punte, un instrument deosebit de prețios pentru ofițeri. Adresabilitatea lucrării este vastă acoperind cu succes toate segmentele învățământului universitar și postuniversitar de marină. Căpitan-comandorul conf. univ. dr. Stelian Cojocaru, șeful Secției Comunicații și Informatică din cadrul Statul Major al Forțelor Navale: „Am împărțit materialul pe criteriul temporal. Primul volum acoperă metodele clasice ale navigației maritime, fiind vorba de metodele vizuale care erau folosite în secolele trecute. Am considerat că este absolut necesar ca aceste metode să rămână între copertile unui tratat de navigație pentru că oamenii trebuie să aibă termene de comparație atunci când trec în volumul al doilea și studiază metodele moderne ale navigației maritime, pentru că multe dintre principiile care se regăsesc în tehnologiile moderne sunt de fapt împrumutate din cele ale metodelor clasice.” Această lucrare apare la peste 30 de ani de la prima ediție a „Tratatului de navigație maritimă” a căpitanului de cursă lungă Gheorghe Balaban, lucrare de referință a Marinei Române. (O.B.)

Precizări editoriale

Reamintim cititorilor revistei *Marina Română*, că Grupul Mass-Media al Forțelor Navale realizează pe lângă această revistă, emisiunile de radio și televiziune *Scutul Dobrogei*. Emisiunea de televiziune *Scutul Dobrogei*, poate fi urmărită pe postul „TV Neptun Constanța”, post de televiziune care poate fi recepționat și pe satelit prin rețelele Boom Extrasatelit, DiGi TV, DiGi Cablu și RCS-RDS. De asemenea emisiunea *Scutul Dobrogei* se difuzează și pe posturile de televiziune „TV Brăila-Galați” și „TV Accent Tulcea”. Programul de difuzare al emisiunilor poate fi accesat la adresa www.navy.ro. Emisiunea săptămânală de radio, *Scutul Dobrogei*, cu durata de 15 minute este difuzată pe postul „Radio Constanța”, miercuri de la 11.10. Vă informăm și pe această cale, că puteți găsi produsele Grupului Mass-Media al Forțelor Navale și pe Internet, la adresa www.navy.ro.

Vă așteptăm în continuare să colaborați cu revista noastră. Pentru o mai bună relaționare între cititori și Grupul Mass-Media al Forțelor Navale, așteptăm pe adresa redacției, str. Ștefăniță Vodă, nr. 4, Constanța, sau pe adresele de e-mail, prezentate în caseta tehnică, materiale însoțite de fotografii pentru a fi publicate în paginile revistei, sugestii despre conținutul emisiunilor radio și TV *Scutul Dobrogei*, despre rubricile revistei, despre ce ați dori să găsiți în această revistă sau în emisiunile noastre, astfel încât, produsele GMMFN să corespundă cât mai

Foto: Ștefan Ciocan

bine nevoilor de informare a personalului Forțelor Navale Române.

Publicarea fotografiilor dumneavoastră în rubrica *Ochiul Flotei* este posibilă numai dacă sunt trimise fie pe hârtie foto (minim 10/15), fie în format electronic (.jpg 300 dpi). Ele trebuie să fie însoțite de informații complete – trimise pe adresele de mail din caseta tehnică - care să cuprindă locul și data unde au fost făcute fotografiile, numele tuturor celor identificabili în fotografie, gradul, numele autorului și unitatea. (M.E.)

Erată

Dintr-o regretabilă eroare, autorul articolului *Forțele Navale Române 2008*, apărut în numărul 5 (127)/2008 al revistei *Marina Română* este locotenent-comandorul Adrian Sbarcea și nu Adrian Barcea, cum a apărut în revistă.

PORTURI LA MAREA NEAGRĂ (I)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Port rusesc în sudul peninsulei Crimeea. 2) Port în Rusia la sud-vest de Marea Neagră – Poliție la turci. 3) 1/100 dintr-un dolar – Împodobit cu râuri la bluze. 4) Micuț în fond! – Parasolare. 5) Perseverent. 6) Măsură în mare! – Înconjoară Pământul – Rație. 7) Cele din enclavă! – Curelușă de meșină! – La guvizi. 8) A prinde pește – Oțet. 9) Port la sud de Mangalia (2 cuv.). 10) A apare puțin (pop.) – La navă! – Câine din Delta Dunării. 11) Port românesc în Dobrogea.

Vertical: 1) Port în nord-vestul munților Caucaz – Transmis prin descendență. 2) Trage nava de la mal cu odgoanele – Dans din Argentina. 3) Stațiune lângă Olimp – Sobă la bloc. 4) Vastă în centru! – Port în sudul Crimei (Rusia). 5) Șes! – Jilave – Pește răpitor de apă dulce. 6) Limanuri – Prima femeie. 7) În zăbun! – Crustaceu decapod. 8) Țăran de prin Banat – Piesă metalică ce se montează într-un motor cu ardere internă. 9) Curte la sat – Drenaj în mijloc! 10) Ciliar la urmă! – A apare. 11) Infinitatea mării.

Dicționar: AGIE, GATO, PAUR.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, CĂLĂTORIE LA ADÂNCIME:

Orizontal: 1) SUBMERSIBIL. 2) URANIU – MARE. 3) DC – ABIS – LIA. 4) OAC – EN – VAST. 5) RR – S – ALESI. 6) EDEC – IDT – V. 7) A – ECRANE – PI. 8) DILUAT – RUIT. 9) AUF – TALENTE. 10) N - INECA – DIZ. 11) CON – RACHETE. **Vertical:** 1) SUDOR – ADANC. 2) URCARE – IU – O. 3) BA – C – DELFIN. 4) MNA – SECU – N. 5) EIBE – CRATER. 6) RUINA – ATACA. 7) S – S – LIN – LAC. 8) IM – VEDERE – H. 9) BALAST – UNDE. 10) IRISI – PITIT. 11) LEAT – VITEZE.

Ochiul Flotei

▲ 24 septembrie 2008, Kosovo.
Militarii Batalionului Infanterie Marină
din cadrul detașamentului ROFND XVII
în misiune de patrulare în Kosovo.

Foto: Claudiu VIȘAN

September 24 2008, Kosovo.
Soldiers from the Marine Infantry Battalion belonging to ROFND
XVII brigade on a surveillance mission in Kosovo.

◀ 1 octombrie 2008, Academia Navală
„Mircea cel Bătrân”, Constanța.
Instantaneu de la festivitatea de deschidere
a anului universitar.

Foto: Ștefan CIOCAN

October 1 2008, “Mircea cel Bătrân” Naval Academy Constanța.
Picture taken at the reopening of the university year festivity.

▲ 28 septembrie 2008, fregata *Regele Ferdinand*,
Marea Mediterană.
Instantaneu din timpul reprovizionării pe mare executată
de fregata *Regele Ferdinand* cu tancul german *Rhön*,
pe timpul exercițiului NOBLE MIDAS 08.

Foto: F 221

The 28th of September 2008, *Regele Ferdinand* frigate,
the Mediterranean Sea.
Aspects from the sea replenishment carried out by
Regele Ferdinand frigate with the logistic vessel *Rhön* during
the NOBLE MIDAS 08 drill.

▶ 30 septembrie 2008,
Dragorul maritime *Dimitrie Nicolescu*, Marea Neagră.

Instantaneu din timpul evaluării navei și echipajului de către
o echipă de la Centrul de Instruire, Simulare și Evaluare
al Forțelor Navale.

Foto: Ștefan CIOCAN

September 30 2008, *Dimitrie Nicolescu* marine dredger, *Black Sea*.
Image during the ship and crew evaluation by a team from
the Instruction, Simulation and Evaluation Center of the Navy Forces.

